RADA GMINY
L I N I A

UCHWAŁA NR 386/XXXV/VII/2018

RADY GMINY LINIA

z dnia 29 sierpnia 2018 r.

w sprawie uchwalenia zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia

Na podstawie art. 12 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1073 z późn. zm.), i art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.), w związku z Uchwałą nr 263/XXVI/VII/2017 Rady Gminy Linia z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia, Rada Gminy Linia uchwala co następuje:

§1.

1. W wyniku zmiany polityki przestrzennej gminy, uchwala się zmianę fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia, uchwalonego Uchwałą Nr 23/V/III/99 Rady Gminy Linia z dnia 13 lutego 1999 r., z późn. zm.
2. Zmiany zostały wyróżnione kolorem czerwonym w tekście jednolitym Studium stanowiącym załącznik nr 1 oraz zostały wyróżnione na rysunku Studium stanowiącym załącznik nr 2.

§2.

Integralną częścią niniejszej uchwały są załączniki:
1) załącznik nr 1 – tekst Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Linia – tekst jednolity,
2) załącznik nr 2 – rysunek Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Linia w skali 1:10000 – rysunek jednolity,
3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Linia.

§3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Linia.

§4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

SPRAWDZONO
POD WZGLĘDEM
PRAWNYM

Patrycja Miśkowiec
RADCA PRAWNY
GN-2087

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Linia
Czesław Hinz

RADA GMINY
LINIA

Załącznik nr 1

do Uchwały Nr 386/XXXV/VII/2018
Rady Gminy Linia z dnia 29 sierpnia 2018 roku
w sprawie uchwalenia zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY LINIA – TEKST JEDNOLITY

WSTĘP – PODSTAWY PRAWNE I PROBLEMATYKA STUDIUM

W celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwane dalej *Studium Gminy*. Wójt sporządza *Studium Gminy* zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy. Studium sporządza się dla obszaru całej gminy w granicach administracyjnych. Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, lecz Studium Gminy nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Studium nie jest aktem prawa miejscowego.

Podstawę prawną opracowania Studium Gminy Linia stanowi Ustawa z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z

2003 r. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami), uchwała nr 25/IV/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 16 lutego 2007r. o przystąpieniu do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia oraz Uchwała Nr 367/XXXVI/VI/2014 Rady Gminy Linia z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia *(w zakresie dz. nr 473/2 w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice),* Uchwała nr 46/V/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (część terenu działki nr 6, w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice, gmina Linia) oraz Uchwała nr 73/VII/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 14 sierpnia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (część terenu działki nr 216, w obrębie geodezyjnym Zakrzewo, gmina Linia), Uchwała nr 177/XII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 26 stycznia 2016r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (dla terenu działki nr 144/3 położonej w obrębie geodezyjnym Tłuczewo), Uchwala nr 134/XIII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (działki oraz części działek nr 65/16, 65/17, 63/2, 65/21, 65/9, 350, 52/7, 65/1, 65/2, 63/1, 52/5 w obrębie geodezyjnym Pobłocie), Uchwała nr 167/XVI/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, Uchwała Nr 22/III/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia *(w zakresie działek nr:* 35/57, 178/2, 177/2, 176/2, 175/2, 587/1, 587/3, 587/4, 587/5, 169/53, 37/39 *w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice),* Uchwała Nr 263/XXVI/VII/2017 Rady Gminy Linia z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia.

W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:

1) wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury;
2) walory architektoniczne i krajobrazowe;
3) wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych;
4) wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;

5) wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych;
6) walory ekonomiczne przestrzeni;
7) prawo własności;
8) potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;
9) potrzeby interesu publicznego.

Zgodnie z Art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:
1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy;
8) stanu prawnego gruntów;
9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
11) występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

W studium określa się w szczególności:
1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m^2 oraz obszary przestrzeni publicznej;
9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
11) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
12) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
13) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich

ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);

14) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;

15) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;

16) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Zgodnie z art. 72 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo Ochrony Środowiska (Tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, ze zm.) W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin, i racjonalnego gospodarowania gruntami;

2) uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż;

3) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;

4) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;

5) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;

5a) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom;

6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin określa się także sposób zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi.

Wymagania, o których mowa wyżej określa się na podstawie opracowań ekofizjograficznych, stosownie do rodzaju sporządzanego dokumentu, cech poszczególnych elementów przyrodniczych i ich wzajemnych powiązań.

Przez opracowanie ekofizjograficzne rozumie się dokumentację sporządzaną na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa, charakteryzującą poszczególne elementy przyrodnicze na obszarze objętym studium lub planem i ich wzajemne powiązania.

W trakcie sporządzania projektu zmiany studium, dnia 18.11.2015r., weszła w życie ustawa z dnia 9.10.2015r. o rewitalizacji, która wprowadziła zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakładając obowiązek poruszenia w opracowywanym „studium" nowych zagadnień. Zagadnienia te, w zakresie terenów objętych zmianą studium, zostały uwzględnione w następujący sposób:

1) REKOMENDACJA I WNIOSKI ZAWARTE W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIE PRZEZ AUDYT KRAJOBRAZOWY GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH

Na dzień sporządzania zmiany studium, dla terenu objętego zmianą studium nie został wykonany audyt krajobrazowy oraz nie zostały wyznaczone granice

krajobrazów priorytetowych.

2) POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Teren objęty zmianą studium jest już częściowo zainwestowany (teren istniejącego zakładu produkcyjno-usługowego), a zmiana studium ma na celu rozszerzenie istniejącego sposobu zagospodarowania. W przypadku działki nr 6 jest to niewielki teren o powierzchni ok. 0,5ha.

W związku z powyższym na etapie zmiany studium dotyczącej wyłącznie nieznacznego rozszerzenia terenów zabudowy, biorąc również pod uwagę fakt, że uchwały intencyjne zostały podjęte przed dniem wejścia w życie zmiany przepisów, nie ma uzasadnienia przeprowadzanie:
- analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych,
- prognoz demograficznych,
- analiz możliwości finansowania przez gminę wykonywania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- bilansów terenów przeznaczonych pod zabudowę.

3) OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

W granicach zmiany studium nie występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji.

4) OBSZARY ZDEGRADOWANE

W granicach zmiany studium nie występują tereny zdegradowane.

5) OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

W związku z tym, że zmiana studium dotyczy niewielkiego fragmentu gminy, nie wskazuje się w tym terenie obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

1.UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE

1.1. Położenie administracyjne i geograficzne, powiązania Gminy Linia z otoczeniem

Gmina Linia położona jest w północnej części Województwa Pomorskiego, pomiędzy miastami Lębork, Wejherowo i Kartuzy, z dala od większych skupisk ludności i od dróg o dużym natężeniu ruchu. Gmina Linia położona jest w powiecie wejherowskim i sąsiaduje z następującymi gminami: Cewice, Kartuzy, Luzino, Łęczyce, Sierakowice, Szemud położonymi w powiecie kartuskim i lęborskim. Siedzibą władz samorządu gminnego jest miejscowość Linia, położona w stosunku do ważniejszych sąsiednich ośrodków w województwie w odległości: od Gdańska – 48km, od Wejherowa – 38 km, od Lęborka – 18km, od Kartuz – 27 km.
Ze względu na położenie geograficzne gmina Linia jest położona w obrębie jednostki geograficznej (wg Kondrackiego) Mezoregion Pojezierza Wschodniopomorskiego.

Gmina Linia dzieli się na 12 sołectw – Kętrzyno, Kobylasz-Potęgowo, Lewino, Lewinko, Linia, Miłoszewo, Niepoczołowice, Osiek, Pobłocie, Smażyno, Strzepcz,

Tłuczewo, Zakrzewo (13 miejscowości). Na obszarze gminy występują również różnego rodzaju przysiółki, wsie, wybudowania, kolonie, inne miejscowości, związane z historycznym rozwojem gminy: Linia-Wybudowanie, Pobłocie- Wybudowanie, Tłuczewo-Wybudowanie, Kętrzyno-Wybudowanie, Osiek- Wybudowanie, Szeperia, Potęgowo, Niedźwiadek, Rosochy, Lewinko, Malinowy Rów, Zielony Dworek, Głodnica, Dargolewo, Betlejem, Dąbrówka, Staromiejski Rów, Rosochy, Porzecze, Zakrzewo-Folwark, Niepoczołowice-Folwark, Wronica, Igrzyczna, Kukówka, Lipki, Rybakówka, Krzyżówka.

Obszar gminy podzielony jest na 12 obrębów geodezyjnych: Kętrzyno, Kobylasz, Lewino, Linia, Miłoszewo, Niepoczołowice, Osiek, Pobłocie, Smażyno, Strzepcz, Tłuczewo, Zakrzewo (schemat przedstawia Rys.1. Podział na obręby geodezyjne).

Do miejscowości podstawowych w strukturze osadniczej zalicza się Linia i Strzepcz, o stosunkowo zwartej zabudowie. Część miejscowości położonych w gminie ma zabudowę rozproszoną; wymienić tu można głównie Miłoszewo i Kobylasz.

Powierzchnia Gminy Linia wynosi ogółem 11.997 ha (120 km^2). Na dzień 31.12.2006r. w gminie zameldowanych na pobyt stały było 5.905 osób. Liczba ludności zameldowanych na stałe w ostatnim pięcioleciu wzrosła o około 300 osób. Szczegóły w zakresie demografii zawarte są w Strategii rozwoju gminy Linia.

Z uwagi na położenie gminy na terenie Kaszub oraz walory krajobrazowe, w okresie letnim ludność gminy zwiększa się czasowo o osoby przybyłe tu w celach wypoczynkowych i rekreacyjnych, głownie koncentrujące się w ośrodkach wypoczynkowych nad jeziorem Potęgowskim i gospodarstwach agroturystycznych.

Południowa część gminy Linia obejmująca 1.245 ha (10,4% całego obszaru) leży w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Dalsze 2.593 ha (21,6% terenu gminy) wchodzi w skład Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby. Łącznie tereny podlegające ochronie stanowią 32%, z otuliną parku aż 60% powierzchni całej gminy. Ze względu na zasięg Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Łeby", a także Główne Zbiorniki Wód Podziemnych niezbędna jest współpraca pomiędzy gminami, powiatami w zakresie określenia wspólnych zasad zagospodarowania i użytkowania m.in. jezior Potęgowskich (tj. j.Potęgowskie, J.Odnoga, J.Kłączyno, J.Czarne, j.Folwarczne, J.Białe, J.Junno), czy rzeki Łeby, Bolszewki, Łupawy.

Podział na parafie nie odzwierciedla zupełnie podziału administracyjnego kraju, lecz obejmuje diecezję pelplińską (Linia, Strzepcz) i archidiecezję gdańską (Smażyno). Do Parafii św. Marii Magdaleny w Strzepczu należą mieszkańcy miejscowości Stara Huta i Nowa Huta w gminie Kartuzy i Tępcz w gminie Luzino oraz wsi Dargolewo, Głodnica, Kamienna Góra, Kobylasz, Leobór, Lewino, Lewinko, Miłoszewo, Pobłocie, Tłuczewo. Do parafii św. Antoniego Padewskiego w Smażynie należą mieszkańcy wsi Cząstkowo w gminie Szemud i Wyszecino w gminie Luzino, wsie Smażyno, Malwino. Parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa w Linii służy mieszkańcom wsi: Igrzyczna, Kętrzyno, Kobylasz, Niepoczołowice, Niepoczołowice Folwark, Potęgowo, Zakrzewo, Zakrzewo Folwark, z gminy Linia.

Gmina Linia położona jest na historycznym terenie Kaszub, których sercem są Kartuzy, kraina mocno związana językiem kaszubskim, który swoim zasięgiem obejmuje teren od Morza Bałtyckiego do Borów Tucholskich przez Władysławowo, Wejherowo, Kartuzy, Kościerzynę, do Brus i Lipnicy. W gminie Linia w miejscowości Głodnica znajduje się dom, w którym założono pierwszą szkołę z językiem wykładowym kaszubskim, obecnie szkoła społeczna. W Szkole w Strzepczu również wykłada się język kaszubski.

W zakresie obsługi administracyjnej gmina Linia najsilniej jest związana z Wejherowem, siedzibą władz samorządowych powiatu wejherowskiego, znajdują się tu urzędy i instytucje niezbędne dla obsługi mieszkańców, jak: Starostwo Powiatowe, Powiatowy Urząd Pracy, Sąd Rejonowy i Prokuratura Rejonowa, Urząd Skarbowy.

Samorząd powiatowy może wyznaczać ogólne cele rozwoju gospodarczego i takim jest dla powiatu strategia rozwoju lokalnego, którego myślą przewodnią jest misja: "Powiat wejherowski silny gospodarczo, atrakcyjny turystycznie, bogaty dorobkiem kultury i tradycji, przyjazny mieszkańcom i gościom, stwarzający dogodne warunki inwestycyjne i szanse realizacji inicjatyw społecznych"

Gmina związana jest z całym obszarem powiatu wejherowskiego, a także sąsiednich powiatów i gmin.

Jednym z zagadnień wiążących gminę z sąsiednimi gminami jest gospodarka odpadami. Według danych Urzędu Gminy Linia, odpady głównie wywożone są na składowiska odpadów w Czarnówku (ok. 20%) w gminie Nowa wieś Lęborska, Chlewnicy (50%) w gminie Potęgowo, Rybskiej Karczmie (30%) w gminie Gniewino.

Dogodne połączenia drogowe ma gmina z Lęborkiem i Kartuzami, Wejherowem, gdzie pracuje wielu mieszkańców gminy Linia. Najbliższą drogą o znaczeniu ponadlokalnym jest droga krajowa nr 6 (odcinek Lębork-Wejherowo), docelowo rangi ekspresowej, która poprzez obwodnicę Trójmiasta, łączy się z autostradą A-1.

Niestety nieczynna jest linia kolejowa Lębork-Kartuzy, przystanki znajdowały się w Kętrzynie, Linii-Zakrzewie, Niepoczołowicach.

Administracyjnie lasy państwowe podlegają Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku. Lasy gminy Linia bezpośrednio nadzoruje Nadleśnictwo Strzebielino (z siedzibą w gminie Luzino). Lesistość w gminie Linia wynosi około 36%, zaś w powiecie wejherowskim – 43%, w województwie pomorskim – 36%.

Do Gdańska, siedziby władz samorządowych i rządowych województwa: Marszałka Województwa Pomorskiego, Sejmiku Województwa Pomorskiego oraz Wojewody Pomorskiego, jest około 60km. W okolicach Gdańska – w Rębiechowie - znajduje się również międzynarodowy Port Lotniczy im. Lecha Wałęsy. Gmina Linia systemem dróg gminnych i powiatowych ma dostęp do dróg krajowych, w tym drogi krajowej nr 1 i 6 oraz autostrady.

Położenia gminy Linia przedstawia Rys.2. Lokalizacja gminy Linia w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Województwa Pomorskiego

1.2.Informacje i wnioski samorządu województwa do Studium Gminy Linia

Wnioski i informacje Zarządu Województwa Pomorskiego z planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego i opracowań regionalnych.
(załącznik do pisma znak DRRP.III.JP.7326-128/06 z dnia 20.02.2006r., do którego odnosi się pismo z grudnia 2007r. stanowiące odpowiedź na zawiadomienie Gminy Linia o przystąpieniu do opracowania zmiany *Studium Gminy*)

1. Podstawa prawna udostępnionych informacji, składanych wniosków i wyrażanych opinii: art. 23 w związku z art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.).

2. Dokumenty uchwalone przez Sejmik Województwa Pomorskiego.

3. Inne materiały i opracowania:
1) Program operacyjny rozwoju regionalnego województwa pomorskiego na lata 2001-2002 (uchwała nr 363/XXVIII/01 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 stycznia 2001r.).
2) Program operacyjny województwa pomorskiego PHARE 2002 i 2003 Spójność Społeczna i Gospodarcza (uchwała nr 535/XXXIX/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lutego 2002r.).
3) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002r.).
4) Program Ochrony Środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego (uchwała nr 153/XIII/03 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 września 2003r.).
5) Strategia rozwoju turystyki województwa pomorskiego na lata 2004-2013

(uchwała nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004r.).
6) Regionalny program operacyjny województwa pomorskiego na lata 2004-2006 (uchwała nr 354/XXIV/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 14 czerwca 2004r.).
7) Strategia rozwoju województwa pomorskiego (uchwała nr 587/XXV/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lipca 2005r.).
8) Raport z realizacji w latach 2003-2004 Programu Ochrony Środowiska woj. Pomorskiego (uchwała nr 692/XXXVII/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 3 października 2005r.).

4. Inne materiały i opracowania:
1) System Informacji Przestrzennej Województwa Pomorskiego (od 1999),
2) Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (2002),
3) Aktualizacja Opracowania ekofizjograficznego do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (2005),
4) Prowadzone analizy i studia oraz opracowane koncepcje i programy,

II. Informacje, ustalenia i Wnioski

1) Położenie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej województwa

Informacje:
Tereny objęte zmianą studium wraz z całym terenem gminy Linia położone są w wielofunkcyjnej strefie pojeziernej o charakterze turystycznym, w zachodniej części wydzielonego w Planie obszaru kaszubsko-kociewskiego.
Teren gminy należy do obszarów określonych w Planie, jako wymagające szczególnej polityki proturystycznej, wskazane do rozwoju turystyki kwalifikowanej i agroturystyki.

Ustalenia i wnioski:
Wielofunkcyjne strefy o charakterze rolniczym, turystycznym, turystyczno- rolniczym i rolniczo-leśnym z lokalnymi ośrodkami usługowymi (o funkcjach:
rekreacja, leśnictwo, gospodarka wodna, rolnictwo i integralnie związane z tym osadnictwo) muszą spełniać warunek utrzymania równowagi ekologicznej oraz wartości ww. funkcji.

2) Rola w sieci osadniczej;
Informacje: dotyczą obszaru całej gminy.
Ustalenia i wnioski:
Według Planu, teren gminy należy do obszarów województwa, w których przewiduje się, zgodnie z prognozą do roku 2015, największy wzrost liczby mieszkańców (utrzymanie tendencji stałego, dużego przyrostu naturalnego), czemu prawdopodobnie towarzyszyć będą procesy migracyjne ludności. Przewidywana jest dalsza restrukturyzacja funkcjonalna wsi i jej wielofunkcyjny rozwój.
Plan przewiduje w coraz większym stopniu łączenie pracy w rolnictwie z uzyskiwaniem dochodów z innych źródeł (zwłaszcza z turystyki- na rozległych obszarach posiadających walory turystyczne, do jakich należy gmina).
Przewiduje się także na obszarach wiejskich, do których należy gmina, zmniejszenie liczby pracujących bezpośrednio w rolnictwie na rzecz pracy w miejscu zamieszkania lub w pobliskich miejscowościach, w takich działach, jak:

- otoczenie rolnictwa (obsługa, przetwórstwo rolne, które na obszarach z dominującym rolnictwem rodzinnym drobno- i średnioobszarowym mają szansę rozwijać się w odpowiednio położonych jednostkach wiejskich).
- usługi dla ludności i gospodarki, które rozwijać się będą w ośrodkach gminnych i podstawowych w miarę rozwoju gospodarczego i rosnącego popytu ze strony gospodarstw domowych i przedsiębiorstw,
- drobne przetwórstwo pozarolnicze (samodzielne oraz jako kooperacja i

zaopatrzenie przedsiębiorstw w aglomeracji trójmiejską i innych miastach).
Pożądanym kierunkiem przekształceń osadnictwa jest tu według Planu harmonizowanie jego rozwoju z uwarunkowaniami wynikającymi z potrzeby ochrony walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych.

3) Infrastruktura transportowa;
Informacje:
Teren gminy znajduje się w zasięgu dwóch wyróżnionych w Planie korytarzy transportowych rangi regionalnej – korytarzem pojeziernym i korytarzem północnym (w jego zasięgu znajduje się niewielki, północno-wschodni fragment gminy).
Południowo-zachodni fragment terenu gminy leży w zasięgu strefy podejść do lotniska, związanej z lotniskiem w Siemirowicach.
Ustalenia i wnioski:
Pośród głównych celów i kierunków rozwoju infrastruktury transportowej województwa zapisanych w Planie, znaczenie dla rozwoju gminy, mają m. in.:
a) poprawa spójności regionu poprzez zwiększenie dostępności do obszaru metropolitarnego i centrów podregionów poprzez:
- modernizację dróg dojazdowych do dużych ośrodków koncentrujących miejsca pracy i usług ponadlokalnych,
- integrację infrastrukturalną i organizacyjną regionalnego transportu pasażerskiego,

b) poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie uciążliwości oraz szkodliwego oddziaływania na otoczenie poprzez:
- tworzenie zhierarchizowanych sieci drogowych regionalnych i miejskich,
- tworzenie struktur przestrzennych minimalizujących ryzyko występowania konfliktów pomiędzy różnymi użytkownikami infrastruktury transportowej i, zmotoryzowanymi i niezmotoryzowanymi.

4) Infrastruktura techniczna;
Informacje:
Południowo-zachodnia część terenu gminy leży na obszarach masowego wypoczynku, o wzmożonym ruchu turystycznym, w zasięgu Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny.
Ustalenia i wnioski:
Przez część terenu gminy planowany jest przebieg linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV.
Teren gminy należy do obszarów, dla których Plan w Kierunkach polityki przestrzennej w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków, ustala, konieczność budowy, rozbudowy i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych w drugiej kolejności.
W zakresie zagospodarowania odpadów komunalnych, w wojewódzkim planie gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego przewiduje się obsługiwanie terenu gminy przez zakład zagospodarowania odpadów - ZZO Czarnówko, położony na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

5) Ochrona środowiska przyrodniczego;
Informacje:
Teren gminy charakteryzuje się stosunkowo wysokimi walorami przyrodniczymi o regionalnym znaczeniu. Południowo-zachodnia część położona jest w obrębie wyróżnionego w koncepcji sieci ekologicznej województwa płata ekologicznego lasów Mirachowskich. Północny fragment znajduje się w obrębie płata ekologicznego lasów na południe od Lęborka.
Większość obszaru gminy (środkowa część) położona jest w zlewni Łeby, południowo-zachodnia cześć w zlewni Łupawy, natomiast wschodnia cześć w zlewni Redy.
Fragmenty gminy objęte prawną ochroną przyrody: cześć gminy położona jest w „Kaszubskim" Parku Krajobrazowym, część w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Doliny Łeby".

Szczególnie cenne fragmenty środkowej i południowej części terenu objęto ochroną w formie dwóch zespołów przyrodniczo-krajobrazowych oraz trzech użytków ekologicznych.
Na terenie gminy znajdują się fragmenty trzech obszarów proponowanych do objęcia ochroną w ramach europejskiego systemu Natura 2000: Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Lasy Mirachowskie" (w ramach zmiany rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000) oraz trzy Specjalne obszary Ochrony Siedlisk: Dolina Górnej Łeby (PLH 220006), Kurze Grzędy (PLH 220014) oraz Białe Błoto (PLH 220002).
Wschodnia część terenu gminy znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 111 – „Subniecka Gdańska", zachodnia - w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 114 „Maszewo" i jego strefy ochronnej.
Ustalenia i wnioski:
Plan województwa przyjmuje koncepcję spójnej i równorzędnej ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych, formułując kierunki działań w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska przyrodniczego województwa pomorskiego.
W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego, Plan zagospodarowania przestrzennego województwa ustala:
- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości pozostałych fragmentów osnowy ekologicznej w postaci izolowanych kęp roślinności, nieużytków, przybrzeżnych założeń parkowych lub skwerów, z poszukiwaniem możliwości odtworzenia powiązań lub „obejścia" stref zainwestowanych,
- opracowanie i wdrożenie technicznych zasad ochrony GZWP i obszarów zasilania zbiorników,
- odtworzenie, wszędzie gdzie to możliwe, zabudowy biologicznej stref brzegowych cieków i jezior, ograniczających spływ zanieczyszczeń,
- wprowadzenie zadrzewień, zakrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy ciągłości naturalnych powiązań ekologicznych,
- przestrzeganie w realizacji opracowań planistycznych prawidłowości ich zapisów w zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych (w opracowaniach ekofizjograficznych do planów miejscowych),
- zachowanie na wybranych terenach lądowej strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej dynamiki naturalnych procesów geomorfologicznych,
- objęcie rewaloryzacją obszarów przekształconych i rekultywacją obszarów zdegradowanych eksploatacją surowców naturalnych o największych powierzchniach w skali regionu – m. in. obszary eksploatacyjne w powiecie kartuskim,
- opracowanie programu stopniowej likwidacji i rekultywacji „dzikich" obiektów eksploatacji surowców mineralnych.

6) Ochrona środowiska kulturowego;
Informacje:
Teren gminy zlokalizowany jest w regionie historyczno-kulturowym Ziemi Kartuskiej, obszarze o najwyższej, ponadregionalnej randze i wybitnych walorach dziedzictwa kulturowego.
Ustalenia i wnioski:
Plan wskazuje na potrzebę podejmowania i prowadzenia działań dla utrwalenia wielokulturowej tożsamości historycznej regionu z zachowaniem lokalnych odrębności oraz wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego jako ważnego elementu rozwoju gospodarczego i promocji województwa, poprzez:
- ochronę tożsamości kulturowej miejsca w drodze objęcia ochroną obszarów zabudowy w sąsiedztwie wartościowych zespołów przestrzennych i ich dekompozycję przestrzenną, pozwalającą na wyeksponowanie wartościowych cech zespołów,
- zachowanie historycznego układu osadniczego oraz związków z drogami lądowymi i wodami,
- łączenie ochrony środowiska kulturowego z ochroną środowiska przyrodniczego poprzez ochronę krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem architektonicznym, zachowanie i odtwarzanie dawnych układów i funkcji

terenów zielonych w ich pierwotnym kształcie wraz z infrastrukturą, rewaloryzację parków pod kątem zwiększenia ich atrakcyjności jako miejsc wypoczynku,
- zachowanie i utworzenie warunków ekspozycji panoram widokowych z tras komunikacyjnych na szczególnie interesujące obiekty krajobrazowe, określenie w miejscowych dokumentach planistycznych zasad zagospodarowania punktów widokowych i ochrony panoram widokowych,
- ochronę istniejących panoram widowiskowych – w tym zakaz wznoszenia budynków i budowli przesłaniających ekspozycję krajobrazową z punktów widokowych oraz wprowadzenia zieleni wysokiej,
- likwidację bądź neutralizację widokową wszelkich elementów obniżających walory krajobrazowe – wprowadzenie zieleni w otoczeniu osiedli i obiektów rekreacyjnych w zakresie podnoszącym walory krajobrazu (maskowanie zespołów obiektów).

Z uwagi na rangę walorów dziedzictwa kulturowego, gmina wraz z otaczającymi ją obszarami posiada szczególne predyspozycje do objęcia ochroną w formie proponowanego w Planie Kartusko-Mirachowskiego Parku Kulturowego.

7) Turystyka;
Informacje:
Teren gminy ustanowiony jest na obszarach wskazywanych dla rozwoju turystyki krajoznawczej.
Ustalenia i wnioski:
Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki krajoznawczej:
- poprawa dostępności turystycznej poprzez modernizację i usprawnienie dostępności komunikacji,
- wytyczenie i urządzenie szlaków turystyki pieszej i rowerowej, zgodnie z ideą „tu bezpiecznie zaparkuj, dalej jedź rowerem lub idź pieszo",
- realizacja infrastruktury ograniczającej penetrację turystyczną (szlaki piesze, trasy rowerowe, miejsca piknikowe),
- wykorzystanie unikatowych krajowych i europejskich walorów wybitnego dziedzictwa kulturowego i krajobrazu Kaszub, atrakcyjności pojezierzy,
- uporządkowanie istniejącego zainwestowania turystycznego zagrażającego czystości jezior poprzez podniesienie standardu oraz uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- budowa przestrzeni turystycznej i zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego przyjaznego dla środowiska,
- modernizacja techniczna i poprawa estetyki (przy użyciu nowych, lepszych materiałów) obiektów turystycznych,
- wzbogacenie miejscowości rekreacyjnych w urządzenia usługowe, w tym służące także stałym mieszkańcom,
- ochrona przed zainwestowaniem brzegów niezagospodarowanych,
Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki kwalifikowanej:
- ochrona i rewaloryzacja wędkarskiej przestrzeni rekreacyjnej, tworzenie stanic wędkarskich,
- przekształcenie w zaplecze obsługi turystyki kwalifikowanej istniejących obiektów wczasowych i turystycznych,
- wspieranie rozwoju ekoturystyki i agroturystyki na obszarach posiadających bogate walory przyrodnicze.

8) Zadania służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, które zostały ustalone w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Pomorskiego;
W programie operacyjnym województwa pomorskiego PHARE 2002-2003 Spójność Społeczna i Gospodarcza (uchwałą nr 535/XXXIX/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lutego 2002r.), nie ujęto zadań odnoszących się do terenu gminy.
W programie operacyjnym rozwoju regionalnego województwa pomorskiego na lata 2001-2002 (uchwała nr 363/XXVIII/01 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 stycznia 2001r.) również nie ujęto zdań odnoszących się do terenu gminy.

9) Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego Gmina Linia nie leży na terenie Trójmiejskiego Obszaru Metropolitalnego, w skład którego wchodzą miasta Gdańsk, Gdynia i Sopot oraz gminy sąsiednie: Hel, Jastarnia, Władysławowo, Puck, Reda, Wejherowo, Rumia, Kosakowo, Luzino, Szemud, Przodkowo, Kartuzy, Żukowo, Kolbudy, Somonino, Przywidz, Trąbki Wielkie, Pruszcz Gdański, Pszczółki, Tczew, Suchy Dąb, Cedry Wielkie, Stegna; Oddziaływanie Obszaru i problemów tego terenu na zagospodarowanie gminy Linia może być jedynie pośrednie.

Politykę przestrzenną wynikającą z opracowań regionalnych w odniesieniu do terenu gminy Linia przedstawia rysunek 3.

Informacje z operatu przyrodniczego do Ekofizjografii Województwa Pomorskiego i Planu Zagospodarowania Przestrzennego Trójmiejskiego Obszaru Metropolitalnego przedstawia rysunek 4.

Obszar gminy Linia w wyniku swojego położenia geograficznego, cechuje się wysoką wartością przyrodniczą i różnorodnością siedlisk przyrodniczych, szaty roślinnej, grzybów, zwierząt oraz krajobrazu. Poza objętymi już ochroną przyrody, kilka obszarów stanowi obecnie ostoje zagrożonych wyginięciem i rzadkich gatunków biosfery. Wskazuje to na potrzebę i konieczność objęcia ich ochroną i zachowania w planowaniu dalszego rozwoju gminy, zgodnie z przyjętymi przez Polskę zobowiązaniami międzynarodowymi, w tym realizacją zasady zrównoważonego rozwoju.
W wyniku przeprowadzonych studiów przyrodniczych i opracowania Operatu Przyrodniczego do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Trójmiejskiego Obszaru Metropolitalnego wskazano na obszarze gminy 10 niewielkich terenów cennych przyrodniczo, dotychczas nie objętych ochroną prawną, a charakteryzujące się występowaniem unikatowych i chronionych gatunków biosfery oraz zbiorowisk i siedlisk. Tereny te w opracowaniach przyrodniczo-planistycznych winny być uwzględniane jako wskazane do zachowania lub ochrony konserwatorskiej – w randze odpowiadającej ich walorom. Ochronę wskazanych obszarów może wprowadzić Rada Gminy we współpracy z administracją leśną. Wskazane fragmenty obejmują niewielki obszar gminy, a z racji swej lokalizacji nie stanowią barier rozwojowych.
Proponuje się następujące formy ochrony (ich lokalizacja wskazana jest na rysunku):
1) Białe Błoto – projektowany rezerwat przyrody
2) Dolina Łeby Osiek-Paraszyno – projektowany Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy
3) Kętrzyno - projektowany użytek ekologiczny
4) Przełom Łeby poniżej Miłoszewa – projektowany użytek ekologiczny
5) Miłoszewo – projektowany użytek ekologiczny
6)Torfowisko Miłoszewo-Głodnica – projektowany użytek ekologiczny
7) Kobylasz – projektowany użytek ekologiczny
8)Torfowisko na PN od Jez.Folwarcznego – projektowany użytek ekologiczny
9) Mokradła na PD od Niepoczołowic – projektowany użytek ekologiczny
10) Mokradła na PN od Jez.Junno - (położony również na terenie gminy Sierakowice) – projektowany użytek ekologiczny.

Rysunek 3. Informacje i wnioski Zarządu Województwa Pomorskiego

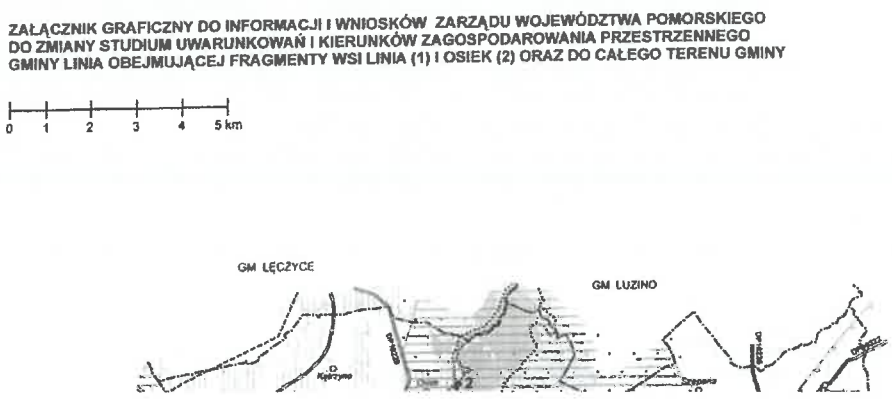

Rysunek 4. Informacje Zarządu Województwa Pomorskiego z operatu przyrodniczego do Ekofizjografii Województwa Pomorskiego

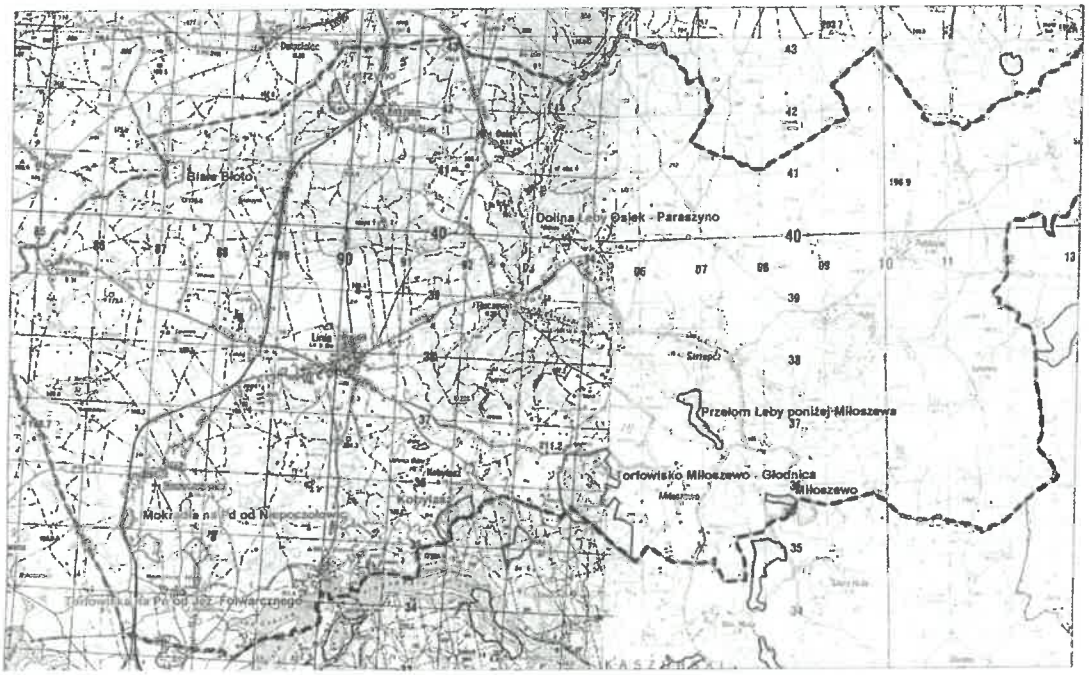

1.2a. Informacje i wnioski samorządu województwa do zmiany fragmentu *Studium Gminy Linia* w 2013 r.

Zgodnie z treścią załącznika do pisma z dnia 27.05.2013r. (sygn. DRRP-GW.7637.129.2013)stanowiącego odpowiedź Zarządu Województwa Pomorskiego na zawiadomienie Gminy Linia o przystąpieniu do opracowania zmiany fragmentu *Studium Gminy*), w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględniono:

1) Ustalenia Strategii rozwoju województwa pomorskiego (Uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.);
2) Ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego – uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, poz.193) zmieniona uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r. w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) wraz z załącznikiem;
3) Strategia rozwoju turystyki województwa pomorskiego na lata 2004-2013 (uchwała Nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004 r.)
4) Regionalna strategia energetyki ze szczególnym uwzględnieniem źródeł odnawialnych (Uchwała Nr 1098/LII/06 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 23 października 2006 r.);
5) Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w województwie pomorskim do roku 2025 (Uchwała Nr 1155/350/10 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 31 sierpnia 2010 r.);
6) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2007-2010 (Uchwała Nr 72/Vi/07 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 lutego 2007r.);
7) Program ochrony powietrza przyjęty przez Sejmik Województwa Pomorskiego -

Program ochrony powietrza dla strefy pucko-wejherowskiej (Uchwała Nr 831/XXXV/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 maja 2009 r.);
8) Regionalna Strategia Rozwoju Transportu w Województwie Pomorskim na lata 2007 – 2020 (Uchwała Nr 604/XXVI/08 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 września 2008 r.);
9) Regionalny program operacyjny województwa pomorskiego na lata 2007-2013 (przyjęty przez Zarząd Województwa Pomorskiego w dniu 2 października 2007 r.);
10) Program rozwoju produktów Turystycznych Województwa Pomorskiego na lata 2008-2013 (Uchwała Nr 65/179/09 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 27 stycznia 2009 r.);
11) Uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie parków krajobrazowych – Uchwała Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
12) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018 (Uchwała Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 r.)
13) Uchwała Nr 416/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskeigo z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania "Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018");
14) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528/XXV/12 Sejmiku Wojewodztwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.).

1.2b. Informacje i wnioski samorządu województwa do zmiany fragmentu *Studium Gminy Linia* w 2016 r.

Zgodnie z treścią załącznika do pisma z dnia 05.10.2015r. (sygn. DRRP-G.7637.227.2015) stanowiącego odpowiedź Zarządu Województwa Pomorskiego na zawiadomienie Gminy Linia o przystąpieniu do opracowania zmiany fragmentu *Studium Gminy*), w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględniono:

1) Ustalenia Strategii rozwoju województwa pomorskiego (Uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.);
2) Ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego – uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, poz.193) zmieniona uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r. w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) wraz z załącznikiem;
3) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528?XXV/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.);
4) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2011-2014 (Uchwała Nr 91/V/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lutego 2011r.);
5) Regionalny Program Strategiczny w zakresie aktywności zawodowej i społecznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 910/272/13 z dnia 01 sierpnia 2013 r.);
6) Regionalny Program Strategiczny w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 1080/286/13 z dnia 24 września 2013 r.);
7) Regionalny Program Strategiczny w zakresie ochrony zdrowia (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 930/274/13 z dnia 08 sierpnia 2013 r.);
8) Regionalny Program Strategiczny w zakresie energetyki i środowiska (uchwała

Zarządu Województwa Pomorskiego nr 931/274/13 z dnia 08 sierpnia 2013 r.);
9) Regionalny Program Strategiczny w zakresie transportu (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 951/275/13 z dnia 13 sierpnia 2013 r.);
10) Regionalny Program Strategiczny w zakresie rozwoju gospodarczego (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 967/277/13 z dnia 22 sierpnia 2013 r.);
11) Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r.);
12) Uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie parków krajobrazowych – Uchwała Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
13) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018 (Uchwała Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 r.)
14) Uchwała Nr 416/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskeigo z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania "Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" ze zmianami);
15) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528/XXV/12 Sejmiku Wojewodztwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.).

1.3.Tereny specjalne – tereny zamknięte i strefy ochronne

Na terenie Gminy Linia występują tereny zamknięte wyznaczone na podstawie przepisów prawa: nieczynna linia kolejowa oraz poligon wojskowy w Strzepczu (oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Dla terenów zamkniętych nie sporządza się miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wyznacza się jedynie ich granice. Granice terenów zamkniętych mogą się zmienić, wymaga to decyzji w drodze rozporządzenia stosownego ministra.

Teren linii kolejowej o znaczeniu lokalnym nr 240 Lębork-Kartuzy, wyznaczony jako tereny zamknięte decyzją Ministra Infrastruktury, obejmuje działki z obrębu Linia, Kętrzyno i Niepoczołowice. Są to działki niżej wymienione:
- miejscowość Linia działki: Nr 470 pow. 0,31ha, Nr 54 pow. 3,07 ha, Nr 55 pow. 0,01ha, Nr 63 pow. 0,1ha, Nr 64 pow. 0,06ha, Nr 65 pow. 5,78ha.
- miejscowość Kętrzyno działki: Nr 129 pow. 0,21 ha, Nr 131 pow. 0,16 ha, Nr 134 pow. 2,46 ha, Nr 135/2 pow. 1,51 ha, Nr 136 pow. 0,01 ha, Nr 137 pow. 0,73 ha, Nr 138 pow. 5,5 ha, Nr 139 pow. 0,04 ha, Nr 140 pow. 2,07 ha, Nr 146/2 pow. 0,29 ha, Nr 243 pow. 0,18 ha, Nr 248 pow. 0,32 ha, Nr 351 pow. 0,08 ha, Nr 353 pow. 0,02 ha, Nr 84 pow. 0,07 ha, Nr 90 pow. 0,06 ha.
- miejscowość Niepoczołowice działki: Nr 340 pow. 1,26 ha, Nr 350 pow. 0,69 ha, Nr 372 pow. 1,94 ha, Nr 392 pow. 4,71 ha, Nr 431 pow. 1,09 ha, Nr 443 pow. 1,52 ha, Nr 475 pow. 1,26 ha, Nr 489 pow. 1,73 ha, Nr 557 pow. 0,04 ha.

Tereny wykorzystywane przez wojsko – ośrodek szkolenia poligonowego „Baza Lotnicza Marynarki Wojennej", położony na obszarach leśnych wsi Linia i Strzepcz, oraz sąsiednich gmin, jest również terenem zamkniętym. Obszar Bazy Lotniczej Marynarki Wojennej ujęty jest jako teren lasów o szczególnym znaczeniu dla obronności państwa.

Ponadto obszarem ważnym dla obronności państwa jest Lotnisko SIEMIROWICE (w gminie Cewice), dla którego wyznaczono strefę podejść do lotniska oraz strefę ochronną urządzeń ubezpieczania lotów znajdujące się m.in. na obszarze gminy Linia. W strefach obowiązują ograniczenia wysokości zabudowy (wskazane na *rysunku Studium - strategia rozwoju przestrzennego*).

2. UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO – GOSPODARCZE

Uwarunkowania społeczno-gospodarcze oraz cele rozwoju – będące również podstawą dla rozwoju przestrzennego gminy Linia - zostały opisane w dokumentach Gminy Linia, m.in.
-Strategii rozwoju gminy Linia do 2015 roku,
-Planie rozwoju lokalnego gminy Linia na lata 2004-2013,
-Strategii Integracji i Polityki Społecznej w Gminie Linia,
-strategii rozwoju lokalnej grupy działania „Kaszubska Droga".
Gmina Linia należy do stowarzyszeń i związków, których zadaniem statutowym jest głównie współpraca dla rozwoju regionów, są to następujące organizacje:
-Pomorskie Stowarzyszenie Gmin Wiejskich,
-Stowarzyszenie Turystyczne „Kaszuby",
-stowarzyszenie gmin Rzeczpospolitej Polskiej Euroregionu Południowo-Wschodniego Bałtyku,
- Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania KASZUBSKA DROGA.

Zgodnie z danymi ewidencji ludności w Urzędzie Gminy liczba ludności w poszczególnych miejscowościach w latach 2000-2006 przedstawiała się następująco:

Tabela 1. Ludność gminy Linia w latach 2000-2006

Lp	Miejscowość	Liczba Ludności zameldowanych na pobyt stały			
		31.12.2000r.	31.12.2002r.	30.06.2004r.	31.12.2006r.
1.	Linia	1457	1516	1620	1715
2.	Kobylasz	169	165	159	157
3.	Potęgowo	43	42	40	39
4.	Osiek	157	149	147	143
5.	Tłuczewo	240	247	246	247
6.	Zakrzewo	307	311	313	306
7.	Kętrzyno	382	379	355	332
8.	Niepoczołowic	632	648	644	681
9.	Strzepcz	810	817	843	863
10	Pobłocie	396	406	415	413
11.	Lewino i Lewinko	283	282	288	291
12	Smażyno	234	228	232	236
13	Miłoszewo	490	485	480	482
		5600	5675	5782	5905

Źródło: Strategia rozwoju gminy Linia

Można zauważyć wzrost liczby mieszkańców gminy.

Na dzień 31.12.2006r. ogólna liczba mieszkańców gminy Linia na 1km2 wynosiła 48, dla porównania ludność na 1km^2: w powiecie wejherowskim liczyła 143, w gminie Luzino 117, w gminie Łęczyce 48, w gminie Sierakowice 91.

Według danych Rocznika Statystycznego Województwa Pomorskiego w gminie Linia według stanu na dzień 31.12.2006r. z ogólnej liczby mieszkańców było: w wieku przedprodukcyjnym 1810 osób, w wieku produkcyjnym - 3369, a w wieku poprodukcyjnym – 600. Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 osób wynosiła 72, porównując w powiecie wejherowskim liczba ta wynosiła 57, w gminie Gniewino (podobna liczba mieszkańców) – 62.

Przyrost naturalny w 2006roku kształtował się następująco:
-w gminie Linia wyniósł 43 osoby, na 1000 ludności – 7,4 osoby,
-w gminie Gniewino wyniósł 50, oraz na 1000 ludności – 7,3
-w powiecie wejherowskim wyniósł – 1026, oraz na 1000 ludności – 5,7

-w gminie Luzino przyrost na 1000 mieszkańców wyniósł 9,3 (lecz gmina ta ma więcej mieszkańców niż Linia).

Ogólna liczba podmiotów gospodarczych w rejestrze Regon w 2006 roku (bez osób prowadzących gospodarstwa rolne) zarejestrowanych na terenie gminy Linia wynosiła 253, (sektor publiczny 22, prywatny 231), w tym: spółek handlowych – 5, spółek cywilnych - 8, fundacji i stowarzyszeń – 9, osób fizycznych – 205, nie zanotowano spółdzielni.
Najwięcej podmiotów gospodarczych prowadziło działalność w sekcji: budownictwo (57), handel i naprawy (55), przemysł (58), pozostałe sekcje to: rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo (10), obsługa nieruchomości i firm (10), transport (9), hotele i restauracje (5), pośrednictwo finansowe (2). Wśród osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą najwięcej zanotowano w sekcji przetwórstwo przemysłowe (49), budownictwo (57), handel i naprawy (54).

Wśród pracujących w gminie Linia w 2006r. według rocznika statystycznego (bez podmiotów gospodarczych o liczbie pracujących do 9 osób oraz pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie) było ogółem 261 osób: w sektorze publicznym 192 osoby, w prywatnym – 69 osób. W dziale rolnictwo pracowały 4 osoby, w dziale przemysłu i budownictwa – 59, w usługach – 198.
Liczba zarejestrowanych bezrobotnych w końcu 2006 roku w gminie Linia wyniosła 233 osoby. Statystyczna stopa bezrobocia na obszarze powiatu wejherowskiego wyniosła 13%, w Polsce – 15%.

Zgodnie z Rocznikiem Statystycznym Województwa Pomorskiego według stanu na dzień 31.12.2006r. zasoby mieszkaniowe w gminie wynosiły ogółem 1421 mieszkań, a oddano do użytkowania w 2006r. 8 mieszkań. Gmina dysponuje około 20 mieszkaniami komunalnymi.

Miejscowość Linia pełni rolę siedziby administracyjnej, przy ul. Turystycznej znajduje się budynek Urzędu Gminy.

Na terenie gminy znajdują się następujące publiczne samorządowe placówki oświatowe:

-Zespół Szkół w Lini (w tym szkoła podstawowa i gimnazjum)
-Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Strzepczu (w tym szkoła podstawowa i gimnazjum oraz Kaszubskie Liceum Ogólnokształcące)
-Szkoła Podstawowa w Kętrzynie
-Szkoła Podstawowa w Miłoszewie
-Szkoła Podstawowa w Niepoczołowicach
-Szkoła Podstawowa w Pobłociu.

Na terenie gminy Linia w roku szkolnym 2006/2007 znajdowało się 7 szkół podstawowych (w których łącznie uczyło się 581 uczniów), 2 gimnazja (342 uczniów), oraz jedno Liceum w Strzepczu. Placówek przedszkolnych było 6, do których uczęszczało 88 dzieci.

Na terenie gminy funkcjonuje Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Lini, który posiada dwa ośrodki zdrowia (w Lini i Strzepczu), znajduje się również apteka, co powinno zaspokoić potrzeby mieszkańców. Obecnie rozpoczęto budowę nowej siedziby Ośrodka Zdrowia w Lini. Ponadto w Smażynie zlokalizowany jest Ośrodek Terapii Uzależnień, o zasięgu powiatowym.
W Lini funkcjonuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Biblioteka Publiczna oraz Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji, który dysponuje stadionem sportowym wraz z zapleczem.

W gminie Linia znajduje się posterunek policji podlegający Komendzie Powiatowej Policji w Wejherowie oraz jednostki ochotniczej straży pożarnej.

Podstawową obsługę bankową gminy i mieszkańców jest Bank Spółdzielczy w Sierakowicach, Oddział w Lini.

3. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE I OCHRONA ŚRODOWISKA

3.1. Uwarunkowania przyrodnicze mające wpływ na kształtowanie kierunków polityki przestrzennej gminy

3.1.1.POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

Pod względem geograficznym całe terytorium gminy zostało zaliczone do Pojezierza Kaszubskiego (Kondracki). Na obszarze gminy wyróżnić można submezoregiony (Gacki, Szukalski), a decydujące znaczenie mają trzy z nich, tj.: na południu – Wysoczyzna Mojuszewsko-Mirachowska; w części centralnej – Wysoczyzny Miłoszowskie; w części północnej natomiast – Równinno-Pagórkowaty Submezoregion Cerekwicko-Tępczowski. W części wschodniej niewielkie fragmenty obszaru gminy należą do submezoregionu Wzniesienia Łebsko-Pogorzelickie i Wysoczyzna Gniewkowsko-Koleczkowska.
Na terenie gminy wyraźnie widoczne jest zróżnicowanie charakteru jednostek osadniczych, rozproszonemu osadnictwu obszaru Wysoczyzny Potęgowskiej i okolic wsi Pobłocie przeciwstawić można prawie cały pozostały obszar, gdzie mamy do czynienia ze zwartą zabudową. Wsie te wraz z otaczającymi je obszarami uprawnymi, często oddzielone są od siebie kompleksami leśnymi. Sytuacja ta jest typowa dla środkowej części obszaru gminy. W części północnej, podobnie jak na obszarze włączonym do Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, dominują obszary leśne.

3.1.2.KLIMAT

Obszar gminy Linia zaliczony został do klimatycznej dzielnicy pomorskiej. Średnią roczną temperaturę na terenie gminy szacować można na około 7□C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty ze średnią poniżej 2,5□C, a najcieplejszym – lipiec, ze średnią temperaturą około 17□C. Średnie roczne wahania temperatur szacować można na około 19,5□C.

Wyraźnie wzrasta z zachodu na wschód liczba dni mroźnych (30 w Lęborku i 53 w Kartuzach), oraz dni przymrozkowych (118 w Lęborku i 133 w Kartuzach). W kierunku zachodnim wzrasta natomiast liczba dni gorących, czyli z temperaturą ponad 25□C. Niezbyt wysokie temperatury wpływają na krótki (poniżej 200 dni) okres wegetacyjny, porównywalny z północno-wschodnimi regionami kraju.

Rozkład opadów uznać można za wyrównywany i szacować go na około 650 mm rocznego opadu, z maksimum w okresie letnim, a lipcu często przekraczającym 100 mm opadów.

Wyraźna jest dominacja wiatrów z sektora zachodniego. W okresie letnim jest to wyraźna dominacja, w okresie zimowym liczba dni z wiatrami zachodnimi jest porównywalna z liczbą dni z wiatrami z kierunku północno-zachodniego. Pozostałe kierunki nie są wyraźnie reprezentowane. Cechą charakterystyczną okresu letniego jest prawie dwukrotny wzrost liczby dni z wiatrami z kierunku północnego, w stosunku do okresu zimowego. Odmienną tendencję wykazują wiatry z kierunku południowego. Małą zmienność wykazują wiatry z kierunku wschodniego, stosunkowo najwyższy ich udział w ogólnej liczbie dni wietrznych zauważalny jest wiosną. Na stacji meteorologicznej w Lęborku (najbliżej zlokalizowanej) notowano około 12 dni bezwietrznych. Wartość ta wzrasta w kierunku wschodnim.

3.1.3.BUDOWA GEOLOGICZNA I RZEŹBA TERENU

Wierzchnie warstwy osadów genetycznie związane są głównie ze stagnacją i recesją lądolodu stadium pomorskiego. Miąższość tych osadów przekracza 100 metrów, jedynie w okolicach Strzepcza osiągnięto obszary trzeciorzędowe na głębokości 60 metrów poniżej poziomu terenu. Budowa geologiczna starszych warstw nie wykazuje związków z obecną rzeźbą. Osady powierzchniowe reprezentowane przez utwory gliniaste z mniejszym lub większym udziałem frakcji piaszczystych właściwe są dla osadów moreny dennej, charakterystyczne dla obszaru Wysoczyzny Potęgowskiej, wyróżnić można dość słabo zaznaczone ciągi moren czołowych. Wznoszą się one niewiele ponad zasadniczy poziom morfologiczny, są bowiem często rozmyte i stąd zbudowane z grubszych materiałów. W części północnej ich kulminacje występują w okolicach Kętrzyna (około 180m n.p.m), na południu moreny czołowej wznoszą się wyżej osiągając ponad 200m, z maksimum w okolicach wsi Kobylasz (około 213m n.p.m). W przypadku południowego obszaru występowania moren czołowych wznoszą się one ponad powierzchnię morfologiczną zalegania moreny dennej, położoną na wysokości od 180 do 195m n.p.m. Wysokości względne kulminacji moreny czołowej nie przekraczają więc 20m.

Środkowa część obszaru gminy zajęta jest głównie przez piaszczyste utwory wodno-lodowcowe. Wschodnia granica tego typu utworów obejmuje teren poligonu wojskowego w Strzepczu, zauważalna jest także w okolicach Pobłocia. W kierunku zachodnim obszar ten rozszerza się przybierając kształt klina. Występują na nim, również izolowane, rozmyte wyniesienia, będącej szczątkami występującej tu kiedyś moreny dennej. Te obszary sandrowe występują na paru poziomach terasowych. Cały obszar jest pozostałością wschodniego odcinka Pradoliny Pomorskiej wyraźnie już widocznej w zachodniej części gminy, gdzie osiąga ona szerokość 3 km.

Generalnie równoleżnikowy układ rzeźby terenu zakłóca biegnąca południkowo dolina rzeki Łeby, będąca tworem późniejszym niż Pradolina Pomorska, wykorzystująca częściowo rynny subglacjalne, a częściowo zwężająca się w przełomach. Bieg rzeki Łeby na obszarze gminy, w okolicach Strzepcza i Miłoszewa, ma charakter przełomu i charakteryzuje się znacznymi spadkami. W okolicach Osieka dolina ta wcina się w otaczającą morenę denną na głębokość do 50m.

Za ostatni istotny element rzeźby uznać można ciągnącą się wzdłuż południowej granicy gminy rynnę zajętą przez jeziora: Potęgowskie i Czarne. Nachylenie stoków nad jeziorem Potęgowskim wynosi do 30□.

Doliny rzeczne, jak i liczne zagłębienia terenowe wypełnione są osadami holoceńskimi, piaszczystymi w przypadku dolin oraz torfami i namułami w zagłębieniach terenowych.

3.1.4.WARUNKI HYDROGRAFICZNE i ZASOBY WÓD PODZIEMNYCH

Obszar gminy Linia wchodzi w skład trzech jednostek hydrograficznych I rzędu: dorzecza Łeby, dorzecza Redy i dorzecza Łupawy. Największy udział ma zlewnia Łeby, obejmująca centralną i zachodnią część obszaru gminy. Wschodnie obszary stanowią fragment zlewni Bolszewki, będącej dopływem Redy. Część Wysoczyzny Potęgowskiej jest natomiast odwadniana do rynny Jeziora Potęgowskiego i Jeziora Czarnego przez liczne, krótkie, często tylko okresowe cieki. Większość cieków ma charakter rowów melioracyjnych. Stosunkowej gęstości sieci rzecznej cieków Wysoczyzny Potęgowskiej i zlewni Bolszewki przeciwstawić należy dorzecze Łeby, a szczególnie jego zachodnią część. Sama Łeba na terenie gminy przyjmuje dwa dopływy: ciek za Strzepczem oraz ciek w Osieku. Mimo tak ubogiego zasilania powierzchniowego, na terenie gminy zachowuje ona swój charakter, podobny do obserwowanego na obszarze gminy Kartuzy i Chmielno, tj. wyrównane stany i niewielka zmienność przepływów. Retencja jeziorna na terenie gminy Linia posiłkowana jest przez drenaż podziemny oraz znaczny stopień lesistości zarówno

doliny rzeki jak i całej zlewni, co przeciwdziała gwałtownemu spływowi powierzchniowemu i zwiększa zasilanie podziemne. Niekorzystne dla akumulacji opadu w zagłębieniach ewapotranspiracyjnych utwory piaszczyste, nie stanowiąc przeszkody dla infiltracji i drenażu, wpływają na znaczną wartość współczynnika odpływu. Szacuje się, że około 55% opadu jest odprowadzane ciekami. Ubogość sieci rzecznej na terenie zlewni Łeby pokrywa się z brakiem na tym terenie większych podmokłości i zbiorników wodnych, choć obszary bezodpływowe zajmują znaczne obszary. Mają one jednak charakter chłonny. Do największych zaliczyć należy morenowe Jezioro Folwarczne i wytopiska Jeziora Morzyc, Jeziora Trepczykowo. Znaczne skupisko bezodpływowych zbiorników ewapotranspiracyjnych występuje jedynie na terenie Wysoczyzny Potęgowskiej.

Znacznie wyższym wskaźnikiem jeziorności charakteryzuje się fragment dorzecza rzeki Bolszewki. W stosunku do rzeki Łeby, gdzie sieć rzeczna na długich odcinkach ogranicza się do obszaru centralnej rynny, system rzeczny Bolszewki wykazuje znacznie bardziej zaawansowane stadium.

Największe jeziora na terenie gminy przedstawia poniższa tabela:

Tabela 2. Jeziora na terenie gminy Linia powyżej 5 ha

Lp.	Nazwa jeziora	Powierzchnia [ha]	Objętość [tys.	Głębokość średnia	Głębokość maksym	przepływowe
1	Potęgowskie	133,3	4570,3	3,4	8,8	tak
2	Lewinko	51,5	1856,4	3,6	12,0	tak
3	Miłoszewskie	29,3	2112,6	7,2	18,5	tak
4	Strzepcz	27,3	545,1	2,0	4,0	tak
5	Folwarczne	12,9	296,7	2,3	7,2	nie
6	Trepczykowo	10,1	444,4	4,4	9,2	nie
7	bez nazwy k/Niepoczołowic	7,5	b.d.	b.d.	b.d.	nie
8	Morzyc	7,5	b.d.	b.d.	b.d.	nie

Źródło: Program Ochrony Środowiska gminy Linia

Ważnym zagadnieniem dotyczącym wód powierzchniowych jest ich retencja, czyli zdolność gromadzenia i przetrzymywania jej przez określony czas dla wykorzystania w chwili wystąpienia największego zapotrzebowania. Zdolność tę posiadają koryta rzek, ich doliny, mokradła, las, grunt i gleba wraz z pokryciem, a głównie zbiorniki wodne naturalne i sztuczne, w których woda gromadzi się w okresie wystąpienia nadmiarów. Woda ta może być oddawana podczas wystąpienia deficytów. Retencja ma również za zadanie regulację i kontrolę obiegu wody w środowisku.

Na obszarze gminy funkcjonują systemy melioracyjne. W największym stopniu zmeliorowana jest środkowa część gminy. Melioracje objęły głównie grunty orne, a także obszary użytków zielonych.

Na ciekach wodnych gminy Linia zinwentaryzowano 4 najważniejsze urządzenia piętrzące. Znajdują się one głównie na rzece Łebie w miejscowości Tłuczewo. Wysokość piętrzenia oscyluje w granicach 1,5-1,7 m. Większość jazów piętrzących ma wysokość piętrzenia rzędu 1-2 m. Wody piętrzone są głównie w celu nawodnienia użytków zielonych, często również do hodowli ryb łososiowatych oraz do produkcji energii elektrycznej.

Tabela 3. Urządzenia piętrzące na terenie gminy Linia /stan na 31.12.2002 r./

Zlewnia	Ciek	Kilometr cieku od	Miejscowość	Urządzenie	Światło jazu /zastawki	Wysokość piętrzen...	Przezn a-czenie
rz. Łeba	rz. Łeb	102 + 460	Tłuczewo	jaz drewnia	8 * 1,0	1,6	nawodnienia
rz. Łeba	rz. Łeb	103 + 450	Tłuczewo	jaz betono	3 * 3,0	1,7	nawodnienie
rz. Łeba	rz. Łeb	103 + 600	Tłuczewo	jaz betono	2 * 3,0	1,5	energetyczn
rz. Łeba	rz. Łeb	104 + 500	Tłuczewo	jaz	b.d.	b.d.	hodowla ryb

Źródło: opracowanie na podstawie WOŚRLiGW SP w Wejherowie, na podstawie danych Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku Terenowy Oddział w Redzie

Starosta Wejherowski wydał w 2005r. pozwolenie wodno-prawne na szczególne korzystanie z wód do celów energetycznych w szczególności na:

- piętrzenie wód rzeki Łeby w Tłuczewie w km 103+600 na dwóch jazach piętrzących do rzędnej piętrzenia maksymalnego 112,65 m n.p.m. Kr86 w okresie wegetycznym i do rzędnej piętrzenia maksymalnym 112,85 m n.p.m. Kr86 w okresie powegetycznym,
- pobór wód rzeki Łeby w km 103+600 w Tłuczewie w ilości maksymalnej do Q=1,40m3/s dla celów młyna lub Małej elektrowni Wodnej,
- wykonanie przepławki typu komorowego.

W/w pozwolenie wodno-prawne wydano na okres 25 lat, tj. do dnia 31 maja 2030 r., pozwolenie wygasa, jeśli nie rozpoczną się roboty w terminie 2 lat od uprawomocnienie się decyzji.

Gmina Linia leży w obrębie makroregionu północno-wschodniego – jednego z czterech makroregionów wydzielonych na obszarze Polski, na podstawie kryteriów hydrogeologicznych oraz zróżnicowania głównych użytkowych poziomów wodonośnych. Główne znaczenie użytkowe podobnie jak i w skali całego makroregionu, ma tutaj piętro hydrostrukturalne wykształcone w czwartorzędowych osadach okruchowych oraz podścielające je dolne piętro utworzone z warstw osadów trzeciorzędowych (głównie miocenu i oligocenu). Ze względu na wynikające z budowy geologicznej korzystne warunki krążenia wód opadowych i roztopowych są one głównym źródłem zasobów odnawialnych, a także głównym poziomem wodonośnym opisywanego obszaru.

Na terenie gminy występują fragmentarycznie dwa Główne Zbiorniki Wód Podziemnych, tj.: GZWP nr 114 Maszewo – obejmujący zachodnią część gminy, oraz GZWP nr 111 Subniecka Gdańska obejmujący wschodnią część gminy (oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*).

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 114 (GZWP nr 114 „Zbiornik międzymorenowy Maszewo"), o powierzchni 81,8 km2, w tym na terenie gminy Linia obejmuje powierzchnię 22,4 km2. Projektowany obszar ochronny wynosi 51,4 km2, w tym w gminie Linia 1,9 km2. GZWP Obejmuje fragment Rynny rzeki Łupawy oraz Wysoczyzny Pojezierza Kaszubskiego. Większość jego obszaru położona jest poza granicami gminy Linia. Zbiornik ten charakteryzuje się częściową izolacją przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód zbiornika. Obszar jego zasilania i projektowana strefa ochronna, odwadniane są częściowo przez jeziora Święte, Kamienieckie, Junno, Potęgowskie, związane z systemem wodonośnym Bukowiny i Łupawy. Na obszarze ochronnym GZWP 114 znajduje się stacja hydrologiczna objęta krajowym monitoringiem wód podziemnych (Q, Tr, Cr).

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 111 „Subniecka Gdańska" – obejmuje obszar północno-wschodniej części Pojezierza Kaszubskiego, Żuławy Gdańskie i wschodnią część Pradoliny Kaszubskiej. W gminie Linia zajmuje niewielki fragment we

wschodniej części. Migracja zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód zbiornika jest w znacznym stopniu ograniczona. Powierzchnia zbiornika wynosi ok. 1000 km2. Szacunkowe zasoby dyspozycyjna wynoszą 4580 m3/h.

Czyste wody podziemne, nadające się do zaopatrzenia ludności, są surowcem nadzwyczaj cennym. Stąd też niezwykle ważna jest ochrona głównych zbiorników wód podziemnych. Realizuje się ją prawnie poprzez ustanawianie obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych (GZWP) na mocy art. 51 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 239, poz. 2019 ze zmianami). Ustanawia je w drodze rozporządzenia właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, wskazując nakazy, zakazy i ograniczenia oraz obszary, na których obowiązują.

Żaden z tych obszarów nie został ustanowiony, bowiem potrzeba ochrony GZWP ma być wskazana w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które zgodnie z Prawem wodnym zostaną opracowane do 2009 r. Wobec powyższego obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych będzie można ustanawiać dopiero po tym czasie.

Zagrożeniem dla GZWP 114 w gminie Linia jest: wydobycie kruszyw (w miejscowości Linia i Zakrzewo), turystyka nad jeziorami, oraz zamknięte gminne składowisko odpadów (które obecnie przeznaczone jest do rekultywacji w Lini-Zakrzewie), czynna oczyszczalnia ścieków w Tłuczewie, masarnia i ubojnia w Lini, stacja paliw w Lini, a także nieuporządkowana gospodarka wodno-ściekowa oraz niestosowanie zasad dobrej praktyki rolniczej.

3.1.5.WARUNKI GEOLOGICZNO- INŻYNIERSKIE

Zróżnicowanie litologiczne w stropie utworów czwartorzędowych, urozmaicona rzeźba terenu oraz różna głębokość występowania wód gruntowych jest przyczyną zmienności warunków geologiczno-inżynierskich na terenie gminy Linia.

W przeważającej części gminy, na wysoczyźnie morenowej, gdzie na powierzchni występują gliny zwałowe lub piaski, a wody gruntowe zalegają poniżej 2,0 m głębokości, istnieją dobre warunki do posadowienia obiektów budowlanych.

Rejony o warunkach utrudniających budownictwo występują głównie w sąsiedztwie jezior, na terasach zalewowych cieków i w zagłębieniach bezodpływowych, gdzie na powierzchni zalegają holoceńskie mułki, torfy, a wody gruntowe nie przekraczają 2,0 m głębokości. Pewne ograniczenia dla budownictwa występują również na terenach o dużych spadkach, powyżej 10-15% potencjalnie zagrożonych ruchami mas ziemnych (osuwiskami).

3.1.6.WARUNKI GLEBOWE

Struktura użytkowania ziemi w gminie Linia zdeterminowana jest w szczególności jakością gleb i ich przydatnością do określonej funkcji, stosunkami wodnymi w glebie oraz rzeźbą terenu.

Skałą macierzystą dla większości gleb ornych na terenie gminy były struktury piaszczyste, począwszy od piasków słabo gliniastych, poprzez stadia przejściowe o zwiększającej się zawartości frakcji ilastych, do piasków gliniastych mocnych. Jedynie na terenach moreny dennej, najczęściej w okolicach Lewina, Pobłocia i Zakrzewia, występują wyspowo niewielkie płaty gleb wykształconych na glebach lekkich. Ze względu na charakter skały macierzystej gleby orne gminy należą głównie do gleb szarych, czasami do pseudobielic.

Najwyższą klasą bonitacyjną stwierdzoną na terenie gminy jest klasa III b. Udział gleb tej klasy, w stosunku do całkowitej powierzchni gruntów ornych wynoszących około 5000 ha, nie przekracza 7 ha, co stanowi około 0,14 □. Prawie połowa gleb tej klasy zlokalizowana jest w okolicach wsi Lewino. Również udział gleb klasy IV jest niewielki – stanowią one niecałe 20□ ogółu powierzchni gruntów ornych. Występują one w większym skupieniu na gruntach wsi Lewino, Pobłocie, Strzepcz i Zakrzewo. Wieś Lewino jest jedynym obszarem, gdzie gleby klasy IVb wraz z lepszymi stanowią większość, zaś sama klasa IVb stanowi najbardziej

rozpowszechnioną grupę bonitacyjną. Szeroko reprezentowane na terenie gminy są też gleby zaliczone do klasy V – ich powierzchnię szacuje się na blisko 1670 ha. Dominują one na gruntach wsi Miłoszewo, Pobłocie, Strzepcz, Zakrzewo. Najliczniej reprezentowane są grunty orne klasy VI, stanowiące ponad 46□ wszystkich gruntów ornych na terenie gminy. Zdecydowanie dominują w sołectwach: Kętrzyno, Kobylasz, Linia, Niepoczołowice, Osiek, Tłuczewo. (Na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* oznaczono kompleksy gleb klasy III, IV oraz kompleksy gruntów organicznych).

Pod względem możliwości rolniczego użytkowania, gleby gminy Linia zaliczono w większości do gleb żytnich dobrych i słabych, charakteryzujących się znacznym spłaszczeniem, lecz dobrym uwilgotnieniem, stanowią one ponad 50% gruntów ornych. Gleby gorsze, piaszczyste, charakteryzujące się niekorzystnymi warunkami wodnymi, często przesuszone, stanowią kompleks gleb żytnio- łubinowych, o powierzchni wynoszącej prawie 37% ogółu gruntów. Jedynie niewiele ponad 10% gruntów zaliczono do gleb żytnich bardzo dobrych. Ich rozmieszczenie pokrywa się z położeniem gleb wytworzonych na piaskach gliniastych mocnych i lekkich glinach, najczęściej występują więc w okolicach Pobłocia i Lewina.

Grunty orne występują w większych skupiskach we wschodniej części gminy, wokół Miłoszewa i Kętrzyna. Pozostały obszar charakteryzuje się rozdrobnieniem i przemieszaniem z innymi formami użytkowania gruntu.

Prawie 20% wszystkich użytków rolnych stanowią użytki zielone (około 1200 ha). Występują one głównie na glebach mineralnych, stąd ich wartość użytkowa jest niewielka. Jedynie w dolinie Łeby znajduje się większy kompleks użytków wykształconych na glebach bogatych w próchnicę. Dolina Łeby w okolicach Miłoszewa stanowi również jedyny większy, zwarty kompleks występowania użytków zielonych. Poza nią występują one w znacznym rozdrobnieniu. W większości sołectw zlokalizowane są one na glebach V, VI klasy bonitacyjnej, z wyraźną dominacją klasy V (51% powierzchni użytków zielonych). Podobnie jak w przypadku gruntów ornych, użytki zielone wykorzystujące gleby klasy IV i lepsze dominują w sołectwie Lewino, znaczny jest również ich udział w okolicach Kętrzyna i Pobłocia.

Do budowy gleb wykorzystywanych rolniczo zbliżone są parametry gleb na obszarach zalesionych – także i tutaj dominują gleby niskich bonitacji, wytworzone najczęściej z piasków wodnolodowcowych lub sandrowych. Głównie są to gleby rdzawe bielicowe, porośnięte monokulturami sosnowymi. Jedynie na północy od Zakrzewa, w okolicy Jeziora Lewinko i Jeziora Miłoszewskiego, a także na północy od Starej Huty, znajdują się większe fragmenty gleb brunatnych, na których rozwijają się zbiorowiska buczyn.

Kwaśnym odczynem charakteryzuje się 99% gleb gminy, potrzeby wapnowania są konieczne dla 39% badanych gleb, potrzebne i wskazane dla 42%.

Gleby gminy są ubogie również w makroelementy:

-30% badanych gleb charakteryzuje się niską zawartością przyswajalnego fosforu, 35% średnią,

-37% badanych gleb charakteryzuje się niską zawartością potasu, 26% średnią zawartością,

-ponad 50% badanych gleb ma niską zawartość przyswajalnego magnezu.

Stały charakter zakwaszenia większości gleb gminy sprawia, że niezbędne jest ciągłe i systematyczne wapnowanie gruntów uprawianych rolniczo. W przeciwnym wypadku wysoka i niekorygowana kwasowość gleb będzie powodowała wypłukiwanie znajdującego się w niej wapnia i innych składników pokarmowych w głąb gleby, skutkując postępującym wzrostem zakwaszenia oraz dalszą degradacją gruntów rolnych. Utrzymujący się ubytek substancji organicznej prowadzi również do spadku żyzności i urodzajności gleb, a także do zmniejszenia ich roli środowiskowej, polegającej na magazynowaniu wody i składników mineralnych, zapobieganiu ujemnym skutkom gromadzenia się substancji szkodliwych dla roślin, zwierząt i ludzi oraz na zmniejszaniu zagrożenia powodziowego.

3.1.7.LASY

W gminie Linia grunty leśne zajmują blisko 38,7% jej powierzchni, tj. ogółem niemal 4613 ha, w tym: 2471,2 ha należy do Skarbu Państwa, 2141,0 ha to lasy prywatne. W powierzchni leśnej przeważają nasadzenia i samosiewy drzew o siedliskach porolnych potorfowych z przewagą monokultury sosny. Powierzchnie objęte nasadzeniami zajmują znaczną część obszarów zalesionych i tworzą zarówno kompleksy leśne jak i małe enklawy śródpolne. Największe obszary lasów sosnowych znajdują się na północ i południowy-zachód od Lini, na północny-wschód od Zakrzewa Folwark i na wschód od Tłuczewa.

Lasy łęgowe oraz żyzne lasy bukowe i dębowo-grabowe zajmują na terenie gminy niewielkie powierzchnie. Żyzne buczyny i grądy podlegały różnym formom antropopresji (rębnie całkowite, wprowadzanie gatunków szpilkowych głównie sosny). Małe płaty położone blisko osiedli ludzkich są silnie przetworzone. Duży stopień naturalności tych lasów występuje tylko w dolinie Łeby (koło Miłoszewa) oraz 2,5 km na północ od Tłuczewa. Ubogie lasy bukowe i dębowo-bukowe tworzą większe kompleksy w północnej i północno-wschodniej części gminy, a olsy i zarośla wierzbowe występują na nielicznych rozproszonych stanowiskach.
Najlepiej zachowane płaty buczyn zlokalizowane są po wschodniej i zachodniej stronie Łeby. Płaty olsów zajmują niewielkie zagłębienia terenu, brzegi jezior i oczek wodnych oraz obrzeża dolin rzecznych. Zarośla wierzbowe występują, ale zajmują małe powierzchnie. Rosną wzdłuż wolno płynących cieków i rowów melioracyjnych, otaczają śródpolne oczka oraz zarastają nie użytkowane turzycowiska. Bory i brzeziny bagienne występują głównie w zachodniej i południowej części gminy, rosnąc w bezodpływowych, zwykle niewielkich zagłębiach terenu. Bory sosnowe zajmują powierzchnie w zachodniej części gminy.

Na obszarze gminy lasy pełnią zwłaszcza funkcję ochronną o znaczeniu: glebochronnym, wodochronnym, oraz szczególnym znaczeniu dla obronności i bezpieczeństwa Państwa (na podstawie Planu urządzenia Lasu dla nadleśnictwa Strzebielino).

Lasami ochronnymi dla gminy Linia są lasy w następujących oddziałach leśnych (oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*):

a) wodochronne (razem 232,63 ha, typ siedliska przeważający LŚW, LMŚW, BMŚW, BŚW, z wystąpieniem OL, LMB, LMW, OLJ):
- obręb Bożepole: 297a, 297b, 304a, 304g, 304h, 323j, 323 k, 328g-k, 329b, 329c, 329d, 329f, 330a, 330b, 330c, 330d, 330g, 330i, 331a, 331b, 331c, 331d, 331f, 331g, 331h, 331i, 332a, 332b, 332c, 332d, 332f, 332g, 332h,
- obręb Luzino: 197a, 197b, 197f, 197m, 198b, 198c, 198l, 204i, 204j, 210c, 210d, 210o, 222h, 229i, 230f, 231a, 231b, 231c, 231d, 231e, 231f, 231g, 231l, 231m, 234b, 234j, 235a-g, 235Aa, 235Ab, 235Af, 235Ag, 236c, 236g, 236h, 237c, 237l, 239a, 240a, 241i, 243d, 248g, 249h, 250a, 250d, 250f, 251a, 251b, 252d, 253a, 253b, 253b-99, 254a, 254b, 254f, 254i, 254j, 254l, 258c, 258d, 258f, 259d, 261d, 261f, 261i, 266h, 268h, 269c,

b) glebochronne (razem 250,68 ha, typ siedliska przeważający LŚW, LMŚW, BMŚW, BŚW):
- obręb Bożepole: 297c, 297d, 297f, 297h,
- obręb Luzino: 195b, 195d, 195g-m, 196a-d, 196f-k, 197c, 197d, 197g-l, 197n, 197o, 198d, 198f-k, 198n-t, 198w, 199a-d, 199f-n, 204a-d, 204f-h, 204k-l, 210a-b, 210g-k, 210m-n, 267m, 267r.

c) lasy mające szczególne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa Państwa (razem 186, 26ha, typ siedliska przeważający LMŚW, BMŚW, LŚW):
- obręb Bożepole: 304c,
304m,
- obręb Luzino: 202b, 202c, 202d, 202f, 202i, 202j, 202k, 203b, 203c, 207b-d,
207f-g, 208h, 209c-d, 209f-i, 209k-l, 209n, 209p, 209r, 211a-b, 211f-i, 211k-n, 218b-c, 218g, 219b, 219g, 220a, 220d, 220f, 220h-j, 221a, 221c, 221d, 221f-g, 224c, 224g, 224k, 224n, 224w, 225b-d, 225f-h, 225j-k.

Tabela 4. Zestawienie powierzchni leśnej według kategorii lasów, głównych (panujących) gatunków drzew w drzewostanach, klas bonitacji oraz grup wiekowych występujących w gminy Linia (obręb Bożepole i Luzino)

Kategoria lasów	Grunty leśne niezalesione	Gatunek główny (panują	Klasa bonitac	Grunty leśne zalesione			Ogółem lasy [ha]
				1-40 lat	41 lat i wyżej	razem	
Lasy ochron	1,6			216,3	452,9	669,2	670,7
Lasy gospodarc	168,3			834,9	711,9	1546,9	1715,3
Lasy gospodarcze	Xxx	So,Md	Ia Ia,5 I I , 5 II	292,1 157,1 238,4 58,9 17,2 0 0	26,2 101,2 201,9 110,1 62,1 33,2 5,2	318,3 258,3 440,2 169,1 79,3 33,2 5,2	318,3 258,3 440,2 169,1 79,3 33,2 5,2
		Jd,Św, D G	I I , 5	14,1 3,2 0 0	15,8 24,9 14,2 1,9	29,8 28,1 14,2 1,9	29,8 28,1 14,2 1,9
		Bk	I II II ,5	0 12,8 0,9 0	4,8 21,3 8,8 20,4	4,8 34,2 9,7 20,34	4,8 34,2 9,7 20,4
Ogółem lasy ochronne i gospodarcze							2386,1

Źródło: Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Strzebielino na lata 2002-2012

Powierzchnia lasów w gminie Linia pod zarządem Nadleśnictwa Strzebielino:

- lasy ochronne – 670,73ha,
- lasy gospodarcze – 1715,25ha,
- grunty związane z gospodarka leśną – 62,58ha,
- grunty nieleśne – 146,68ha,
- ogółem grunty – 2449,00ha.

Lasy nie stanowiące własności Skarbu Państwa na terenie gminy Linia to:

- własność kościelna – 13ha,
- własność gminy Linia – 5ha,
- własność osób fizycznych – 2123ha.

3.1.8.WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY

Teren gminy Linia charakteryzuje się stosunkowo wysokimi walorami przyrodniczymi o regionalnym znaczeniu. Południowo-zachodnia część położona jest w obrębie wyróżnionego w koncepcji sieci ekologicznej województwa płata ekologicznego Lasów Mirachowskich. Płat ten stanowi łącznik pomiędzy Lasami Lęborskimi i płatem stężycko-kartuskim (ranga płatu – regionalna). Północne fragmenty gminy znajdują się w obrębie płata ekologicznego lasów na południe od Lęborka.

Na obszarze gminy Linia występują znaczne walory środowiska przyrodniczego objęte prawnymi formami ochrony przyrody, na podstawie przepisów szczegółowych, stanowiące ponad 33% obszaru gminy. (obiekty te oznaczono na

rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego)
Jako wielkopowierzchniowe prawne formy ochrony przyrody występują:

- ☐ Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
- ☐ Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby,
- ☐ obszary Natura 2000, tj. Obszar Specjalny Ochrony Ptaków „Lasy Mirachowskie" PLB220008.

Uzupełnieniem wielkoobszarowych form ochrony przyrody są tzw. formy indywidualne, które występują tu w postaci:

- ☐ użytków ekologicznych: „Dargolewski Moczar", „Bór w Betlejem", „Torfowisko w Strzepczu",
- ☐ pomników przyrody – 3 pomniki,
- ☐ zespołów przyrodniczo-krajobrazowych: „Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Potęgowska", „Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy dolina Łeby w KPK".

PARK KRAJOBRAZOWY zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zm.) obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju

W południowej części gminy znajduje się Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK), utworzony w 1983 roku przez Wojewodę Gdańskiego, który zajmuje powierzchnię około 33 tys. ha (otulina całkowita około 32 tys. ha), zaś na terenie gminy Linia blisko 1,7 tys. ha (tj. ponad 10% powierzchni gminy, a z otuliną niemal 60%). Park obejmuje centralną część Pojezierza Kaszubskiego o urozmaiconej rzeźbie terenu z licznymi wzgórzami morenowymi, rynnami jeziornymi, dolinami rzecznymi wraz z fragmentami pól sandrowych. Posiada silnie rozbudowaną sieć hydrograficzną ze źródliskowymi odcinkami rzek (m.in.: Łeby i Raduni) oraz licznymi jeziorami, w tym jeziorami lobeliowymi. Na obszarach leśnych KPK dominują buczyny i lasy bukowo-dębowe, a także bory mieszane. Ponadto na terenie Parku występuje przyrodniczo cenne zbiorowiska roślinności nieleśnej (łąki, torfowiska).

Postępująca dewaloryzacja turystyczna Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, m.in. dzika zabudowa w okolicach jezior, niezadowalająca jakość wód, brak wystarczającej infrastruktury turystycznej chroniącej walory przyrodnicze przed degradacją m.in. brak zorganizowanych placów biwakowych, itp.). Głównie nad brzegami jezior: Czarnego, Potęgowskiego i Folwarcznego następował rozwój zabudowy letniskowej o niekorzystnym wpływie na krajobraz i stan środowiska przyrodniczego. W istniejących zespołach osadniczych w obrębie KPK zachodzą procesy zawłaszczania terenów niezabudowanych na cele budownictwa letniskowego poprzez nowe parcelacje terenów rolnych. Ma to duży negatywny wpływ na krajobraz. Często nowe osiedla letniskowe budowane są w zupełnie odmiennym stylu od tradycyjnego budownictwa regionalnego Kaszub i dlatego stanowią element dysharmonizujący, często o chaotycznym układzie przestrzennym w dodatku zlokalizowane na małych działkach około 500m2, często bez umocowania prawnego.

W związku z uszczegółowieniem przebiegu granic parków krajobrazowych na terenie województwa pomorskiego w czerwcu 2006 r. weszły w życie Rozporządzenia Wojewody Pomorskiego w sprawie parków krajobrazowych, określające granice i powierzchnie parków wraz z ich otulinami oraz zakazami i zastrzeżeniami dotyczącymi ich użytkowania. Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obecnie obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, która wprowadziła następujące zakazy, m.in:

1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);

2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem

amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;

9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;

12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 7 uchwały, nie dotyczy:

1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Odstępstwa od zakazów wymienione w § 4 pkt 1 uchwały mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Niniejsza uchwała nie narusza uprawnień nabytych na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, prawomocnych orzeczeń administracyjnych i innych aktów prawnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały.

Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego wyznaczono otulinę, czyli strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Dla obszaru parku krajobrazowego wraz z otuliną sporządza się i realizuje Plan Ochrony.

Granice Kaszubskiego Parku Krajobrazowego wraz z otuliną przedstawiono na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z 2004

r. obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

Wzdłuż doliny rzeki Łeby rozciąga się Obszar Chronionego Krajobrazu (OCHK) Doliny Łeby, utworzony w 1994 roku przez Wojewodę Gdańskiego, zajmujący na terenie gminy Linia prawie 3 tys. ha. Rzeka przez obszar gminy biegnie w głębokiej rynnie, a w okolicach Strzepcza i Miłoszewa ma charakter przełomu. Na całej długości jest rzeką meandrującą, co stanowi o jej wysokich walorach krajobrazowych. W dolinie rzeki Łeby najczęściej spotykanym zbiorowiskiem leśnym są kwaśne buczyny niżowe.

Granice Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby przedstawiono na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

Zasady gospodarowania na OChK Dolina Łeby określają zapisy uchwały sejmiku województwa pomorskiego Nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim.

W powyższej uchwale wprowadzono w § 5 następujące zakazy, m.in.:

1. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, łożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
2. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199, poz. 1227 zezm.);
3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
5. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
6. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
7. likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
8. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa w § 5 w/cytowanej uchwały, nie dotyczą:

1. wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
2. prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
3. realizacji inwestycji celu publicznego

Zakaz, o którym mowa § 5 pkt 2 w/cytowanej uchwały , nie dotyczy:

1. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu
2. realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zakazy, o których mowa § 5 ust. 8 oraz § 6 w/cytowanej uchwały, nie dotyczą:

1. obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnianie

zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,

2. siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
3. wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych oraz w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
4. odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
5. istniejących, obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód, jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

OBSZARY SIECI NATURA 2000. Aktualnie największe znaczenie w europejskich koncepcjach ochrony przyrody przypisuje się sieci ekologicznej systemu NATURA 2000. Sieć ta funkcjonująca obligatoryjnie w krajach Unii Europejskiej uważana jest za najlepiej przygotowaną europejską sieć ekologiczną. Podstawowym jej celem jest zwiększenie skuteczności działań ochronnych poprzez stworzenie spójnej sieci obszarów wraz z procedurą wyboru poszczególnych elementów sieci.

Podstawą tworzenia tych terenów chronionych na terenie Polski jest obecnie ustawa o ochronie przyrody z dnia 2004 r., sieć obszarów Natura 2000 obejmuje: obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) oraz specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO).

Na obszarze gminy Linia znajduje się jeden ustanowiony obszar OSO Lasy Mirachowskie PLB220008 zlokalizowany w niewielkim fragmencie w jej południowej części (pozostała część znajduje się na terenie sąsiednich gmin). Obszar Natura 2000 przedstawiono na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

Cała ostoja Lasy Mirachowskie obejmuje kompleks lasów leżących w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego na Wysoczyźnie Mirachowskiej. Lasy te są największym zwartym kompleksem leśnym na Pojezierzu. W środkowej i południowej części ostoi – lasów jest mało, gdyż zostały one wycięte, a grunty zajęte pod uprawy rolne. Ostoja obejmuje fragment centralnej, najwyższej części pojezierza morenowego. Krajobraz ostoi charakteryzuje niezwykle urozmaicona rzeźba terenu, z charakterystycznymi głęboko wciętymi rynnami jezior, dolinami małych strumieni oraz stromymi stokami opadającymi ku dolinom rzecznym.

Jest to obszar wododziałowy pomiędzy dwoma dużymi rzekami przymorskimi: Łupawą i Bukowiną. W północnej części przebiega równoleżnikowo głęboka rynna, w której układają się m.in. zespół jezior Potęgowskich. Na terenie Ostoi występuje również wiele małych jeziorek i oczek dystroficznych, otoczonych torfowiskami, z borami sosnowymi i brzezinami bagiennymi. W ostoi Lasy Mirachowskie stwierdzono występowanie co najmniej 19 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (w tym 14 lęgowych). Liczebność jednego gatunku (włochatki) mieści się w kryteriach wyznaczania ostoi ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 4 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt.

Zagrożenie dla tego obszaru Natura 2000 stanowi: wyrąb starodrzewu i drzew dziuplastych, usuwanie martwego drewna z lasu, nieuzasadnione siedliskowo stosowanie zrębów zupełnych, zagęszczenie sieci szlaków zrywkowych i dróg leśnych, jak również lokalizowanie i eksploatacja składowisk odpadów, dróg kołowych, zabudowywanie terenów niezabudowanych oraz rozbudowa osiedli turystycznych.

ZESPOŁY PRZYRODNICZO – KRAJOBRAZOWE zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z 2004 r. są to fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne.

W granicach gminy Linia zlokalizowane są dwa istniejące zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, (oznaczone na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*) tj.:

1) Rynna Potęgowska utworzony przez Wojewode Gdańskiego w 1998 roku – położony na terenie powiatów: wejherowskiego (gm. Linia) oraz kartuskiego (gm. Kartuzy i Sierakowice) o powierzchni całkowitej 1300 ha, w tym w gminie Linia 290 ha. Unikalna w skali Pojezierza Kaszubskiego rynna jeziorna obejmująca różnorodne struktury przyrodnicze naturalne i seminaturalne o dużych walorach kulturowych i fizjonomicznych.
2) Dolina Łeby w Kaszubskim Parku Krajobrazowym utworzony przez Wojewodę Gdańskiego w 1998 roku – położony na terenie powiatów: wejherowskiego (gm. Linia) oraz kartuskiego (gm. Chmielno, Kartuzy, Sierakowice i Stężyca) o powierzchni całkowitej 3412 ha, w tym gminie Linia 755 ha. Poligenetyczna forma dolinna rzeki Łeby z licznymi ostojami ptaków wodno-błotnych.

Warunki gospodarowania w zespołach przyrodniczo-krajobrazowych zawiera m.in. Ustawa o ochronie przyrody z 2004 r., w stosunku do zespołu przyrodniczo-krajobrazowego mogą być wprowadzone następujące zakazy:

1) niszczenia, uszkadzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;
2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
3) uszkadzania i zanieczyszczania gleby;
4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, lęgowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
10) zbioru, niszczenia, uszkadzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
11) umieszczania tablic reklamowych.

Zakazy, o których mowa wyżej, nie dotyczą:

- ☐ prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- ☐ realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- ☐ zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- ☐ likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

UŻYTKI EKOLOGICZNE to Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z 2004 r. zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej - naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i

śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania.

Na terenie gminy Linia na dzień sporządzania Studium istniało trzy użytki ekologiczne utworzone zarządzeniem Wojewody Pomorskiego w 1999 roku o łącznej powierzchni blisko 19 ha, (oznaczone są na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*) tj.:

Tabela 5. Użytki ekologiczne na terenie gminy Linia

Nazwa obiek	Przedmiot ochrony	Pow. [h	położenie	Własność	Pozycja w rej.
Dargolewski Moczar	Zbiorowiska mszarne i bagienne	4,92	Gm.Linia, Obr.ew.dz.	Skarb Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Strzebielino, leśnictwo	220
Bór w Betlejem	Torfowisko przejściowe	8,71	Gm.Linia Obr. Ew.dz.22	Skarb Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa	221
			1LP	Leobór oddział 224f	
Torfowisko w Strzepczu	Torfowisko przejściowe	5,09	Gm.Linia Obr. Ew.dz.244/ 1LP,	Skarb Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Strzebielino, leśnictwo Leobór	222

Źródło: Rozporządzenie wojewody ustanawiające formę ochrony.

Na terenie powyższych użytków ekologicznych zabrania się :
- ☐ zmiany sposobu użytkowania terenu,
- ☐ zmiany stosunków wodnych,
- ☐ zanieczyszczania wód, gleby i powierzchni ziemi,
- ☐ wydobywania minerałów, torfu i kredy jeziornej,
- ☐ niszczenia i pozyskiwania roślin,
- ☐ dokonywania zalesień,
- ☐ gospodarki rębniami,
- ☐ konserwacji rowów odwadniających.

Pomnikami przyrody zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z 2004 r. mogą być pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, historycznej lub krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, okazałych rozmiarów drzewa, krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, głazy narzutowe oraz jaskinie

W 2007 r. na terenie gminy Linia istniały trzy ustanowione pomniki przyrody (oznaczone są na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*), tj.:

1. wiąz polny ustanowiony przez wojewodę – obwód pnia 2,90m, wysokość 19 m, wiek 100 lat; drzewo znajduje się po prawej stronie drogi z Tłuczewa do Lini, około 50m przed cmentarzem w Lini, własność Skarb Państwa, numer w rejestrze wojewody 662 (proponuje się wykreślić z rejestru, ponieważ drzewo uschło),
2. grupa jałowców pospolitych (juniperus communis) ustanowione przez wojewodę, - forma drzewiasta, w wieku ok. 200 lat, wysokość ok. 3-6m, zlokalizowany w Pobłociu na działce nr 32 ok. 150 m na północ od zabudowań, numer w rejestrze wojewody 429,
3. świerk pospolity ustanowiony przez radę gminy w 2005 roku - o obwodzie pnia 270cm, wysokości 27m, o szacunkowym wieku 130 lat, zlokalizowany na działce 347 na gruntach zarządzanych przez Nadleśnictwo (leśnictwo Osiek,

oddział, pododz. leśny 304g) w miejscowości Osiek.

Akty tworzące ww pomniki przyrody wprowadziły następujące zakazy:

- ☐ wycinania, niszczenia i uszkadzania tych drzew,
- ☐ zrywania z nich kory, pączków, kwiatów, owoców i liści,
- ☐ rycia napisów lub znaków na drzewach uznanych za pomniki przyrody, umieszczania na nich tablic, napisów i innych znaków niezwiązanych z ochroną drzewa uznanego za pomnik oraz wchodzenie na te drzewa,
- ☐ wznoszenia jakichkolwiek budynków, budowli i urządzeń w odległości (promieniu) do 15 m włącznie od tych drzew, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciw sztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych.

W odniesieniu do ustanowionych w gminie form ochrony przyrody obowiązują odpowiednie akty prawne, zawierające m.in. zasady gospodarowania mające na celu ochronę ich walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Nie jest to jedyny cel – drugi, zwłaszcza w odniesieniu do wielkoobszarowych form ochrony, jak park krajobrazowy i obszar chronionego krajobrazu, to ochrona ich walorów przyrodniczych, krajobrazowych i użytkowych oraz stworzenie podstaw dla trwałego ich użytkowania. Tak ujmowana ochrona walorów przyrodniczo-krajobrazowych leży w interesie gminy, jako podstawa jej trwałego rozwoju.

III.9.WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Na terenie gminy Linia nie występują udokumentowane i skatalogowane w krajowym rejestrze obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

Z uwagi jednak, że gmina ma urozmaiconą rzeźbę terenu, więc mogą występować obszary potencjalnych zagrożeń ruchów masowych ziemi. Osuwanie się mas ziemnych stanowi element zjawiska ruchów masowych ziemi. Są to zjawiska geologiczne, związane przede wszystkim z działaniem sił przyrody, takich jak gwałtowne opady deszczu, intensywne topnienie śniegu, podnoszenie się poziomu wód gruntowych oraz wezbrania rzek i potoków. W coraz większym stopniu do ich powstawania przyczynia się działalność człowieka. Sprzyja im podcinanie zboczy przy budowie m.in. obiektów infrastrukturalnych, a także wycinki drzew na stokach. Ruchy osuwiskowe mogą powodować degradację gleb oraz rozległe zniszczenia terenów rolnych i leśnych.

Na obszarze gminy potencjalne obszary osuwiskowe dotyczą zwłaszcza odcinków krawędzi głęboko wciętej doliny rzeki Łeby oraz rynien jeziornych (południowej części gminy), a także stromych wzniesień moreny czołowej (występującej w północnym i południowym obszarze gminy). W rejonie jeziora Potęgowskiego oraz na obszarze niemal całego KPK dominują tereny z przewagą stromych spadków, m.in.: w obrębie Wysoczyzny Potęgowskiej teren opada ku rynnom jeziornym – Potęgowskiego, Czarnego, Białego – o nachyleniu nawet 30º; również w dolinie rzeki Łeby występują duże nachylenia, zwłaszcza w rejonie Strzepcza i Miłoszewa rzeka ma charakter przełomu o znacznych spadkach. Ponadto w okolicach: Osieka, Miłoszewa, Smażyna, Lewinka – przeważa morena denna o dużej deniwelacji. Potencjale obszary występują także na południowy wschód od Lini do Tłuczewa. W związku z powyższym na terenach o spadkach 10-15º przed przystąpieniem do realizacji obiektów budowlanych właściwym byłoby wykonać szczegółowe badania geologiczne.

Innym terenem potencjalnie zagrożonym ruchami masowymi ziemi mogą być tereny górnicze, sposób zabezpieczenia uwzględnia plan zagospodarowania obszaru i terenu górniczego.

Istotnym elementem fizjograficznym, decydującym o rozwoju osadnictwa oraz rolniczym użytkowaniu terenu, są nachylenia – spadki terenu. Zbyt duże nachylenia utrudniają, a nawet uniemożliwiają zabudowę, a w rolnictwie są powodem erozji wodnej gleb.

3.1.10. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN

Na terenie gminy Linia (wg stanu na koniec 2006 roku) znajduje się 6 udokumentowanych złóż kopalin (oznaczone zostały na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* jako 3 tereny w miejscowościach: Linia, Zakrzewo i Niepoczołowice). Są to złoża kruszywa naturalnego. Eksploatowane jest jedynie złoże w Lini i Niepoczołowicach. Charakterystykę ogólną istniejących złóż przedstawia poniższa tabela:

Tabela 6. Charakterystyka udokumentowanych złóż kopalin w gminie Linia

Nazwa złoża	Nazwa kopali	Stan zagospodarowania Złoża	Kopalina główna	Powierzchnia złoża	Zasoby bilansowe [tys.
Linia	KN	Z-złoże, z którego wydobycie	piasek ze	b.d.	2134
Linia I	KN	R-złoże o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w	piasek ze żwirem	b.d.	1925
Linia II	KN	T-złoże zagospodarowane, eksploatowane	piasek ze	55410	5669
Niepoczoł	KN	Z-złoże, z którego wydobycie	piasek ze	b.d.	415
Niepoczoł	KN	T-złoże zagospodarowane eksploatowane	piasek ze	b.d.	414
Zakrzew	KN	o zasobach rozpoznanych wstępnie	piasek ze	640942	5551

Źródło: „Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce" według stanu na 31.12.2006r

Odnośnie złoża „Niepoczołowice I" Starosta Wejherowski przyjął w 2007roku dokumentację geologiczną Pn „Dokumentacja geologiczna złoża kruszywa naturalnego pospółki Niepoczołowice I w kategorii C_1 w miejscowości Niepoczołowice, na części działki nr 494/1 z obrębu Niepoczołowice, gmina Linia", i zawiera ustalone na dzień 31.12.2006r. zasoby geologiczne w wysokości 166,0 tys. Mg kruszywa naturalnego pospółki o średnim punkcie piaskowym 51,8%, udokumentowano złoże na powierzchni 1,99ha.

Ponadto w 2007 roku Starosta Wejherowski przyjął dokumentację dla złoża w miejscowości Tłuczewo, na części działki nr 144/1, (oznaczone na *Rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*) zawierająca ustalone na dzień 31.12.2006r. zasoby geologiczne w wysokości 241,2 tys. Mg kruszywa naturalnego piasku o średnim punkcie piaskowym 80,9%, złoże udokumentowane na powierzchni 1,99 ha.

Obszary zasobowe udokumentowanych złóż kopalin wydobywanych metodą odkrywkową należy chronić przed zmianą sposobu dotychczasowego użytkowania, aby w przyszłości możliwe było podjęcie takiego wydobycia. Eksploatacja powinna być prowadzona zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego złoża, określonego w koncesji na wydobycie surowca.

Istotnym zagadnieniem dotyczącym pozyskiwania surowców naturalnych jest nielegalna eksploatacja przeważnie na własne potrzeby przez miejscową ludność, punktów takich jest na obszarze gminy kilkanaście.

Problemy i zagrożenia związane z wydobyciem złóż, głownie to:
- oddziaływanie hałasu i pyłu na mieszkańców,
- negatywny wpływ na nawierzchnię dróg,
- położenie w zasięgu oddziaływania obszarów chronionych,

- wpływ na stosunki wodne oraz zasoby wodne,
- przekształcanie litosfery na skutek powierzchniowej eksploatacji surowców, mające wpływ na krajobraz.

3.1.11.WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na obszarze gminy Linia występują dwa tereny górnicze określone dla złóż kruszywa naturalnego w Lini i Niepoczołowicach (oznaczone zostały na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Dla powyższych wyznaczonych terenów górniczych zostały opracowane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

3.1.12.OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI

Na obszarze gminy Linia tereny zagrożone powodzią występują wzdłuż rzeki Łeby (oznaczone zostały na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Dla powyższego cieku opracowano Studium ochrony przeciwpowodziowej pt.: „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych". W studium ochrony przeciwpowodziowej wyznaczono obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią na rzece Łeba od 107+000km do 94+000km na terenie gminy Linia, tj. woda stuletnia (1%) oraz woda dziesięcioletnia (10%).

Dla rzeki Bolszewki obecnie brak danych na temat zagrożeń powodziowych w Studium ochrony przeciwpowodziowej w granicach gminy Linia.

3.2.stan i zagrożenia środowiska naturalnego Gminy

3.2.1.OCENA STANU PRZEKSZTAŁCEŃ ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO GMINY

Gmina Linia cechuje się dużym zróżnicowaniem morfogenetycznym i co się z tym wiąże, znaczną różnorodnością siedlisk i zbiorowisk roślinnych. Najcenniejsze, najlepiej zachowane południowe fragmenty gminy, zostały włączone do Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Gmina Linia ma charakter rolniczy, chociaż tereny leśne zajmują około 38% jej powierzchni. Lasy są przeważnie silnie zniekształcone. Znaczną ich część stanowią nasadzenia sosny na gruntach porolnych. Charakteryzują się one ubóstwem florystycznym i słabo wykształconym runem. Nieco lepiej zachowane są lasy bukowe, dębowo-grabowe i bukowo-grabowo-dębowe. Wprawdzie są one często zagospodarowywane rębniami całkowitymi, a na ich siedliskach wprowadza się drzewa szpilkowe, jednak na omawianym terenie zlokalizowano kilkanaście płatów nieznacznie zniekształconych. Koncentrują się one głównie w północnej części gminy, w pobliżu rzeki Łeby.

Lasy rosnące na siedliskach mokrych i wilgotnych narażone są na niekorzystne zmiany stosunków wodnych.
Najczęściej osuszone są bory i brzeziny bagienne, a także olsy i łęgi położone w pobliżu meliorowanych łąk. Najcenniejsze fragmenty tych fitocenoz znajdują się w dolinie rzeki Łeby koło Miłoszewa i w dolinie Bolszewki koło wsi Rosochy.

Stan zachowania zbiorowisk nieleśnych zależy głównie od właściwego dla danej fitocenozy uwodnienia podłoża, a także stopnia antropopresji, głównie intensywności i rodzaju zabiegów rolniczych. Większość omawianych zbiorowisk jest silnie przekształcona. Łąki są meliorowane i osuszane, na wielu z nich po sianokosach prowadzi się nadmierny wypas bydła. Nierzadko są one zaorywane i zamieniane na uprawy traw. Dobrze zachowane wielogatunkowe płaty są nieliczne i skupiają się w dolinie Łeby.

Torfowiska, oprócz osuszania, podlegają także eksploatacji, a w krajobrazie rolniczym - eutrofizującym spływom z pól. Efektem tych działań jest zanik zbiorowisk wysoko- i przejściowotorfowiskowych, degradacja siedlisk torfowiskowych. Najlepiej

zachowane obiekty położone są w północno-zachodniej części gminy, w pobliżu Zakrzewa, Kętrzyna i Niepoczołowic.

3.2.1.OCENA ODPORNOŚCI ŚRODOWISKA NA DEGRADACJĘ I JEGO ZDOLNOŚCI DO REGENERACJI

Niską odpornością na degradację charakteryzują się występujące na obszarze gminy wysokie krawędzie wysoczyzn, odcinki zboczy dolinnych, zwłaszcza gdy pozbawione są trwałej pokrywy roślinnej, a nachylenia przekraczają 10-15 stopni.

Słaba odporność na degradację charakteryzuje zasoby wód podziemnych. Najwyższą podatność na zanieczyszczenie wykazują słabo izolowane od powierzchni płytkie poziomy wodonośne. Główny czwartorzędowy poziom użytkowy występuje płytko m.in. w obrębie Pradoliny Redy – Łeby, również na terenie gminy Linia. Spośród Głównych Zbiorników Wód Podziemnych najmniejszą odporność na degradację wykazują przede wszystkim zbiorniki typu dolinnego m.in. Nr 114 Maszewo, przy czym zbiornik ten charakteryzuje się częściową izolacją przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód zbiornika. Dobrą izolacją natomiast odznacza się drugi zbiornik znajdujący się na terenie gminy, tj. GWZP Nr 111.

Wody powierzchniowe na obszarze gminy Linia charakteryzują się zróżnicowaną odpornością na degradację. Podatność na to zjawisko oraz zdolność do samooczyszczania wód w rzekach uzależniona jest w dużej mierze od wielkości przepływu wód i natężenia spływu zanieczyszczeń obszarowych. Na odcinkach Łeby – o dużym spadku – dzięki wartkiemu nurtowi, woda jest dobrze natleniana (nie występuje deficyt tlenowy) i posiada duże zdolności do samooczyszczania. Wraz ze spowolnieniem biegu ilość tlenu maleje oraz następuje osadzanie coraz to drobniejszego materiału niesionego przez rzekę, w tym również materii organicznej. Spada wówczas zdolność do samooczyszczania - rzeka staje się mniej odporna na wszelkiego typu zanieczyszczenia.

Jeszcze niższą odpornością na degradację charakteryzują się wody stojące, w tym jeziora. Od dawna obserwuje się proces obniżania lustra wody w jeziorach objawiający się m.in. wypłycaniem i zarastaniem – prowadzący do stopniowego ich zaniku. Zjawiska te dotyczą zwłaszcza jezior płytkich, w szczególności: Potęgowskiego, Lewinko, Strzepcz, Folwarcznego, Trepczykowo. Powyższy proces pogłębia, pojawiająca się w ostatnich latach, susza, obserwowane także na terenie gminy. W wielu zbiornikach poziom wody obniżył się w stosunku do naturalnych linii brzegowych.

Odporność na degradację wód stojących uzależniona jest głównie od trzech grup czynników tj.:

- ☐ zagospodarowania zlewni bezpośredniej i pośredniej zbiornika;
- ☐ czynników morfometrycznych (m.in. wielkość i głębokość zbiornika);
- ☐ czynników hydrologicznych (zasoby i stosunki wodne panujące w zlewni zbiornika).

Podatność na degradację jezior gminy Linia jest znaczna. Bardziej podatne na degradację są jeziora bezodpływowe, tj. Folwarczne, Trepczykowo, Morzyc, bez nazwy k/Niepoczołowic, ponieważ docierające zanieczyszczenia są w nich kumulowane. Natomiast wymuszony przepływem ruch wody w jeziorach przepływowych (m.in. Potęgowskim, Lewinko, Strzepcz) powoduje, że zbiornik posiada większą zdolność do samooczyszczania.

Na obszarze gminy zidentyfikowano również jeziora lobeliowe. Nazwa tej grupy pochodzi od występującej w zbiornikach lobelii jeziornej, z którą często występują porybliny i brzeżyca jednokwiatowa – gatunki roślin reliktowych, objętych całkowitą ochroną. Ze względu na bardzo wąską skalę tolerancji ekologicznej ww. roślin i ich wyłączne występowanie w jeziorach oligotroficznych (skąpożywnych) są one zagrożone wyginięciem. Przyczyniają się do tego zakwaszające spływy z najbliższego otoczenia jezior, gdy nastąpiły tam zręby częściowe lub zupełne otaczających drzewostanów (w szczególności borów) oraz eutrofizujące spływy z pól, na których stosowano nadmiar nawozów mineralnych i nawożenie gnojowicą. Do wzrostu żyzności przyczynia się także rekreacja.

Gospodarka rybacka i stosowanie zabiegów w postaci użyźniania jeziora może prowadzić do całkowitej zmiany charakteru ekosystemu zbiornika i wyginięcia populacji roślin reliktowych. Każde zwiększenie dopływu biogenów (np. z nawożenia pól lub zanieczyszczeń pochodzących z rekreacji) przy małych zdolnościach buforujących wody, wynikających z małej zawartości wapnia, może spowodować szybką degradację. Za najbardziej podatne na zanieczyszczenia są jeziora lobeliowe bezodpływowe, do których na terenie gminy Linia zaliczono jezioro: Folwarczne, Trepczykowo, Morzyc. Właściwe na terenie gminy użytkowanie rekreacyjne i rolnicze brzegów jezior, może przyczynić się to do ograniczenia dopływu zanieczyszczeń obszarowych, a tym samym zmniejszenia tempa procesu eutrofizacji zbiorników wodnych.

3.2.3.JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Badania stanu czystości wód na terenie gminy Linia zostały przeprowadzone przez WIOŚ w ramach monitoringu regionalnego rzek, w dwóch punktach pomiarowych:

- ☐ na rzece Bolszewce w 2001 roku, w miejscowości Smażyno na 19,8 km rzeki,
- ☐ na rzece Łebie w 2005 roku, w miejscowości Miłoszewo, na 95 km rzeki.

(należy nadmienić, że ocen otrzymanych przez te rzeki nie należy zestawiać, bowiem od 2004 r. występuje nowa klasyfikacja klasowości wód - wprowadzono ich 5 - dlatego też nie ma możliwości rzetelnych porównań)

Wody rzeki Bolszewki na całej długości charakteryzują się złym stanem czystości zarówno pod względem sanitarnym jak i fizyko-chemicznym. Stan sanitarny stanowił o III klasie czystości, w punkcie kontrolnym w Smażynie w półroczu zimowym wody spełniały normy I klasy, w okresie letnim III klasy. Wody Bolszewki charakteryzowały się wysokim natlenieniem i niska zawartością substancji rozpuszczalnych, zawiesiny, związków azotu i metali. Wysoki poziom prezentowały związki fosforu i materia organiczna. Decydowały one o III klasie jakości wód. Stężenie metali utrzymywało się w przedziale I klasy. Pod względem biologicznym wody rzeki były dobrej jakości. Skład organizmów planktonowych odpowiadał wodom czystym lub miernie zanieczyszczonym.

Stan czystości wód Łeby był zadowalający - III klasa, przy czym większość normowanych parametrów odpowiadała bardzo dobrej lub dobrej jakości wód. O klasyfikacji wód zdecydował poziom substancji biogennych, materii organicznej, arsenu i selenu oraz skład organizmów fitoplanktonu i peryfitonu.

Stan czystości wód należących do zlewiska rzeki Łupawy na terenie gminy nie był badany. Najbliższy punkt kontrolny znajdował się w punkcie poniżej Siemirowic (na terenie gminy Cewice, powiat lęborski). W 2005 r. wody odpowiadały III klasie czystości. Okresowo występowały wysokie ilości azotynów, substancji organicznych i zawiesiny.

3.2.4.ŹRÓDŁA ZANIECZYSZCZENIA WÓD

Głównym zagrożeniem dla jakości wód, zwłaszcza powierzchniowych na terenie gminy Linia są ścieki komunalne nieoczyszczone lub oczyszczone w stopniu niewystarczającym, zanieczyszczenia obszarowe głównie z obszarów rolnych i turystycznych, zanieczyszczenia z terenów tras komunikacyjnych.

Zanieczyszczenia z tytułu rolnictwa w gminie Linia to:

- ☐ spływy powierzchniowe z terenów rolnych,
- ☐ ścieki z gospodarstw rolnych,
- ☐ stawy rybne (Tłuczewo).

Tereny zagospodarowane rolniczo koncentrują się w północnej części gminy. Ze względu na słabą jakość gleb wymagają one dodatkowego nawożenia jak również wapnowania. Zanieczyszczenia odprowadzane z terenów rolnych przyczyniają się do wzrostu związków biogennych, tj. azotanów i fosforu.

W przypadku stawów hodowlanych zlokalizowanych na rzece Łebie czynnikiem mogącym ujemnie wpływać na jakość wód jest pokarm dla ryb. Używanie

niewłaściwego z punktu widzenia ochrony środowiska pokarmu, typu odpadki mięsne, preparaty, może prowadzić do wzrostu ilości azotanów w wodzie. Prowadzi to do nadmiernego użyźnienia wody odchodami i moczem ryb oraz resztkami pokarmu a w konsekwencji może przyczynić się do eutrofizacji rzeki Łeby.

Obszary turystyczne na terenie gminy koncentrują się w południowej części gminy w Potęgowie i Niepoczołowicach oraz w Strzepczu, Miłoszewie i Lewinku. Terenem perspektywicznym jest również dolina rzeki Łeby ze względu na możliwość uprawiania turystyki wodnej. Brak infrastruktury technicznej, sieci kanalizacyjnej, zorganizowanych i monitorowanych pól namiotowych, biwaków, powoduje wzrost zanieczyszczenia wód powierzchniowych, szczególnie w sezonie letnim.

Gmina Linia skanalizowana jest w niespełna 30%, jedyną miejscowością obsługiwaną przez system kanalizacyjny jest Linia. Oczyszczalnia ścieków znajduje się w Tłuczewie. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna, eksploatowana od 2002 roku, o przepustowości 300m3/d. Odbiornikiem ścieków oczyszczonych jest rzeka Łeba.

3.2.5.STAN AREOSANITARNY GMINY

Ochrona powietrza według ustawy Prawo ochrony środowiska polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości. Jakość tę uzyskuje się poprzez utrzymywanie poziomów danych substancji zawartych w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub, co najmniej na tych poziomach, określonych w obowiązujących regulacjach prawnych.

W gminie Linia źródłami emisji zanieczyszczeń do atmosfery są: ruch komunikacyjny, gospodarstwa domowe, małe przedsiębiorstwa.

Głównym źródłem emisji komunikacyjnej w gminie są drogi powiatowe i gminne. Emisja komunikacyjna występuje w umiarkowanym stopniu na całym obszarze gminy.

Głównymi źródłami emisji niskiej w gminie są indywidualne gospodarstwa oraz lokalne kotłownie, których udział w zanieczyszczeniu powietrza wzrasta w okresie zimowym.

Imisja zanieczyszczeń powietrza oznaczająca stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, jest bezpośrednio związana ze stopniem koncentracji źródeł emisji zanieczyszczeń, z wielkością tej emisji i z warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń.

Na terenie powiatu wejherowskiego zlokalizowane są dwa punkty pomiarowe: w Wejherowie i Rumi. W obu punktach nie stwierdzono przekroczeń wartości dopuszczalnych średniorocznych stężeń SO2, NOx i pyłu w powietrzu. Szacując jakość powietrza w oparciu o wyniki pomiarów wykonane w ww. punktach, można ocenić, że w zakresie stężenia dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego i dwutlenku azotu nie występują przekroczenia dopuszczalnych stężeń średniorocznych. Również w sąsiadującym od zachodu z gminą Linia powiecie lęborskim nie występują przekroczenia dopuszczalnych stężeń średniorocznych dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego i dwutlenku azotu, co ma znaczenie biorąc pod uwagę przeważającą ilość wiatrów z sektora zachodniego.

Najwyższe wartości stężeń średniodobowych występują w miesiącach zimowych, w sezonie grzewczym. Dodatkowo na terenie gminy Linia urozmaicona rzeźba terenu sprzyja koncentracji zanieczyszczeń w obszarach dolinnych i kotlinach.

3.2.6.KLIMAT AKUSTYCZNY

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska „ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, między innymi poprzez utrzymanie hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie oraz przez zmniejszenie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, w przypadku, gdy nie jest on dotrzymany".

Na terenie gminy Linia brak jest punktowych źródeł hałasu. Uciążliwości związane z emisją hałasu komunikacyjnego dotyczą dróg lokalnych: gminnych i powiatowych, szczególnie w sezonie letnim. Ze względu na występowanie kopalni można zauważyć hałas - głównie na drodze powiatowej Zakrzewo-Smażyno -

związany z ruchem ciężarówek wywożących żwir. Ponadto w przypadku ruchu na linii kolejowej mogą wystąpić uciążliwości hałasu.

3.2.7.GOSPODARKA ODPADAMI

Gmina nie posiada własnego składowiska odpadów. Odpady z pojemników i kontenerów zbierane są przez uprawnione firmy i kierowane głównie na składowisko w Gniewinie.

W roku 2002 z terenów gminy zebrano ok. 380 m3 odpadów komunalnych, tj. około 95 t. Daje to jednostkowe wskaźniki odpowiednio 0,07 m3/M/rok i 17 kg/M/rok.

Oszacowano, że na terenie gminy w 2002 roku powstało około: 11t odpadów niebezpiecznych w strumieniu odpadów komunalnych, 252 t z obiektów infrastruktury społecznej z terenu gminy, 224 t odpadów budowlanych, 84 t odpadów wielkogabarytowych, 0,3 t „od turystów".

Szacuje się, że zorganizowana zbiórką odpadów objętych jest ok. 50 % mieszkańców. Segregacja odpadów na obszarze gminy prowadzona jest od sierpnia 2002 roku. Jednostką prowadzącą segregację jest przede wszystkim firma ELWOZ Sp. z o.o. oddział Sierakowice. W 2002 roku w wyniku prowadzonej segregacji zebrano blisko 42 m3 szkła, co stanowi ok. 17 t i ok. 88 m3 tworzyw sztucznych stanowi to ok. 3 Mg, natomiast w roku 2003 zebrano 21,8 Mg szkła oraz 2,6 Mg tworzyw sztucznych.

Na terenie gminy znajdują się miejsca niekontrolowanego składowania głównie odpadów komunalnych tzw. „dzikie wysypiska". Przede wszystkim są to naturalne zagłębienia terenu, byłe wyrobiska czy przydrożne rowy, które traktowane są jako nieodpłatne miejsca składowania odpadów. Trudno jest określić ilość odpadów złożonych w tych miejscach.

PODSUMOWANIE

Analiza antropogenicznych przekształceń poszczególnych komponentów środowiska gminy pozwala na rejonizację terenów różniących się stopniem antropopresji. Należy podkreślić, że stopień zniszczenia środowiska odzwierciedla charakter działań prowadzonych na terenie gminy i obszarach ościennych. Obszarów całkowicie zdegradowanych na terenie gminy praktycznie nie ma, ale te co występują wymagają jednak podjęcia zdecydowanych działań rekultywacyjnych, m.in. likwidacji dzikich wysypisk i punktów poboru kruszywa naturalnego, jak również poprawę jakości wód powierzchniowych.

Na obszarze gminy wydzielono 3 płaszczyzny:

PŁASZCZYZNA I – tereny obciążone antropogenicznie: zaliczono do tej grupy zwarte skupiska zabudowy mieszkaniowej w poszczególnych sołectwach oraz obszar

koncentracji zabudowy letniskowej, zwłaszcza na obszarach jeziornych; ze względu na znaczne zagęszczenie zabudowy – środowisko przyrodnicze w tych rejonach jest mocno przekształcone przez działalność człowieka, stan środowiska naturalnego w tych rewirach obciążony jest m.in.: wzmożoną emisją w okresie zimowym zanieczyszczeń do powietrza (emisja niska), możliwością występowania zagrożeń środowiska, np. niekontrolowane wylewy ścieków bytowych – skażenie gleb i wód zarówno powierzchniowych, jak i podziemnych.
PŁASZCZYZNA II – obszar rolniczej przestrzeni produkcyjnej: zaliczono do tej grupy obszary przekształcone w wyniku działalności rolniczej; płaszczyzna ta obejmuje zdecydowaną większość gminy, tereny te charakteryzują się presją na środowisko związaną z prowadzeniem gospodarki rolniczej, ma to swoje odbicie m.in. w jakości wód powierzchniowych.
PŁASZCZYZNA III – obszary nieznacznie przekształcone antropogenicznie: do tej grupy zaliczono obszary podlegając prawnej ochronie przyrody, tj. KPK, OCHK Dolina Łeby, obszary Natura 2000, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, użytki ekologiczne, na terenach tych występują najbardziej wartościowe komponenty środowiska przyrodniczego i krajobrazu gminy, obszary te w sposób znikomy poddawane były działalności człowieka; ze względu na dużą wartość – możliwość prowadzenia działań gospodarczych i inwestycyjnych (budowlanych) powinna być mocno ograniczona.

Na rysunkach przestawiono najważniejsze obiekty omówione wyżej:

- ☐ *Rysunek Studium – strategia rozwoju przestrzennego*
- ☐ Rys.5.1. Istniejące formy ochrony przyrody: Kaszubski Park Krajobrazowy z otuliną, Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby, Obszar Sieci Natura 2000, OSO Lasy Mirachowskie PLB220008,
- ☐ rys.5.2.Istniejące formy ochrony przyrody: Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Łeby w KPK, oraz Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Potęgowska, użytki ekologiczne, pomniki przyrody,
- ☐ Rys.6. Punkty widokowe
- ☐ Rys.16. Elementy zagrożeń środowiska

4. UWARUNKOWANIA KULTUROWO-KRAJOBRAZOWE

Tereny Gminy Linia ściśle związane są z Kaszubami. Kaszuby (kasz. *Kaszëbë* lub *Kaszëbskô*) to kraina historyczna w Polsce, będąca częścią Pomorza, którą zamieszkują Kaszubi (autochtoniczni Pomorzanie) - zachodniosłowiańska grupa etniczna, którą cechuje specyficzny język kaszubski i wyraźnie zaznaczone poczucie odrębności. Herbem Kaszub jest Gryf – mityczne zwierzę – pół lew i pół drapieżny ptak (ma orlą głowę, dziób, skrzydła i szpony, łapy zaś, tułów i ogon – lwa).
Kaszuby - niem. Kassuben, Kaschuben, Kaschubei, w dok. Cassubia, Cassubitae, nazwa pochodzi albo od „Kasania hub", albo też od „Kaszubów", które oznaczają na Pomorzu wody niezbyt głębokie, wysoką trawa porosłe.

Język kaszubski (csb. *kaszëbskô mòwa*) – język z grupy zachodniosłowiańskiej języków słowiańskich; o odrębnym języku można już mówić w wieku XIV, pojawiły się wtedy pierwsze zabytki piśmiennictwa. Wyróżnia się 4 (czasami 5) zespołów dialektowych -regionów kaszubszczyzny:
- północny (powiat pucki i północna część wejherowskiego)
- środkowo-wschodni (południowa część powiatu wejherowskiego i powiat kartuski)
- południowo-wschodni (część powiatów kościerskiego, chojnickiego, tucholskiego)
- południowo-zachodni (część powiatu chojnickiego i bytowskiego).
- dodatkowo wyróżnia się obszar Trójmiasta.

Według ustawy z 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym, istnieje możliwość używania przed organami gminy, obok języka urzędowego, języka kaszubskiego jako języka pomocniczego. Od 2005 roku istnieje również możliwość zdawania z niego egzaminu maturalnego. W języku kaszubskim wydawane są książki i czasopisma, emitowane są regionalne programy radiowe i telewizyjne.
Zasięg kaszubszczyzny od wielu lat nieustannie się zmniejsza. W chwili obecnej w gminie Linia młodzież uczy się języka kaszubskiego w szkole podstawowej, gimnazjum i w Kaszubskim Liceum Ogólnokształcącym.

4.1.Rys historyczny

Na obszarze gminy Linia pierwsze ślady działalności człowieka datowane są na epokę żelaza, tj. od około 700 r. p.n.e., do około 300 r. n.e., następne to okres średniowieczny (od około V w. do około XV w.) - świadczą o tym stanowiska archeologiczne obejmujące cmentarzyska, osady itp., głównie w Miłoszowie, Niepoczołowicach, Osieku, Smażynie.
Najwięcej osad znaleziono w dolinie Redy, Gościciny, Bolszewki, najbliżej Lini znajduje się gród w Luzinie nad Bolszewką. Na obszarze przeważały lasy a osady powstawały na skraju lasów, wzdłuż brzegów jezior i rzek. Ludność trudniła się rybołówstwem, łowiectwem, zbieraniem owoców w lasach, następnie uprawiano ziemię, potem pojawiło się garncarstwo, odlewnictwo, obróbka rogu i kości, a także kowalstwo. Można zauważyć że rzeka Reda jest ważnym odcinkiem drogi handlowej wiodącej z Gdańska na Zachód ku Pomorzu.

Okres od połowy X do początków XIV wieku charakteryzuje się znacznym rozwojem osadnictwa: występują już grody, obronne rezydencje, grody wzdłuż szlaków komunikacyjnych, zakładane są pierwsze parafie (pierwsze piśmiennictwo). Między kompleksami osadniczymi rozciągała się puszcza.

Pod względem przynależności administracyjnej okolice Lini zaliczały się w XII wieku do okręgu grodowego gdańskiego, a od II ćwierci XIII stulecia, kiedy zaprowadzono w tej części Pomorza organizacje kasztelańską, wpierw do okręgu grodowego w Garczu, a potem do kasztelanii chmieleńskiej, której nazwa pochodzi od Chmielna leżącego w pobliżu Garcza. W sąsiedztwie położone również były gród w Będargowie i osada w Mirachowie. Parafia chmieleńska zaliczana jest do najstarszych, a jej kościół był zapewne pierwotnie zbudowany w Garczu. Jeszcze w

1348r. należało do niej Dargolewo. Z parafii tej wyłączono następnie parafię sianowską. Obie zapewne wyznaczają zasięg dawnego opola chmieleńskiego, ograniczona od wschodu przez duże obszary leśne, które częściowo przetrwały do czasów późniejszych. Stosunkowo wczesne (zapewne jeszcze w XIII.) wyłączenie parafii w Strzepczu wskazuje na główny kierunek osadnictwa w XIIw. I XIIIw. na północny zachód od Mirachowa i Będargowa.
W XIII wieku Pomorzem władali książęta gdańscy. Dla umocnienia swej władzy oraz uzyskania autorytetu na zewnątrz Samborydzi popierali religię chrześcijańską, a także Kościół nadając im dobra ziemskie. Ważną role odegrał tu klasztor norbertanek w Żukowie. Pierwszą posiadłością klasztoru żukowskiego na tym terenie była, otrzymana od księcia białogardzkiego Racibora, wieś Zęblewo (1238). W 1245 r. norbertanki otrzymały od biskupa dziesięciny z posiadanych przez siebie wsi, wśród których wymieniono, Zęblewo, Luzino i Zbychowo. Dobra luzińskie sięgały aż po rzekę Łebę. Właścicielem dóbr ziemskich na tym terenie było również biskupstwo. Przed 1227 posiadało ono tylko jedną wieś Warzno z przynależnym jeziorem. Następną wsią, którą uzyskało biskupstwo na tym terenie w 1282 r. była osada Lewino. Oprócz własności klasztoru i biskupstwa była tu jeszcze własność rycerska i książęca. Do Piotra z Nowego należały w 1314 r. wsie Strzepcz i Tłuczewo. Poprzednio były one własnością ojca Piotra, wojewody pomorskiego Święcy. Do księcia należały wszystkie większe kompleksy leśne i wody, jako regale, z wyjątkiem ich drobnych części w granicach dóbr kościelnych i rycerskich.
Charakterystyczną cechą ówczesnego osadnictwa był jego układ gniazdowy: wokół wsi wielodworczej, złożonej z kilku lub kilkunastu chat, z czasem rozwijały się jednodworcze przysiółki, które następnie w wyniku rozrostu rodziny mogły zamienić się w osady wielodworcze. W niektórych wsiach do dziś zachował się układ zabudowy w postaci wsi placowych. Centrum zabudowy stanowił nieregularny najczęściej trójkątny plac u rozwidlenia dróg, węzeł komunikacyjny, taki układ zachował się w Lini.

Pod koniec 1308 roku Pomorze Gdańskie znalazło się w rękach krzyżackich. Administracje krzyżacką początkowo ograniczono do najwyższego szczebla. W miejsce urzędu wojewody, władzę na terenie byłych dzielnic: gdańskiej i białogardzkiej oddano komturowi. Na terytorium chmieleńskim siedzibę komornictwa, a następnie wójtostwa, zlokalizowano najpierw w Miechucinie, a następnie w Mirachowie. W okresie krzyżackim większość obszaru gminy Linia należała do wójtostwa mirachowskiego. W okresie krzyżackim ustaliła się już sieć parafialna w stanie, który przerwał przez następne stulecia i uległ tylko niewielkim zmianom w okresie reformacji. Na terenie gminy Linia istniały parafie: Kielno, Strzepcz i Luzino. 19 października 1466 roku podpisano traktat kończący wojnę trzynastoletnią, który przywracał ostatecznie Pomorze Gdańskie Polsce. Zakon Krzyżacki zrzekł się pretensji między innymi do okręgów puckiego i mirachowskiego. Tak więc obszar gminy Linia znalazł się w granicach Prus Królewskich. Ziemie, które były własnością krzyżacką, przejął król polski. Tworzono na nich starostwa. Starostwa puckie i mirachowskie na mocy poprzednich zastawów królewskich należały do Gdańska.

W pierwszej połowie XVw. na prawie polskim istniały następujące osady (kolejność według pierwszej wzmianki osady): Lewino, Tłuczewo, Strzepcz, Miłoszewo, Linia, Osiek, Smażyno, Kętrzyno, Niepoczołowice, Pobłocie. W okresie XIVw.-XVw. istniały już młyny w Zęblewie-Lewinie oraz Tłuczewie, istniała karczma i smolarnia w Strzepczu.

Przez okres XVIw.-XVIIIw. (do czasu rozbiorów Polski) obszar gminy Linia należał do Rzeczpospolitej. 5 sierpnia 1772 roku trzy państwa, Rosja, Prusy i Austria zawarły w Petersburgu między sobą układ o zaborze pogranicznych ziem Rzeczypospolitej; Prusy zagarnęły tym sposobem Warmię i Prusy Królewskie. Król Prus Fryderyk II przystąpił do wcielenia swojej części do Prus od 13 września 1772 roku, a dzień 27 września wyznaczył jako dzień składania hołdu przez górne warstwy społeczeństwa nowej władzy w Malborku. Uchylającym się od tego obowiązku groziła utrata posiadłości. Wszyscy dotychczasowi urzędnicy Rzeczypospolitej tracili w tym dniu swoje stanowiska. Wsie szlacheckie i królewskie, podlegające dotąd starostwom: puckiemu i mirachowskiemu, zostały oddane pod

zarząd powstałych na ich miejsce ,,Antom" (Urzędom) w Pucku i Mirachowie. Konfiskacie uległy dobra kościelne. Wszyscy właściciele ziemscy zamieszkujący parafie luzińską, strzepską i kieleńską, stali się odtąd, po złożeniu hołdu, poddanymi króla pruskiego. Odtąd tereny gminy Linia aż do 1918 roku, należą do Prus.

W wyniku pruskiej reformy administracyjnej w 1818 r. gmina Linia znalazła się w granicach nowo utworzonego powiatu wejherowskiego w prowincji Prusy Zachodnie. Po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku wyzwolone ziemie powiatu wejherowskiego weszły w 1920 roku w skład województwa pomorskiego znajdującego się w granicach II Rzeczpospolitej. Na podstawie zarządzenia wojewody z 17 lutego 1920 r. uległy rozwiązaniu działające na Pomorzu Gdańskim od 1918 roku Rady Robotniczo-Żołnierskie, a całą władzę przejęły organa administracji polskiej. W roku 1922 w skład powiatu wejherowskiego wchodziło jedno miasto (Wejherowo) oraz 53 gminy wiejskie i 34 obszary dworskie. Gminami zarządzali sołtysi z radą sołecką. Gminy skupione były w wójtostwa. Na terenie gminy Linia w 1922 roku istniały wójtostwa: Linia (składające się z gmin: Kętrzyno, Linia, Niepoczołowice, Tłuczewo, Zakrzewo), Smażyno (Będargowo, Częstkowo, Głazica, Łebno, Smażyno, Zęblewo), Strzepcz (Miłoszewo, Pobłocie, Strzepcz). W 1928 roku nastąpiło połączenie powiatów wejherowskiego i puckiego w jeden powiat morski, do którego należały wójtostwa Strzepcz i Smażyno, zaś wójtostwo Linia przyłączone zostało do powiatu kartuskiego. Z dniem 1 stycznia 1936 roku nastąpiła reorganizacja władz terenowych, dotychczasowe gminy zamieniono na sołectwa a wójtostwa na gminy.

1 września 1939 roku rozpoczęła się wojna, powiat morski wszedł w skład Okręgu Rzeszy Gdańsk-Prusy Zachodnie. Tereny gminy Linia zostały wyzwolone w marcu 1945 roku i weszły w skład Rzeczpospolitej Polskiej (od 1952 r. Polska Rzeczpospolita Ludowa), powiatu morskiego (wejherowskiego). Po wojnie w latach 1945-1975 obszar i podział administracyjny powiatu wejherowskiego uległy dość znacznym zmianom, należąc do województwa gdańskiego. 1 stycznia 1973 roku zlikwidowano gromadę w Strzepczu, z pozostałych gromad utworzono gminy. W latach 1975-1998 gmina Linia wchodziła w skład województwa gdańskiego, a od 1 stycznia 1999 roku należy do Województwa Pomorskiego i ponownie utworzonego powiatu wejherowskiego.

Dzieje poszczególnych miejscowości gminy Linia (na podstawie Słownika geograficznego Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Warszawa 1880-1890 i Słownika geograficznego Państwa Polskiego i ziem historycznie z Polską związanych, Warszawa 1936-1939)

Borek, Borku, Gwarowo Bórk; 1789: Borrek; 1865 i później niem. Waldeck; to nieistniejąca od II wojny św. wieś szlachecka położona na północ od Tłuczewa. W 1701 roku na 18 mieszkańców Borku 16 było katolikami, a 2 protestantami. W 1828 roku majątek Borek, wraz z Dargolewem i Szopą, stał się własnością podpułkownika Leo von Zelewskiego. Do roku 1871 Borek i Szopa jako szlacheckie przysiółki stanowiły część Strzepcza i miały 8 dymów. W roku 1869 Borek zamieszkiwało 88 osób. Później połączono Dargolewo, Borek i Szopę tworząc obszar dworski pod nazwą „Waldeck", który był własnością von Dombrowskiego od 1879r.
, a następnie niejakiego Friedrichsa z Sopotu. W 1885r. obszar dworski o pow. 473 ha, ludności 226 (w tym kat.198, ew.28). W 1910 roku budynków zamieszkałych 18, gospodarstw 32, ludności 151 (w tym Polaków 120, Niemców 21). W roku 1921 folwark spisany łącznie z cegielnią Borek i osadami: Kiepershuette, Kostenkowa, Labiok, Raj i Porzecze, budynków mieszkalnych 16, ludności 157. Od 1936r. wieś należała do gromady Borek w powiecie morskim, parafii katolickiej Strzepcz i parafii ewangelickiej Smażyno; poczta Strzepcz, stacja kolejowa Linia-Zakrzewo; wieś zabudowana w formie ulicówki leżała na wysoczyźnie deluwialnej między lasem Nadleśnictwa Wejherowo na północy a głębokim parowem na południu. Znajdowało się kilka zagród rozproszonych peryferycznie; ludności 107, bud. mieszkalnych 16; domy budowane z drewna i lepianki, kryte papą i słomą. Obszar ok. 440ha, gosp. rolnych 18, w tym gospodarstw o powierzchni 4 ha - 1, 5 ha - 1, 9 ha -1, 10-20ha - 10, 20–50 ha - 4 i resztówka folwarku 141 ha (własność Tow.Ostdeutsche

Landgenossenschaft w Gdańsku).
W 1939 roku Niemcy wysiedlili wszystkich mieszkańców Borka i utworzyli na zabranym terenie poligon lotniczy. Po wojnie mieszkańcy powrócili do swoich domostw, by po roku być ponownie wysiedlonymi przez polskie władze wojskowe, które przejęły teren na istniejący do dzisiaj poligon.

Dargolewo - osada pierwszy raz notowana jest w roku 1348 jako „Dargalewo". Nazwa wsi pochodzi od imienia „Dargol". Do Dargolewa należą pustki zwane Paradyzem.
W drugiej połowie XVI wieku właścicielem 4,5 łana w Dargolewie był F. Dzięcielski herbu Dzięcioł. Tuż po zajęciu Kaszub przez Prusaków w roku 1772 właścicielem Dargolewa był członek urzędu ziemskiego Xaver von Lewiński. Dargolewo było wówczas szlacheckim przysiółkiem i miało jedynie 6 dymów. W 1828 roku Dargolewo wraz z Szopą i Borkiem stało się własnością podpułkownika Leo von Zelewskiego. Jego następcami byli kolejno Preisskom, Wittke, familia Warmholzów i niejaki Kohne. W 1871 roku, łącząc Dargolewo, Borek i Szopę, utworzono obszar dworski pod nazwą „Waldeck", który był własnością von Dombrowskiego. Do końca XIX wieku wieś miała status dóbr rycerskich. Łącznie obszar dworski wynosił 62 włóki, a mieszkańcami była głównie szlachta zaściankowa.
Wywodzi się stąd rodzina Dargolewskich, herbu Sas Pruski, używająca także przydomków Gosz i Gutte.
Jako ziemska wieś czynszowa należała osada w przeszłości do komturii Mirachowo; 1570 r. majątek szlachecki, 41/2 włók, młyn; 1682: 3 właścicieli; 1789 osada szlachecka, 6 dymów; 1880: dobra rycerskie, obszaru 62 włóki, domów 8; 1885 obszar dworski 479ha, ludności 110 (w tym katolików 91, ewangelików 19); 1910 obszar 413ha, budynków mieszkalnych 10, gospodarstw 19, ludności 151 (w tym Polaków 145, Niemców 6); 1921 (Dargolewo spisane łącznie z osadą Dargolewskie Szopy), ludności 124 (w tym mężczyzn 66, kobiet 58, katolików 124, Pol.), budynków mieszkalnych 8; 1931 obszar dworski 420ha, w tym gruntów ornych 339ha;
Przed II wojną św. Dargolewo (używano również nazwy Dargulewo albo Dargielewo) było folwarkiem w powiecie morskim, gmina, gromada i parafia kat. Strzepcz (niem. Dargelau); urząd gminy i poczta Strzepcz, stacja kolejowa Luzino i Linia-Zakrzewo; Folwark leży w dolince małego dopływu Łeby, dno doliny zajmują łąki i torfowiska, w sąsiedztwie mały las, należący do folwarku. Ludność 89, budynków mieszkalnych 8, obszar 320 ha, drenarka na roli, rowy na łąkach, 1 gosp.folwarczne, właść. Polak.

Głodnica to wybudowania Strzepcza, leżące na skraju Lasów Mirachowskich. Data powstania pierwszej szkoły na Głodnicy nie jest znana. Możliwe, że powołano ją do życia w pierwszej połowie wieku XIX, kiedy to władze pruskie tworzyły na Kaszubach sieć szkół, funkcjonującą z niewielkimi zmianami do dzisiaj. Początkowo nauka odbywała się w budynku, który stał na miejscu dzisiejszego domu nr 85, należącego do Klemensa Byczkowskiego. W końcu XIX wieku przystąpiono na Kaszubach do budowy setek szkół. Teren pod budowę nowej szkoły (działkę o powierzchni jednego hektara) odsprzedał, największy obok Ruchmewiczów właściciel na Głodnicy, Grotha. Budowę obecnego budynku szkoły ukończono w 1901 roku. Szkoła służyła dzieciom do roku 1975, gdy dzieci przeniesiono do szkoły zbiorczej w Miłoszewie. Zmiany roku 1989 i zaangażowanie rodziców pozwoliły na ponowne otwarcie szkoły w roku 1991. Od 1991 roku Szkoła na Głodnicy jest pierwszą i jedyną szkołą podstawową z kaszubskim językiem wykładowym. W okresie letnim w szkolnym budynku funkcjonuje małe muzeum, prezentujące zbiory związane z dziejami Głodnicy i dawnym życiem mieszkańców. Przy budynku szkoły znajduje się pomnik Macieja Nitki Głódkowskiego, bohatera jednego z humorystycznych opowiadań kaszubskiego pisarza Alojzego Budzisza.
Przed II woj.św. Głodnica jest osadą w powiecie morskim, gmina, gromada i parafia kat. Strzepcz, (niem. Glodnitz) liczy łącznie z wybudowaniem Pistanderk ludności 216, budynków mieszkalnych 29, gospodarstw rolnych 6 (w tym gosp. o obsz. 2-3ha 1, 5-10ha 2, 10-20ha 3, gosp. samodzielne), jest też kuźnia i 2-klasowa publiczna szkoła powszechna.

Igrzyczna, zwana również Igrzeczna. Nazwa przysiółka Igrzeczna odnosiła się pierwotnie do pola i pochodzi od prasłowiańskiego wyrazu 'jigra' o znaczeniu 'gra'. Rekonstruowana

nazwa „Igrzyszczna" pochodzi od słowa „jigriszcze jigrisko", oznaczającego „miejsce zabawy". Rzeczywiście w Igrzecznej znajduje się prehistoryczne cmentarzysko, co pozwala przypuszczać, że było to miejsce związane z obrzędami pogańskimi.

Kętrzyno. Jest jedną z wsi leżącą przy przedwojennej granicy polsko-niemieckiej. Nazwę tej szlacheckiej wsi można wywodzić od dawnego imienia Kętra lub Kętrza. W niemieckiej literaturze pojawiała się też hipoteza o pochodzeniu nazwy wsi (Kantrzin) od słowa „kontina", oznaczającego świątynie pogańską. Pierwsza wzmianka o Kętrzynie pochodzi z roku 1360. Kętrzyno było wówczas osadą istniejącą na prawie polskim. W dokumencie nieco późniejszym występuje niejaki Sulislaff von Kantrsin, będący zapewne protoplastą szlacheckiej rodziny Kętrzyńskich, pieczętującej się herbem Cietrzew.
Kętrzyńscy, prócz własnego nazwiska, dla rozróżnienia się między sobą używali także przydomków: Baumgart, Birkhan, Gabit, Litze, Mach, Malotke, Winkler, Wulf i Żelazko. W ciągu wieków część przydomków stała się jedynymi używanymi nazwiskami, jak miało to miejsce w przypadku polskiego historyka Adalberta Winklera, który, odkrywając swoje kaszubskie korzenie, powrócił do starego nazwiska i znany jest jako Wojciech Kętrzyński. Ciekawostką może być fakt, iż Kętrzyńscy obok Paraskich, Gowińskich, Chmieleńskich i Malotków należeli do kaszubskiej szlachty ewangelickiej.
W drugiej połowie XVI wieku właścicielami wsi byli trzej Kętrzyńscy i szlachetny Żelazko. Przedstawicielem Kętrzyna w Radzie Powiatowej w Wejherowie w roku 1834 był von Poblotzki, szanowany ziemianin umiejący pisać. Jego następcą został szlachcic von Drigalski. Wykaz z 13 grudnia 1847 roku wymienia dobra rycerskie Kętrzyno z 12 działami, których właścicielami byli: von Studzierski, von Drigalski, von Poblocki, von Sychowski, von Bychowski, von Dombrowski, Natczke oraz Thiede.
W roku 1872 Kętrzyno zamieszkiwało 322 mieszkańców, w większości uboga szlachta zaściankowa. Katolików było 209, a ewangelików 33. Wieś należała do parafii w Rozłazina, dzieci zaś chodziły do szkoły w pobliskim Dzięcielcu. Pod koniec XIX wieku Kętrzyno stało się siedzibą władz gromadzkich. Naczelnikiem w latach 1890-1905 był von Dziczelski (Dzięcielski). Kętrzyno znalazło się w słynnym poemacie Hieronima Jarosza Derdowskiego „O panu Czorlinscim co do Pucka po sece jachoł". Tu właśnie główny bohater przebywał w gościnie u ,,szlacficeca Dąbrowsciego ", u którego zbierała się okoliczna szlachta, by radzić nad wyborem swojego posła do pruskiego sejmu.
Przewodnik Mieczysława Orłowicza z roku 1924 określa Kętrzyno jako „Polska stację graniczną, położoną w klinie otoczonym ze wszech stron terytorium niemieckiem, zaścianek szlachecki w ubogiej, piaszczystej okolicy". Miejscowość ta jedynie dzięki zdecydowanej postawie mieszkańców została w roku 1920 przyłączona do Polski. Nowa granica oddzieliła wieś od kościoła parafialnego w Rozłazinie. Rozłaziński proboszcz początkowo występował do lokalnych władz niemieckich o pozwolenie na przekraczanie granicy i odprawianie nabożeństw w Polsce. Nic zgodzono się na to, zezwalając jednak mieszkańcom Kętrzyna na niedzielne wyprawy do Rozłazina. Granica międzypaństwowa otwierana była na kilka godzin, potrzebnych na dotarcie do kościoła, uczestnictwo we mszy i powrót. Dodatkowo umożliwiano kętrzynianom przekraczanie granicy w czasie Świąt Bożego Narodzenia. Po powołaniu nowej parafii w Lini Kętrzyno zostało do niej włączone i niedzielne wędrówki "religijno - handlowe" ustały.
Na granicy gminy Linia i gminy Łęczyce w pobliżu Kętrzyna znajduje się obelisk upamiętniający "Marsz Śmierci" więźniów obozu Stutthof.
Przed II woj.św. Kętrzyno (niem. Kantrzin, al. Kantrachin), położone były w powiecie wejherowskim, przy granicy pomorskiej, rycerskie dobra, obejmują działów 16, włók 136, katolików 209, ewangelików 33, domów 29, parafia Rozłazin, szkoła Dzięcielice, poczta Ankerholtz. Odległość od Wejherowa 4 1/2 mili.

Kobylasz to jak pisze Aleksander Labuda: „nji vjes nji pustkji, a kobelaszon to nji gbur nji lesók, ło cos kole te. Kobełósz lezi naprocem Lenji, Jigrzeczni, Kamjanni Gore, Głodnjice e Vronjice. Je tak dobrze sketi v łonje nótere, że bele chto bez kartę e kompasa tam nje trafi... ".
Kobylasz, czyli Kobyli Las zwany był po niemiecku „Kobillas". Folwark ten powstał w czasach I Rzeczypospolitej na pustkowiach należących częściowo do Lini, a częściowo do Mirachowa. Początkowo należał do starostwa mirachowskiego, zaś w roku 1791 został oddany w wieczystą dzierżawę. W latach 1834 - 1836

powiększono go przez zakup lasu.
W końcu XIX wieku wieś należała jeszcze do powiatu kartuskiego i miała 533 mórg obszaru. Mieszkało tu 10 gospodarzy i 2 zagrodników. Wieś była typowo katolicka, bowiem na 101 mieszkańców przypadało jedynie 3 ewangelików. Dymów było we wsi 12, a wszystkie dzieci uczęszczały do szkół w Lini lub na Głodnicy, parafia Strzepcz, poczta Mirachowo.

Lewino jest chyba najwcześniej wymienioną miejscowością w gminie Linia. Nazwa tej szlacheckiej wsi pochodzi od imienia „Lewy", a pierwszy zapis w formie „Leuino" pochodzi z 1282 roku. W 1282 roku Mestwin darował Lewino wraz z innymi wioskami , za 3 wsie w ziemi gniewskiej i wszystką dziesięcinę tamże krzyżakom ustąpioną, jako wynagrodzenie biskupowi kujawskiemu Albertowi.
Lewino składało się z dwóch części - własności rycerskiej na prawie polskim i należącej do klasztoru żukowskiego wsi na prawie niemieckim. W roku 1382 były
Lewino prywatne – Winryk von Kniprode zapisał Piotrowi z Lewina na własność dobra Lezienko pod Żukowem. Z roku 1334 pochodzi wzmianka o młynie znajdującym się w pobliskim Zęblewie. Młyn należał pospołu do klasztoru żukowskiego (w roku 1749 klasztor norbertanek w Żukowie nabył Lewino) i Lewińskich. W drugiej połowie XVI wieku właścicielami wsi było już trzech Lewińskich i dwóch Rojków. Do Lewina należało także wybudowanie Rosochy, w którym znajdowała się słynna w okolicy karczma. Jak podaje lustracja z roku 1565 jezioro „Lewinko" nosiło nazwę Lakic, „w którem toni niewodowych 6, na którem wolność mają ziemianie Liewinsczi i Pobłoczanie. Ale nie łowią w zimie jeno w lecie klepami, łowią w niem ryby: szczuka, jaż, płocica, okunie". W roku 1701 Lewino miało 82 mieszkańców, z których 69 było katolikami, a 13 protestantami. W 1781 roku w tychże wsiach razem na 89 mieszkańców 76 to katolicy, 13 to luteranie. W roku 1749 klasztor pp. Norbertanek w Żukowie nabył Lewino wraz z przyległościami za 15000 zł prawem zastawnem od Pana Dzięcielskiego i Jana Lewińskiego, sędziego lęborskiego. W roku 1750 na Wielkanoc pobudował klasztor na części Dzięcielskiego, stodoły i owczarnię wielkim kosztem, które przez piorun spalone
były. Przed okupacyą pruską napowrót zostały wykupione te dobra, ponieważ w spisie urzędowym przy sekularyzacyi nie zachodzą.
Na początku XXw. wieś Lewino albo Lewin (niem. Lewinno) leży w powiecie wejherowskim, obejmuje - oprócz dóbr rycerskich - folwarki przynależne: Lewinko, Leohain i Rosochy; gburów 3, włók 146, katolików188, ewangelików 72, dymów 21. Ogółem liczy obszaru 629 ha, roli ornej 395ha, łąk 93ha, pastwisk 4 ha, lasu 125 ha, nieużytków 9ha; posiadacze Fryderyk i Gustaw Dekert; w miejscu znajduje się młyn parowy i tartak, cegielnia i piec do wypalania wapna, znaczna mlekarnia, hodowla i wyprzedaż bydła oryginalnej rasy angielskiej (Angelner Original-Vieh). Jest gniazdem silnie rozrodzonej familii szlacheckiej Lewińskich herbu Brochwicz. Lewińscy nosili, podobnie jak i Kętrzyńscy, liczne przydomki: Bach, Bas, Kołdras, Kołdrów, Kozik i Rojk.
Lewińskie Jezioro, niem. Lewinnoersee, powiat wejherowski, około ćwierci mili długie, ciągnie się z północy na południe, wypływa zeń struga luzińska, dopływ
Redy. Na brzegu leży folwark Lewinko. Obfituje to jezioro w różne rodzaje ryb, szczególnie poszukiwane smaczne marenki kaszubskie.

Linia niem. Linde. Nazwa wsi Linia wywodzi się od lnu, po kaszubsku wieś nazywana jest Lêniõ. Pierwsza wzmianka o Lini, zapisanej jako „Lyne" pochodzi z 1342 roku. Dnia 26 listopada 1354 roku komtur gdański von Kinndswulie nadał na prawie rycerskim Janowi Werikonisowi dobra Tuchlino w zamian za czwartą część
dóbr Linia.
W roku 1373 wieś otrzymała przywilej lokacyjny, choć jako osada na prawie polskim istniała zapewne już o wiele wcześniej. Według lustracji z 1565 roku Linia „siedzi na gruncie lennem", posiada gruntu uprawnego 14 włók. Dwie z nich należały do sołtysa, który musiał uiszczać od nich podatek „stacyjnego owsa ćwierci osiem, piwu białego dwie beczce". Gburów, czyli bogatych chłopów, było we wsi ośmiu, a każdy z nich uprawiał po jednej włóce gruntu. Do wsi należało wówczas jezioro „które zowią Kleczna "(dziś Kłączno, Kłączyno), w którym „poławiają szczuki, płocice, okunie". Nie opodal znajdowały się dwa małe jeziorka, z których przy pomocy przewłoki poławiano ryby dla dworu w Mirachowie. Majątek ziemski, jakim była Linia, stanowił w czasach Rzeczypospolitej własność królewską i użytkowany był przez kolejnych starostów mirachowskich. Przez pewien czas wieś Linia, podobnie jak i większość okolicznych majątków, stanowiła zastaw królewski u gdańskich bankierów von Loitzów. W Lini w roku

1701 mieszkały 62 osoby, w tym 54 katolików i 8 protestantów. Natomiast w 1781 roku na 115 mieszkańców wszyscy byli już katolikami.
W 1837 roku Pruskie Kolegium Szkolne w Królewcu, doceniając role języka kaszubskiego w podtrzymywaniu polskości, wydało zarządzenie usuwające kaszubski ze szkół ludowych rejencji gdańskiej i zastępujące go językiem niemieckim. Mimo to postępy germanizacyjne były mizerne. Ksiądz Juliusz Pobłocki (1835-1915), którego rodzice, Augustyn i Ernestyna z Sychowskich, posiadali majątek Linie, w 1877 roku zawarł wspomnienia w dziele pod tytułem „Na Kaszubach przed 100 laty": Praktyka notarialna jeszcze czterdzieści lat później zmuszała do tłumaczenia stronom podpisywanego przez nic dokumentu, sporządzanego po niemiecku. Mimo zalewu niemczyzny w szkole, wojsku, urzędzie i sklepie Kaszubi trwali przy mowie ojców. Fundamentalne znaczenie dla przetrwania miał kościół katolicki, a zwłaszcza nauka religii w szkole po polsku. Obowiązujący w państwie pruskim wymiar tygodniowy 6 godzin nauki tego przedmiotu sprawiał, że były to lekcje języka polskiego. Na wprowadzenie niemczyzny na te lekcje Kaszubi odpowiedzieli strajkiem przeprowadzonym w roku szkolnym 1906/07.
Wieś Linia w końcu XIX wieku miała 215 włók obszaru, 54 gospodarzy i 4 zagrodników, a dymów, czyli oddzielnych gospodarstw, było 59. Linię zamieszkiwało wówczas 402 katolików, należących do pobliskiej parafii w Strzepczu i 35 ewangelików, korzystających z luterańskiego zboru w Dzięcielcu. Była też we wsi szkoła, zaś najbliższa poczta znajdowała się w Mirachowie. Przed rokiem 1900 nauczycielem w tutejszej szkole był Franciszek Szomak, etnograf i późniejszy działacz kociewski. W utrzymaniu polskości niepoślednią role odgrywały biblioteki Towarzystwa Czytelni Ludowych, których placówka istniała w Lini z przerwami od roku 1887. W roku 1914 bibliotekarzem był niejaki Schmiedtke.
W roku 1905 nie opodal Lini przeprowadzono linię kolejową z Kartuz do Lęborka, co zdynamizowało rozwój wsi. W pobliżu dworca powstał nawet nieduży hotel Augustyna Walaszkowskiego. W 1919 roku zawiązał się komitet budowy kościoła, a w roku 1923 erygowana została parafia. Jak we wszystkich miejscowościach przygranicznych, tak i tu pierwsze działania okupanta dosięgły głównie inteligencji. Na przełomie września i października 1939r. w Piaśnicy zamordowano dyrektora tutejszej szkoły Franciszka Keizera. Przy kościele znajduje się kamień upamiętniający Marsz Śmierci więźniów obozu koncentracyjnego Sztutthof, którzy na przełomie lutego i marca 1945r. przechodzili przez teren gminy i nocowali w Lini. Władze pod koniec lat 80-tych pozwoliły na przeniesienie zabytkowej XIX-wiecznej kuźni z drewnianym paleniskiem do Parku Etnograficznego we Wdzydzach Kiszewskich.

Miłoszewo Nazwa wsi pochodzi od imienia „Miłosz". Pierwsza wzmianka o Miłoszewie pochodzi z roku 1342, a w 1397 osada została zapisana jako „Miloschow". Według lustracji z 1565 roku Miłoszewo było oddane jako zastaw w ręce gdańskiej rodziny patrycjuszowskiej von Loitzów: „Od Mirakowa mila w puszczy bukowej, na gruncie dobrem, lesnem ". Gruntu uprawnego było 10 włók. Włóka należąca do sołtysa była wolna od powinności. Gburów we wsi było sześciu. Każdy z nich uprawiał po włóce gruntu. Nadto były trzy włóki puste, które „trzymał sołtys wraz z gburami". Czynsz za każdą włókę wynosił wówczas 40 groszy. Wieś płaciła także opłatę leśną za wyrąb lasu „wedla zwyczaju inszych wsi, gdy gburzy wożą do Gdańska". Z opłaty od wypasu świń w okolicznych lasach mieszkańcy Miłoszewa, w odróżnieniu od okolicznych wsi, byli zwolnieni, gdyż ..mają puszczej dosyć bukowej". Gburzy służyli kolejno podwodami do Gdańska po potrzeby wszelakie".
Do wsi należały dwa jeziora: 'Storssewo miedzy rolami gbufskimi, którego jest niewodowych toni 3. Na klerem wedle praw swych mu sołtys wolność łowienia, w którem jeziorze jest szczuka, jazie, płócien, okunie' oraz opisane już jezioro Lewinko, zwane wówczas Łąkic. Wieś przynosiła razem dochodu: „pieniędzy gotowych florenów 60, owsa ćwierci 9, kurów 18, jajec kop 2 i 1/4".
W roku 1701 Miłoszewo liczyło 45 mieszkańców, z czego tylko jeden był protestantem. W roku 1781, w wyniku preferencji udzielanych szlachcic protestanckiej przez władze pruskie w przydzielaniu dzierżaw majątków państwowych, na 76 mieszkańców protestantów było już 6. W XIX wieku wybudowano przy majątku, którego właścicielem był Franciszek von Gerlach, krochmalnie i cegielnie. Szkołę we wsi otwarto w

okresie kulturkampfu. Ewangelików było wówczas 25 %.
Miłoszewo, niem. Miloschewo, wieś nad rzeka Łebą, na przełomie XIXw/XXw. powiat wejherowski, stacja pocztowa Mirachowo, tamże parafia ewangelicka, parafia katolicka Strzepcz, tamże urz. st. cywilnego.; leży śród wyżyny baltyckiej w malowniczem położeniu nad Łebą, o 3 2/4 mili od Wejherowa; obejmuje 33 gburskich posiadeł i 1 zagrodę, razem 106 włók i 13 mr.obszaru; 421 mieszkańców w 1868r., 313 katolików, 108 ewangelików, 50 dymów, szkoła Strzepcz.

Niepoczołowice Nazwa wsi pochodzi od imienia „Niepoczoł". Niemcy trudną do wymówienia słowiańską nazwę wsi zamienili na swojskie dla nich Wahlendorf. Pierwsza wzmianka o Niepoczołowicach pochodzi z dokumentu wydanego w roku 1368, w którym Konrad Zollner, komtur gdański, poświadcza, iż Cetia wdowa po Pietraszu (Petruchu, Piotrze) za zgodą syna Engelberta sprzedała swoją wieś 'Nepoczołowitz' jakiemuś Nepuczalowi, Jarogniewowi, Michałowi, Piotrowi, Marcinowi i Mikołajowi. Byli oni prawdopodobnie członkami licznej rodziny szlacheckiej Niepoczołowskich, którzy posługiwali się przydomkami: Bronk, Domarus, Golijan, Kos, Niemirowicz, Pela, Piersza, Pirch i Witek.
W roku 1409 występuje Michał (Michel) z Niepoczołowic jako ręczyciel za Jana z Łebna (Jeske von Lebno), jak wykazują gdańskie tablice woskowe.
W drugiej połowie XVI wieku właścicielami wsi było trzech Pellów, J. Borski i P. Niemirowicz. Według taryfy z 1648 roku, gdzie uchwalono pobór podwójny i akcyzę potrójną, płacili possessores od 6 włók folwarku i tyluż włók ogrodów płacili 7 florenów i 18 groszy, zaś Lewiński, posiadający 1,25 włóki folwarku, 1 floren i 7,5 grosza. Niepoczołowice należały wtedy, jak prawie całość terytorium dzisiejszej gminy, do powiatu mirachowskiego.
Na przykładzie Niepoczołowic widać postępujący w XVIII wieku proces rekatolizacji Kaszub. W jego wyniku w wielu wsiach znacząco zmniejszyła się liczba protestantów. W roku 1701 wszyscy, a było ich 25, mieszkańcy Niepoczołowic byli protestantami, zaś w 1781 roku na 51 mieszkańców 35 to katolicy, a tylko 16 to luteranie. W końcu jedyną protestancką rodziną mieszkającą w Niepoczołowicach byli Bronkowic, posiadający jeden łan.
Dobra rycerskie Niepoczołowice w końcu XIX wieku miały 189 włók i 28 mórg obszaru. Położenie w pobliżu protestanckich wsi Ziemi Lęborskiej oraz wykup ziemi przez Niemców zupełnie zmienił te proporcje. Na 352 niepoczołowiczan katolików należących do parafii w Strzepczu było tylko 23, zaś ewangelików, dla których parafią była Bukowina w powiecie lęborskim, aż 352. Dymów, czyli oddzielnych gospodarstw istniało wówczas 31. Mieszkańcy korzystali z poczty w Sierakowicach, a miejscowa szkoła była ewangelicka.
W okresie międzywojennym w pobliżu wsi przebiegała granica polsko-niemiecka. Na przełomie XIX i XX wieku wieś stała się siedzibą gromady zwanej wówczas gminą, którą w roku 1928 razem z całym wójtostwem lińskim włączono do powiatu kartuskiego.
Na przełomie XIXw/XXw. Niepoczołowice (dok. Niepoczołowicz, później Wahlendorf), niem. Niepotzlowitz, dobra rycerskie w powiecie wejherowskim, stacja pocztowa Sierakowice, parafia katolicka Strzepcz, ewangelicka Bukowina, pow. lęborski. Szkoła ewangelicka w miejscu, okr.urząd stanu cywilnego Okalice. Do Niepoczołowic należy kilka wybudowań, mianowicie: Carlshof, Ferdinandshof, Gruenhof, Gruenlinde, Jeanettenhoehe, Insel, Potęgowo, Seehof. Niepoczołowice same mają 22 domy i 245 mieszkańców. W 1868 roku klucz dóbr obejmował 189 włók i 28 morgów, mieszkańców 352 (328 ewangelików i 23 katolików) i 31 domów. Znajdowała się tu gospoda.

Osiek Nazwa wsi oznaczała kiedyś miejsce, gdzie las wysieczono, czyli wycięto. Pierwsza wzmianka o Osieku pochodzi z 1342 roku. W roku 1399 jej nazwę zapisano jako Ossek. Osiek był osadą założoną na prawie polskim, należącą do Ziemi Lęborskiej. Z lustracji z 1565 roku przy okazji opisu Tłuczewa dowiadujemy się, że jego *„granica z Ossiekiem, wsią pograniczną książęcia pomorskiego, które Lieba rzeka dzieli*".
W drugiej połowie XVI wieku Osiek był własnością pomorskiej rodziny szlacheckiej Bochenów herbu Ptak. W krótkim okresie przynależności Ziemi Lęborskiej do Rzeczypospolitej przeprowadzono na tym terenie rekatolizację, włączając Osiek do parafii w Rozłazinie.
W okresie międzywojennym Osiek znajdował się na terenie Rzeszy Niemieckiej i we wsi znajdował się posterunek celny. Przy drodze z Tłuczewa do Osieka można zoba- czyć

fundamenty dawnego budynku polskiej straży granicznej, spalonego w pierwszych dniach września 1939 roku. Nieco dalej w kierunku Osieka, również po lewej stronie drogi, stoi niepokaźny budynek niemieckich pograniczników.
Osiek, niem. Osieck, dok. 1399 Ossek, dobra rycerskie, przed II woj.św. powiat lęborski, stacja pocztowa i telegraficzna Dzięcielec, stacja kolejowa Rozłazin, 384,13 ha roli ornej o ogrodowej, 19,55 ha łak, 51,1 ha pastwisk, 66,83 ha boru, razem 523,61 ha; czysty dochód z gruntu 1719mk., hodowla owiec, właściciel Ziehlke. Osiek leży na granicy, w samym klinie wsuwającym się w powiecie wejherowskim. W gdańskich tablicach woskowych czytamy, że roku 1399 zostały wymierzone granice między Osiekiem a Tłuczewem. Obecnymi byli Nitscze z Osłanina i Prsibke z Kczewa. Kto tych granic niebędzie się trzymał, zapłaci 40 grzywien kary. Według taryfy poborowej z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacił w Osieku pan Osiecki od 3 półwłóczek osiadłego i ogrodowego 3 floreny 3 grosze. W 1710r. płacił tu dwór musznego 1 korzec żyta i tyleż owsa. Za czasów krzyżackich należał Osiek do wójtostwa mirachowskiego.

Pobłocie Nazwa wsi pochodzi od jej położenia w stosunku do stołecznego dawniej Strzepcza „po błocie". Pierwsza informacja o wsi, której nazwę podano w formie „Poblocz", pochodzi z około 1400 roku z gdańskich tablic woskowych. Z Pobłocia wywodzi się rodzina szlachecka Pobłockich, pieczętująca się herbem Brochwicz. Pobłocie, albo Pobłoty, niem. Poblotz, dobra rycerskie, przed II woj.św. powiat wejherowski, zawierają 3 działy i 1 gburostwo. W skład tych dóbr wchodzą: Niedźwiadek (Baerenhof) i folwark Carolinenhof oraz wybudowania Idasrich, Silberhuette i Zazdrość. Obszar majątku wynosił 152 włóki i 21 mórg. W 1868 roku liczył 298 mieszkańców (243 katolików, 55 ewangelików) i 23 domy. Stacja pocztowa i parafia ewangelicka Smażyn w odległości 6 km, katolicka w Strzepczu o pół mili. Dzieci z Pobłocia uczęszczały do szkoły w Zęblewie, a najbliższa stacja kolejowa znajdowała się w Luzinie.
Za czasów krzyżackich było przyłączone wójtostwo do powiatu mirachowskiego. W gdańskich tablicach woskowych występuje w roku 1407 Jeske von Poblocz jako poręczyciel, roku zaś 1401 Marcin z Pobłocia, 1412 Niczelosch; 1396r. stawia Wojciech (Woyzech), oskarżony o kradzież konia, 11 świadków na dowód że jest niewinny, między nimi także Henryka i Jeske z Pobłocia; roku 1409 wymieniony jest jako ręczyciel Wypech z Pobłocia. W kopenhadzkich zaś tablicach napotykamy roku 1414 Wojciecha Dobrogasta z Pobłocia (Woiczek Dobrogast v.P.). Według taryfy z roku 1648, gdzie uchwalono pobór podwójny, płacili tu possessores od 12 włók folwarku, 1 ogrodu i karczmy 13 florenów 18 groszy. Według taryfy na symplę z roku 1717 płacili tu: Jan Lisewski 4 grosze, Jan Pobłocki z karczmy 4 grosze, Jakub Pobłocki młodszy 4 grosze, Radojewscy 4 grosze, Kozłowski i Stanisław Lewiński 10 groszy, Jakub Detga 3 grosze. W wizyt. Szaniawskiego z roku 1706 czytamy, że mesznego pobierał ztąd proboszcz w Stężycy 6 korców żyta i tyleż owsa. W drugiej połowie XVI wieku właścicielami wsi było osiem rodzin szlacheckich. Nigdy luteranie nie stanowili większości wśród mieszkańców Pobłocia.
W 1856 roku właścicielem majątku byli Otton i Ludwik Żelewscy, a w 1885 roku – Franciszek Dąbrowski i Aleksander von Wittke (m.in.Las Witków). W XIX w. nastąpiła parcelacja ziemi szlacheckiej między miejscowych chłopów. W Pobłociu znajdowała się gospoda Augusta Blaschkego.

Potęgowo niem. Potengowo lub Pottengowo. Nazwa wsi pochodzi od dawnego imienia „Potęga". Przed I rozbiorem Potęgowe, jako królewszczyzna, należało do starostwa mirachowskiego. Według wizytacji z roku 1710 mieszkał tu jeden gbur, który płacił "mesznego 27 groszy". Potęgowe zostało sprywatyzowane w 1786 roku, a w 1836 roku powiększono je przez dołączenie wykarczowancgo lasu. W 1869 roku obszar 54 mk., 8 domów, było tu 44 katolików i 10 ewangelików, dla których parafią był Dzięcielec w powiecie lęborskim. Wieś należała do parafii w Sierakowicach, zaś do poczty w Mirachowie. W końcu XIX wieku wieś należąca do powiatu kartuskiego, miała 600 mórg obszaru wraz z jeziorem, 5 gburów i jednego zagrodnika. Dzieci z Potęgowa uczęszczały do szkoły w Lini.
Z Potęgowa pochodzi matka księdza Bernarda Sychty - kaszubskiego pisarza i największego leksykografa Kaszub i Kociewia.
Przewodnik Mieczysława Orłowicza z roku 1924 wymienia Potęgowo na trasie

wycieczkowej wokół jezior Kłęczańskich.

Rosochy. Albo Rosocha, niem. Rosoch,, posiadłość gburska przyłączona do dóbr rycerskich Lewino. W 1885 r. 2 domy i 14 mieszkańców.

Smażyno. Nazwa wsi, zapisana w 1407 roku jako "Smasin", pochodzi od kaszubskiego słowa „smaga", oznaczającego „pragnienie". Pierwsza wzmianka o Smażynie pochodzi z roku 1348. Według lustracji z 1565 Smażyno „siedzi między lasem bukowem w okrąg". Gruntu uprawnego było we wsi 9 włók. Dwie z nich były sołtyskie, "z których sfuzhę powinien panu", a jedna włóka była pusta. Gburów we wsi było trzech. Z tejże lustracji wynika , że „szarwarkują na Mirnkowie i robic wszelaka robota wedlu potrzeby, co jem rozkażą". Sołtys płacił panu owsa ćwiertni osiem i "piwu lembarskiego beczek 2". We wsi był już młyn ,,na rzeczce z błot, o 1 kole walnem".
W 1701 roku na 49 mieszkańców Smażyna 39 było katolikami, a 10 protestantami. Podobnie sytuacja wyznaniowa przedstawiała się w roku 1781. Pod koniec XIX wieku większość mieszkańców stanowili już protestanci. Od roku 1778 smażyński majątek należał do zachodniopomorskiej rodziny Wobeserów. Później Smażyno przeszło w ręce landrata wejherowskiego von Wejhera, wywodzącego się z luterańskiej gałęzi rodu Wejherów. Kolejnymi właścicielami dóbr do końca XIX wieku byli także protestanci - Hertigowic, Puttkamerowic i Pieperowic. Przypusz- czalnie dlatego też prawie 1/3 mieszkańców Smażyna w roku 1902 stanowili Niemcy.
Jeszcze w XVII stuleciu nieliczni protestanci zamieszkujący Smażyno, aby odbyć nabożeństwo przechodzili przez granice Rzeczypospolitej na Łebie w okolicach Borka i tam spotykali sio z luterańskim duchownym. W roku 1862 niemieccy właściciele 7 okolicznych majątków założyli komitet budowy nowego zboru, który stanął w Smażynie w roku 1865. Budowa świątyni zajęła jedynie półtora roku. Do dziś neogotycki budynek z czerwonej cegły dominuje w panoramie Smażyna. Jak podaje niemiecki historyk F. Schultz wysokość wieży „od podłogi do jej szpica" wynosi 110 stóp.
W Smażynie znajdował się dom parafialny, pałac oraz gospoda, gorzelnia parowa i młyn wodny, agentura pocztowa, szkoła ewangelicka, Smażyno wraz z folwarkiem Głodowo i Nowy Dwór obejmuje 902ha.

Strzepcz. Niem. Strepach, Strepsch, dok. Schrepcz, Schrepitz. Znajduje się tu skrzyżowanie dróg prowadzących do Wejherowa, Lęborka, Kartuz i Kościerzyny. Dawniej tędy przebiegał główny szlak pocztowy, łączący Gdańsk i Królewiec z centrum Niemiec. Nazwa, brzmiąca pierwotnie „trzebsk", pochodzi od czasownika „trzebić". Pierwszy zapis w dokumencie z roku 1314 to Schrepzig. Późniejsze zapisy to Schreptz i pojawiający się po raz pierwszy w roku 1534 Strzepcz.
Strzepcz był zasiedlony już w czasach prehistorycznych. Świadczą o tym popielnice, jakie znajdowano głównie na górze zwanej Szubienicą (Gangelberg), gdzie wydobyto ich przeszło sto. Z zachowanych popielnic zasługuje na wzmiankę urna twarzowa, znaleziona w 1885 roku, znajduje się w Muzeum w Gdańsku. Jej opis podano nawet w 202 numerze Westpreussische Volksbiatt z 1888 roku.
Parafia w Strzepczu została założona w XII lub na początku XIII wieku. Wieś należała wówczas do kasztelanii chmieleńskiej i tzw. komornictwa, a od 1381 roku wójtostwa mirachowskiego. W 1438 roku istniały tu 2 karczmy, których właścicielami byli Krzyżacy. Rycerstwo parafii strzepskiej brało udział w bitwie pod Grunwaldem, lecz walczyło bez entuzjazmu, bowiem ich chorągiew, dowodzona przez komtura gdańskiego Hansa Schoenfelda, musiała uciekać z pola walki. W okresie reformacji nowinki religijne nic ominęły i Strzepcza. Wielu szlachciców sympatyzowało lub wręcz przeszło na protestantyzm. Fakt, że Strzepcz był w rękach protestanckiej rodziny pomorskiej von Loitzów, nie był bez znaczenia. Według lustracji z 1565 roku wieś 'Stribcze' „siedzi na gruncie lesnem, mając puszczą bukową". Gruntu uprawnego było we wsi 11 włók, z których jedną trzymał sołtys. Gburów we wsi było dziesięciu, a każdy z nich uprawiał po włóce gruntu. Płacili od włóki czynszu 33 groszy i denarów 6 oraz w naturze ., kurów 2, jajec z każdej l5". Nadto cztery puste włóki, „na których nie masz siedlisk", z których płacili 33 groszy i 6 denarów, ale wolni byli z nich od szarwarków. Karczmarzy było trzech i płacili oni po 40 groszy. Szarwarki wieś odkupywała od Loyzów za dwie grzywny od włóki. Wieś płaciła też opłatę leśną i była zobowiązana plebanowi płacić po

ćwiertni owsa i żyta. Lustracja wymienia również "jezioro przy wsi, które przezywają Stribskie, w którem toni dwie wielkie". Wizytacja z roku 1686 wspomina o odbudowie po pożarze drewnianego kościoła i informuje, że organistę opłaca kasa kościelna, nauczyciela zaś gminna. W tym okresie Strzepcz słynął z produkcji garncarskiej.
Za czasów krzyżackich należał Strzepcz do wójtostwa mirachowskiego. W roku 1397 skarzy Nitcze z Strzepcza Piotra, statę z Miłoszewa, że go pobił, 4 rany zadał i zrabował, zabrawszy mu dzidę i 2 grzywny na publicznej drodze, za karę płaci 10 grzywien, a pobitemu nadto 10 grzywien, tak opiewają stare gdańskie tablice woskowe. Około roku 1409 stają przed gdańskim sądem jako oskarżeni Piotr z Zemblewa (Petruch von Sambelow) i Woysław z Strzepcza (Schrepitzs), że na publicznej drodze poblili Marcina Czapvars. Sąd skazuje ich na zapłacenie 9 grzywien i 8 skojców. W jednej z tych tablic są na początku XVw. wspomniani smolarze strzepscy. Około 1594 roku odbywały się w Strzepczu sejmiki powiatu mirachowskiego, szlachta bowiem tego się domagała a wojewoda pomorski Ludwik Mortęski według ich życzenia tak rozporządził.
Wizytacya Madalińskiego z roku 1686 opiewa, że tu był kościół drewniany, niedawno odbudowany po spaleniu starego; dusz było około 1200, włók proboszcza 4, miał także proboszcz wolne rybołówstwo w jeziorze, organistę zaś opłacała kasa kościelna, nauczyciela zaś gminna. Szpital z ubogimi posiadał kapitał w kwocie 1500 florenów. Do 1864 roku kościół w Sianowie był filią Strzepcza. Z proboszczów tutejszych znani są: 1700r. Łukasz Stanisław Wodecki, 1710 Stanisław Trzęszkowski, 1730 Jan Zalewski, Józef Gręca (zm.1763), 1764 Jan Gręca, 1858 Bieschke, od roku 1868-89 Wojciech Ziemann, 1889 Antoni Dawidowski.
Wieś Strzepcz w końcu XIX wieku należała do powiatu wejherowskiego. Składała się z folwarku i 44 gburskich posiadeł, miała 1045 ha obszaru, 506 mieszkańców, w tym 491 katolików, 9 ewangelików i 6 wyznania mojżeszowego. Domów było 61, a dymów 92. Dwie szkoły katolickie: w roku 1887 do szkoły we wsi uczęszczało 65 dzieci, a do szkoły na wybudowaniu 69 dzieci. W 1821 roku wybudowano „w pruski mur" nowy kościół pod wezwaniem św. Marii Magdaleny. Świątynia ta w czasie ostatniej wojny zniszczała do tego stopnia, że budowa nowej stała się koniecz- nością. Po wybudowaniu nowego kościoła stary rozebrano w 1948 roku. Przy kościele od 1757 istniał szpital (przytułek) dla 8 ubogich, fundowany przez Przebendowskiego. Budynek ten rozebrano po ostatniej wojnie. W 1768 roku założono przy kościele Bractwo Opatrzności, a w 1856 roku Bractwo Trzeźwości. Ówczas parafia należała do dekanatu mirachowskiego, a należały do niej: Strzepcz z wybudowaniem, Kobyli Las, Linia, Tłuczewo, Niepoczołowice, Zakrzewo, Dargolewo, Borek, Tępcz, Smażyn, Pobłocie, Łebno, Łebieńska Huta i wybul., Zemblewo, Będargowo, Szopa, Lewin, Stara Huta, Nowa Huta i Miłoszewo, w 1867r. 4561 dusz, 1889r. 5372.
Poczta w Strzepczu istnieje od 1888 roku. Wcześniej mieszkańcy korzystali z poczty w Smażynie i Mirachowie. W roku następnym otworzono także stację telegraficzną.
Ważną role w utrzymaniu polskości Strzepcza odgrywała biblioteka TCL, występująca w dokumentach z lat 1886, przed 1906, 1910-1914, 1918. W 1886 i przed 1906 rokiem Bibliotekę TCL w Strzepczu prowadziła Maria Schreder, a w roku 1918 bibliotekarzem był Franciszek Miotk. W Strzepczu znajdowała się gospoda Th.Blockusa.

Tłuczewo, niem. Klutschau. Dawniej miejscowość ta nazywała się Kluczymost, co potwierdza pierwsza wzmianka o Tłuczewie, pochodząca z roku 1314. Wymienia ona te wieś jako Cluschemost. Kolejny zapis z 1323 roku to Cluczow, stąd też nazwa niemiecka tej wsi brzmi Klutschau. Od XVII wieku w polskich źródłach osada nazywana jest tylko Tłuczewem. Tłuczewo należało do kasztelanii chmieleńskiej, za czasów krzyżackich zaś do wójtostwa mirachowskiego. W 1342 roku wymienia się istniejący w Tłuczewie młyn należący do oliwskiego klasztoru. Według lustracji z roku 1565 była to wieś, „którą zewsząd lasy bukowy i dębowy okrążyły". Gruntu uprawnego było w Tłuczewie 10 włók, a sołtys z trzech włók był powinny służbę. Gburów było wówczas trzech na siedmiu włókach. We wsi funkcjonowała karczma, a karczmarz od szynku płacił podatku kur 15. Był nadto we wsi "młyn przy lej wsi na rzeczce Licha, na której jest staw, ale niewielki, koło jedno walne". Młynarz miał prawo do siedmiu włók, ale ich nie uprawiał. Wieś płaciła też opłato leśną. „Kościoła we wsi nie mają, do Strzebcza przysłuchają. ". W Tłuczewie w 1701 roku było 48 mieszkańców, katolików było 38, a 10 było protestantami.

W 1781 roku na 56 mieszkańców Tłuczewa oraz Karczmy Zarzecznej katolików było 51, a ewangelików 5. Na przełomie XIXw/XXw. Była to wieś z wolnym sołectwem, wybudowaniem, młynem i tartakiem, w powiecie wejherowskim, stacja pocztowa i parafia katolicka Strzepcz, obszar 771 ha (w tym
362 ha roli ornej, 40ha łąk, 110ha lasu), 23 domy, 31 dymów, 177 mieszkańców, 115 katolików, 62 ewangelików.
W okresie międzywojennym Tłuczewo było siedzibą gminy należącej do wójtostwa w Lini i starostwa w Kartuzach. Na zachód od wsi przebiegała granica państwowa, a przy drodze prowadzącej do Lęborka znajdowały się posterunki celne. Nad Łebą stoi funkcjonujący zabytkowy młyn z początku XX wieku.
W Tłuczewie przez długie lata mieszkał pisarz i poeta Aleksander Labuda, który w historii literatury kaszubskiej zapisał się przede wszystkim jako autor znakomitych humorystycznych powiastek. W szkole znajduje się tablica upamiętniająca jego dokonania, a przy drzwiach do budynku stoją kamienne popiersia wyobrażające Majkowskiego i Labudy.

Zakrzewo, niem. Wilhelmsdorf albo Werder. Nazwa wsi pochodzi od jej położenia „za krzami", czyli, tłumacząc z kaszubskiego, po prostu za krzakami. Pierwsza wzmianka o Zakrzewie, zapisanym jako „Sackrsow", pochodzi z roku około 1400.
Stąd wywodzi się liczna familia Zakrzewskich, nosząca przydomki Brzeczka, Drewa, Kos, Malotka, Wulf i Żelazko. Ostatni i nieco śmieszny z przydomków należał najprawdopodobniej do miejscowego kowala. Za czasów I Rzeczypospolitej należało Zakrzewo do powiatu mirachowskiego. Właścicielem wsi w 1624 roku był Łukasz Wulff-Zakrzewski, a w 1627 roku Wawrzyniec Drywa-Zakrzewski. W 1648 roku płacił tu Zakrzewski od 8 włók folwarku 8 florenów, a Siemirowski od 4 włók folwarku 4 floreny. Według taryfy poboru na symplę z roku 1717 płacili tu: Marcin Gostomski 4 grosze, Lorencowa Kossowa 6 groszy, Andrzej Zaleski 4 grosze, Kowalski i Dąbrowski 6 groszy, Waw.Zakrzewski 6 groszy, Bogusław Drywa 8 groszy, Michał Drywa 4 grosze. Szybko postępowało rozdrobnienie majątków. W roku 1717 Zakrzewo należało już do siedmiu rodzin. Wszyscy mieszkańcy, a było ich 42, byli protestantami. Pod koniec XVIII wieku na 66 mieszkańców przypadało 18 katolików i 48 luteran. Wieś i folwark szlachecki liczył wówczas 14 dymów, a właścicielami folwarku byli von Drywa i von Weiher. Dobra rycerskie w dwu działach na końcu XIX wieku (ok.1885 roku) miały 559 ha obszaru i były własnością powiatowej spółki oszczędnościowej z Lęborka, liczyło 6 domów, 10 dymów, 64 mieszkańców (25 kat., 39 ew.). Dwadzieścia lat później było już 257 mieszkańców i wieś należała do okręgu urzędowego w Okalicach.
W roku 1920 przy wytyczaniu nowej granicy Zakrzewo znalazło się po stronie polskiej jako wieś graniczna. Na rogatkach Zakrzewa przebiegała granica państwowa. Podobnie jak mieszkańcy Kętrzyna także zakrzewiacy należeli do parafii w Rozłazinie.
Zakrzewo, na przełomie XIXw/XXw leżała w powiecie wejherowskim, stacja pocztowa Lubań, parafia katolicka Strzepcz, powierzchnia 559 ha (380 roli ornej, 22 łąk).

4.2.Dobra kultury

Na obszarze gminy Linia nie ma obiektów kulturowych rangi krajowej czy międzynarodowej, jednak krajobraz i istniejące obiekty jest dobrze zachowany, zachował swoje regionalne kaszubskie wartości.

Licznie są zachowane elementy dziedzictwa kulturowego w postaci starych domów mieszkalnych rozsianych na obszarze całej gminy, zespołów zabudowy (np.: Zielony Dworek, Dargolewo, Głodnica) oraz układów wsi (założenia przestrzenne – ruralistyczne wsi Linia, Niepoczołowice, Strzepcz, Zakrzewo, Kętrzyno). Na uwagę zasługują stare budynki szkolne (w Lini, Osieku, Lewinie oraz w Głodnicy -pierwsza szkoła z językiem kaszubskim), dwa stare zespoły młyńskie (w Tłuczewie i Smażynie), zespoły dworskie (w Pobłociu, Osieku, Miłoszowie) oraz najlepiej zachowany zespół pałacowo-ogrodowy w Smażynie.

Historyczna zabudowa położona wśród pól i wzgórz, wtopiona w krajobraz, nie została jeszcze zdegradowana współczesną zabudową, na terenie gminy nie występują obszary tzw. osiedli po-PGR, niewiele jest budynków w formie „kostki". Historyczna zabudowa pochodzi głównie z przełomu XIX i XX wieku. Dominują budynki murowane z cegły z dachami dwuspadowymi, występują również chaty ryglowe (budynek o konstrukcji szkieletowej, w którym pola szkieletu wypełniono gliną, dachy kryte gontem, słomą). Budynkom mieszkalnym towarzyszą gospodarcze o podobnej architekturze. Historyczna zabudowa siedliskowa poprzez swoją formę, rozplanowanie i otoczenie stanowi dużą wartość kompozycyjną.
Zachowane obiekty są w różnym stanie technicznym i wymagają remontów, modernizacji, restauracji, itp.

Na terenie gminy są również kapliczki i krzyże szczegółowo opisane przez księdza Bazylego Olęckiego, które stanowią o kulturze kaszubskiej tego regionu.

Sieć osadniczą gminy Linia tworzy 12 wsi, o zróżnicowanej wielkości i na ogół zróżnicowanym układzie przestrzennym. Większość wsi posiada układ widlicowy, wieś Linia to wielodrożnica, a pozostałe posiadają charakter rozproszony.

Na terenie Gminy Linia znajdują się trzy kościoły:
- kościół p.w. Marii Magdaleny w Strzepczu z pierwszej połowy XX wieku, murowany, znajdują się dwa barokowe ołtarze, kilka zabytkowych rzeźb i obrazów, w tym gotycka rzeźba Madonny,
- neogotycki kościół p.w. św. Antoniego w Smażynie, wybudowany około 1870 roku
- kościół p.w. Serca Jezusowego w Linii murowany wybudowany około 1924-1925 roku z ciekawą polichromią i mozaiką w prezbiterium,

oraz cmentarze:
- cmentarz parafialny w Lini, czynny, katolicki, położony przy drodze Strzepcz-Linia na północnym skraju wsi, założony około 1920r.,
- cmentarz komunalny w Smażynie, czynny, dawniej ewangelicki, obecnie katolicki, położony na stoku wzgórza, przy drodze w pobliżu kościoła,
- cmentarz parafialny w Strzepczu, czynny, katolicki, położony przy skrzyżowaniu dróg ze Smażyna, Tłuczewa i Mirachowa, założony w I poł. XIXw.,
- cmentarz przykościelny w Lini, nieczynny, dawniej katolicki, położony w centrum wsi Linia przy drodze, przy kościele,
- cmentarz poewangelicki w Niepoczołowicach, nieczynny, dawniej ewangelicki, położony na północ od wsi w sąsiedztwie jeziora , założony w drugiej poł.XIXw.,
- cmentarz poewangelicki w Osieku, nieczynny, dawniej ewangelicki, położony na północny-zachód od wsi na terenie leśnym,
- cmentarz poewangelicki w Zakrzewie, nieczynny, dawniej ewangelicki, położony poza terenem zabudowy, na południe od wsi.

Tabela 7. Obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków

L	Miejscowość	Nr	Obiekt	Wiek	U	Data	Materiał
1.	Lewino	2	dom mieszkalny	20	w	1924	mur.
2.	Lewino	4	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
3.	Lewino	5	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
4.	Lewino	7	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
5.	Lewino	9	dom mieszkalny-d.szkoła	19	4ć		mur.
6.	Lewino	9	Obora	19	4ć		szkiel/mur
7.	Lewino	12	dom mieszkalny-d.dwojak	19	4ć		mur.
8.	Linia		kościół parafialny pw. Serca	20	w	1924 -	mur.
9.	Linia	53	Plebania	19	4ć		mur.
1	Linia		kapliczka obok domu nr 65				mur.
1	Linia	1	dom mieszkalny	19	4ć		szkiel/mur
1	Linia	5	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
1	Linia	51	dom mieszkalny	20	w	1929	mur.
1	Linia	58	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
1	Linia	65	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
16.	Linia	67	Dom mieszkalny 1983-nie istnieje	19	3ć w		Szkielet/glina
1	Linia	73	dom mieszkalny	19	3ć		drew.
1	Linia	74	dom mieszkalny	19	3ć		drew.
1	Linia	77	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
2	Linia	84	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
2	Linia	93	dom mieszkalny	19	4ć		szach/drew
2	Linia	10	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
2	Linia	11	dom mieszkalny-d.szkoła	19	4ć		mur.
24.	Linia	119	dom mieszkalny-1982 niezamieszkały	19	4ć w		szkiel/glina
2	Miłoszewo	2	Dwór	19/2	w		mur.
26.	Niepoczołowice		kapliczka-figura Matki Boskiej				mur.
2	Niepoczołowic	5	dom mieszkalny	20	w	1900	mur.
2	Niepoczołowic	6	dom mieszkalny	20	w	1905	mur.
2	Niepoczołowic	7	dom mieszkalny	20	w	1930	mur.
3	Niepoczołowic	30	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
3	Niepoczołowic	43	dom mieszkalny	20	w	1936	mur.
3	Osiek	2	Szkoła	19	4ć		mur.
3	Osiek		Remiza	19	4ć		mur.
3	Osiek	6	dom mieszkalny	20	w	1939	mur.
3	Osiek	9	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
3	Osiek	10	dom mieszkalny	19	4ć		szkiel/glina
3	Osiek	11	Dwór	18/1	w		mur.
3	Osiek	20	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
3	Pobłocie	16	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
4	Pobłocie		Obora	19	w	1850	mur.
4	Pobłocie	1	dom mieszkalny	19	w	1848	mur.
4	Pobłocie	5	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
43.	Pobłocie	8	dom mieszkalny-d.dom drogomistrza	19	4ć w		mur.
4	Pobłocie	9	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
4	Rosochy	38	dom mieszkalny	20	w	1928	mur.
4	Smażyno		park przy pałacu	19	Poł		Zieleń
47.	Smażyno		Pałac (ośrodek ochrony zdrowia)	19	2poł		mur.
48.	Smażyno		kościół parafia pw. św. Antoniego	19	w	1874	mur.
4	Smażyno	2	dom mieszkalny-d.plebania	19	w	1874	mur.

L	Miejscowość	Nr	Obiekt	Wiek	U	Data	Materiał
50.	Smażyno		bud.gospodarczy (ośrodek ochrony zdrowia)	19	2poł		mur.
5	Smażyno	1	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
5	Smażyno		dom -nadleśnictwo	19	4ć		mur.
53.	Strzepcz		kapliczka przydrożna obok domu nr 30				mur.
5	Strzepcz	15	dom -piekarnia	19	4ć		mur.
5	Strzepcz	17	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
5	Strzepcz	18	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
5	Strzepcz	19	dom mieszkalny	19	1ć		mur.
5	Strzepcz	20	dom mieszkalny	19	4ć		szkiel/glina
5	Strzepcz	22	dom mieszkalny	19	4ć		szach/drew/glin
6	Strzepcz	26	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
6	Strzepcz	28	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
6	Strzepcz	28	Stodoła	20	1ć		szach/drew
6	Strzepcz	d.2	Stodoła	20	1ć		szkiel/mur
6	Strzepcz	30	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
6	Strzepcz	47	dom mieszkalny	20	w	1932	mur.
6	Strzepcz	48	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
6	Strzepcz	49	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
6	Strzepcz	50	dom mieszkalny	20	1ć		mur.
6	Strzepcz	52	dom mieszkalny	19	4ć		szkiel/glina
70.	Strzepcz	52	d.remiza i więzienie-	19	4ćw		mur.
71.	Strzepcz	55	dom mieszkalny-d.organistówka	19	4ćw		szach/drew/glina
7	Strzepcz	56	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
7	Strzepcz	57	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
7	Strzepcz	60	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
7	Strzepcz	69	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
7	Strzepcz	69	bud.gospod.	19	4ć		mur.
7	Strzepcz	69	Stodoła	20	w	1920	mur.
7	Strzepcz	93	dom mieszkalny	19	2ć		szkiel/glina
7	Strzepcz	93	Obora				mur.
8	Strzepcz	94	dom mieszkalny	19	2ć		szkiel/glina
8	Strzepcz	94	Obora	19	4ć		kam.
8	Strzepcz	95	dom mieszkalny	19	2ć		szkiel/glina
8	Strzepcz	95	Stajnia	20	w	1908	szkiel/glina/dre
8	Strzepcz	95	Stodoła	19	2ć		szkiel/glina
8	Tłuczewo	5	Młyn	20	1ć		mur.
8	Tłuczewo	4/5	dom i młyn	20	1ć		mur.
8	Tłuczewo	8	dom mieszkalny	20	w	1930	mur.
8	Tłuczewo	11	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
8	Tłuczewo	d.1	Stodoła	19	4ć		szkiel/mur
9	Tłuczewo	12	dom mieszkalny	19	4ć		mur.
9	Zakrzewo	21	dom mieszkalny	20	w	1912	mur.
9	Zakrzewo	5	dom mieszkalny	19	1ć		mur.

Źródło: Wojewódzki Konserwator Zabytków w Gdańsku

Na terenie gminy LINIA jest 14 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego (oznaczone zostały na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Pozostałe stanowiska archeologiczne nie są wpisane do rejestru zabytków, są one objęte ochroną jako strefy ochrony archeologicznej (oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Ich wykaz i ogólną charakterystykę przedstawia następujące zestawienie:

Tabela 8. Obiekty (stanowiska archeologiczne) wpisane do rejestru zabytków Województwa Pomorskiego

Lp	miejscowość	charakter obiektu według decyzji (opis)	Chronologia według decyzji	Wpis do rejestr
1.	Lewino	urządzenia przemysłowe, piece do wytopu szkła (około 10 wysokich nasypów) UWAGA – według najnowszych badań stanowisko zawiera	okres nowożytny	Nr 58/A z dnia 01.12.1969
2.	Lewino	Ruiny 3 pieców (ciosane kamienie spojone zaprawą)	Okres nowożytny	Nr 59/A z dnia 01.12.1969
3.	Smażyno	cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych i obwarowanych kultury łużyckiej VII-VI w.	wczesna epoka żelaza	Nr 126/A z dnia 13.03.1971
4.	Miłoszewo	cmentarzysko grobów skrzynkowych (4 groby skrzynkowe zawierające dużą ilość popielnic, także twarzowych, kolczyki i łańcuszki	wczesna epoka żelaza	Nr 197/A z dnia 17.12.1971
5.	Miłoszewo	Cmentarzysko płaskie położone na tzw. „Krzywej Górze" (grób skrzynkowy z 4 popielnicami czernionymi)	Wczesna epoka żelaza	Nr 198/A z dnia 17.12.1971
6.	Linia-Igrzyczna	cmentarzysko płaskie kultury wschodniopomorskiej (2 groby skrzynkowe)	wczesna epoka żelaza, wczesny i środkowy	Nr 208/A z dnia 01.12.1972
7.	Pobłocie	Osada (palenisko, ceramika)	okres wczesnośredniowi eczny	Nr 209/A z dnia 01.12.1972
8.	Niepoczołowice	cmentarzysko płaskie (groby skrzynkowe zawierające m.in. popielnice twarzowe i muszle	wczesna epoka żelaza	Nr 210/A z dnia 01.12.1972
9.	Pobłocie	cmentarzysko płaskie (21 grobów jamowych i popielnicowych zawierających ułamki naczyń i przepalone	wczesna epoka żelaza	Nr 223/A z dnia 01.12.1972
10	Smażyno	Osada otwarta (ceramika)	Wczesna epoka żelaza oraz okres późnośredniowi	Nr 224/A z dnia 05.12.1972
11	Strzepocz	cmentarzysko płaskie (popielnica gliniana z II/III w. n.e.)	okres wpływów rzymskich	Nr 263/A z dnia 16.12.1974
12	Strzepocz	cmentarzysko płaskie na wzniesieniu zwanym „Góra Szubienicza" (odkryte już w XIXw., groby skrzynkowe zawierające m.in. popielnice twarzowe i fragmenty brązowego napierśnika)	Wczesna epoka żelaza	Nr 264/A z dnia 17.12.1971
13	Strzepocz	Osada otwarta	okres wczesnośredniow ieczny	Nr 265/A z dnia 17.12.1974
14	Osiek	cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych (grób zawierający 3 popielnice i ozdoby ze szkła)	wczesna epoka żelaza	Nr 342/A z dnia 17.10.1978

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Tabela 9. Inne stanowiska archeologiczne objęte strefą OW ochrony archeologicznej na terenie gminy Linia.

Lp.	miejscowość	Charakter obiektu	chronologia	Lokalizacja	MATERIAŁ
15	Smażyno	osada	okres wczesno-i	-	
16	Lewino	cmentarzysko	epoka brązu	-	
17	Strzepcz	Punkt osadniczy	wczesna epoka żelaza okres późnośredniowieczny	-	
18	Strzepcz	Punkt	wczesna epoka żelaza	-	
19	Strzepcz	Punkt osadniczy	okres	-	
20	Strzepcz (Zielony	osada	okres wpływów rzymskich	-	
21	Pobłocie (Rosochy)	Punkt	wczesna epoka żelaza	-	
22	Tłuczewo	cmentarzysko płaskie	wczesna epoka żelaza	-	
23	Osi	Punkt	wczesna epoka żelaza	-	
24	Osiek	Osada i cmentarzysko	wczesna epoka żelaza i okres późnośredniowieczn	-	
25	Osiek	osada	okres	-	
26	Osiek	osada	okres	-	
27	Osi	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
28	Osi	ślady	chronologia do ustalenia	-	
29	Osi	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
30	Kętrzyno/Zakrzewo	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
31	Zakrzewo/Kętrzyn	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
32	Zakrzewo	Punkt osadniczy	okres wczesno i	-	
33	Linia (Kobylasz)	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
34	Niepoczołowice	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
35	Niepoczołowice	cmentarzysko	wczesna epoka żelaza	-	
36	Smażyno	ślad osadniczy	czasy nowożytne	1	ceramika
37	Smażyno	Ślad osadniczy	Czasy nowożytne	2	ceramika
38	Smażyno	osada	Wczesne średniowiecze	3	ceramika
39	Pobłocie	Ślad osadniczy	Wczesna epoka żelaza	11	ceramika
40	Smażyno	-osada -punkt osadniczy	-neolit -wczesna epoka żelaza -późne średniowiecze	14	ceramika
41	Smażyno	-punkt osadniczy -ślad osadniczy	-neolit -wczesne średniowiecze -późne średniowiecze	15	kości zwierzęce,
42	Smażyno	-ślad osadniczy -punkt	-wczesne średniowiecze -późne średniowiecze/nowożyt	16	Ceramika

Lp.	miejscowość	Charakter obiektu	chronologia	Lokalizacja	MATERIAŁ
43	Smażyno	Ślad osadniczy	Późne średniowiecze	18	ceramika
44	Smażyno	punkt osadniczy	wczesne średniowiecze	19	ceramika
45	Smażyno	osada	Wczesna epoka żelaza	20	Kości zwierzęce,
46	Smażyno	Ślad osadniczy	Późne średniowiecze	21	ceramika
47	Smażyno	Ślad osadniczy	Późne średniowiecze	23	ceramika
48	Smażyno	Ślad osadniczy	Epoka kamienia	25	Półwytwór krzemienny
49	Smażyno	Ślad osadniczy	Epoka żelaza	26	ceramika
50	Pobłocie	-ślad osadniczy -punkt	-wczesne średniowiecze -późne średniowiecze	31	ceramika
51	Pobłocie	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze/nowożyt	32	Ceramika
52	Lewino	cmentarzysko	Epoka żelaza	33	Bransoleta brązowa
53	Smażyno	-punkt osadniczy	-wczesne średniowiecze -późne średniowiecze	37	ceramika
54	Smażyno	Ślad osadniczy	Wczesna epoka żelaza	38	ceramika
55	Lewino	Punkt osadniczy	Neolit	48	ceramika
56	Lewino	-ślad osadniczy -ślad osadniczy	-wczesne średniowiecze -nowożytne	49	ceramika
57	Lewino	ślad osadniczy	Późne średniowiecze	50	ceramika
58	Lewino	Ślad osadniczy	nowożytne	51	ceramika
59	Lewino	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze	52	ceramika
60	Lewino	Ślad osadniczy	Późne średniowiecze	53	ceramika
61	Lewino	Ślad osadniczy	nowożytne	54	ceramika

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Rozmieszczenie przestrzenne stanowisk archeologicznych oraz najważniejszych zabytków przedstawia *Rysunek studium – strategia rozwoju przestrzennego* oraz Rys.7. Ochrona dóbr kultury.

5.UWARUNKOWANIA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

5.1. Komunikacja

Układ komunikacyjny podstawowy w gminie Linia stanowią drogi gminne i powiatowe (przedstawione na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego)*, uzupełnieniem są drogi wewnętrzne.

1) drogi krajowe – na terenie gminy Linia nie występują.
Najbliższa droga krajowa (położona na północ od granic gminy) to droga nr 6 Szczecin-Słupsk – Lębork – Wejherowo - Gdańsk, która według planów Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz samorządu województwa ma stać się drogą ekspresową S-6. Zostanie ona częściowo na odcinku Lębork-Gdańsk w granicach województwa pomorskiego poprowadzona po nowym śladzie, planowane są: obwodnica miasta Lębork, przebudowa do miejscowości Bożepole, a następnie węzły drogowe „Strzebielino", „Luzino", „Szemud", „Bojanowo", „Chwaszczyno" i włączenie do obwodnicy Trójmiasta w węźle „Wysoka".

2) drogi wojewódzkie – na terenie gminy Linia nie występują.
Najbliższe drogi wojewódzkie (położone na terenie sąsiednich gmin) to:
-droga wojewódzka nr 214 Łeba – Lębork – Sierakowice – Puzdrowo – Kościerzyna – Zblewo - Warlubie
-droga wojewódzka nr 211 Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Puzdrowo – Sierakowice – Kartuzy - Żukowo
-droga wojewódzka nr 224 Sobieszyno – Szemud – Łebno – Przodkowo – Kartuzy - Nowa Karczma – Skarszewy – Godziszewo - Tczew.

3)drogi powiatowe o łącznej długości około 42km:
-nr 1336G relacji Lębork – Zakrzewo – Linia (ul. Długa) – Tłuczewo – Strzepocz (ul. Lipowa, ul. Ks. Rotty) – Pobłocie – Smażyno - kierunek Wejherowo
-nr 1419G relacji Strzepocz (ul. Derdowskiego) – Miłoszewo - kierunek Nowa Huta – Mirachowo - Miechucino
-nr 1420G relacji Tłuczewo – Osiek - kierunek Nawcz
-nr 1424G relacji Linia (ul. Turystyczna) - Potęgowo
-nr 1431G relacji Linia (ul. Sportowa) – Niepoczołowice - Niepoczołowice-Folwark - kierunek Kamienica Królewska, Sierakowice
-nr 1451G relacji Luzino – Niedźwiadek - Krzyżówka Rosochy – Zblewski Młyn - kierunek Łebno

4)drogi gminne przyjęte uchwałą Rady Gminy, którym nadano numery:
-150001G Linia – Kętrzyno - granica gminy
-150002G Kętrzyno – Linia (stacja Linia-Zakrzewo)
-150003G Linia – Kobylarz - granica gminy
-150004G ul. Szkolna w Lini
-150005G ul. Klubowa w Lini
-150006G Osiek skrzyżowanie – Osiek wieś
-150007G Tłuczewo - Miłoszewo
-150008G Miłoszewo - granica gminy w kierunku Starej Huty
-150009G Smażyno - granica gminy w kierunku Wyszecina
-150010G Smażyno - granica gminy w kierunku Głodowa
-150011G Strzepocz (ul. Zielony Dworek) – Kłodnica - granica gminy w kierunku Kamiennej Góry
-150012G granica gminy – Dargolewo - Strzepcz
-150013G Dargolewo - Lewinko
-150014G Pobłocie Wyb. - Staromiejski Rów - Lewinko
-150015G granica gminy – Szeperia - Pobłocie

-150016G Pobłocie – Rosochy – Zblewski Młyn
-150017G Lewinko - (jezioro) - Lewino
-150018G Lewino - granica gminy w kierunku Zęblewa
-150019G Lewino - Leobór - granica gminy
-150020G Miłoszewo Karpaty - Lewino
-150021G Niepoczołowice - granica gminy w kierunku Bukowiny
-150022G Niepoczołowice - Zakrzewo
-150023G Smażyno - granica gminy w kierunku Zęblewa
-150024G Zakrzewo - Zakrzewo Folwark
-150025G Kętrzyno - Osiek
-150026G Lewinko – Rosochy - Zebłęwski Młyn
-150027G Linia – Kłodnica - Miłoszewo (wcześniej powiatowa)

W miejscowości Linia, Strzepcz, Pobłocie niektórym ulicom nadano nazwy.

Stan techniczny dróg gminnych można określić jako średni.
W ostatnich latach dokonano budowy drogi powiatowej nr 1431G relacji Niepoczołowice - Kamienica Królewska, ze środków Unii Europejskiej.

Istniejąca linia kolejowa jest obecnie nieczynna.

Częściowo na obszarze gminy Linia, przebiega oznakowany szlak turystyki pieszej: jest to szlak czerwony „Kaszubski" zaczynający się w Kamienicy Królewskiej, wzdłuż jezior Potęgowskich, jeziora Lubygość przez Mirachowo, Sianowo, miasto Kartuzy, rezerwat „Zamkowa Góra", Górę Tamową, Chmielno, Ręboszewo, wzdłuż jezior Wielkie Brodno do Brodnicy Dolnej, przez Górę Jastrzębią, Ostrzyce, Wieżycę do Krzesznej, wzdłuż Jeziora Patulskiego przez Pierszczewo i Gołubie, kończy się poza terenem Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – szlak ten jest w systemie ponadlokalnym.

Na Rys.8.Komunikacja przedstawiono schemat układu komunikacyjnego gminy Linia.

5.2. Zaopatrzenie w wodę

System zaopatrzenia w wodę na obszarze gminy Linia oparty jest przede wszystkim o kilka ujęć wód podziemnych z siecią wodociągową, oraz niezbędnymi urządzeniami typu: zbiorniki wody pitnej, przepompownie, hydrofornie, stacje uzdatniania wody, ujęcia wody dla celów przeciwpożarowych, itp..

Na terenie gminy Linia znajduje się 8 publicznych ujęć wody, zlokalizowane są na terenie miejscowości: Linia, Kętrzyno, Lewino, Miłoszewo, Pobłocie, Smażyno, Strzepcz i Zakrzewo, są to ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych, jedno w utworów trzeciorzędowych (Smażyno). Prawie wszystkie wody wymagają uzdatnienia, ich stan po uzdatnieniu spełnia wymagania wynikające z przepisów prawa. Istniejąca w gminie sieć wodociągowa składa się z niezależnych (w zasadzie) od siebie wodociągów lokalnych. Poza zasięgiem gminnych sieci wodociągowej pozostaje miejscowość Osiek, planuje się budowę odcinka sieci wodociągowej. Wiele gospodarstw ma własny system zaopatrzenia w wodę.

Dla potrzeb mieszkańców Kętrzyna wybudowano powierzchniowe ujęcie wody w Kętrzynie, jest to źródlisko, ujęciem zarządza Stowarzyszenie.
Sieć wodociągowa wykonana jest z PCV, z wyjątkiem odcinka o długości około 1600m w Strzepczu, wykonanego z azbestu, który powinien być bezwzględnie wymieniony.

Tabela 10. Wodociągi na terenie gminy Linia w roku 2006 oraz w powiecie Wejherowskim

Wyszczególnienie	Sieć rozdzielcza [km]	Połączenia prowadzące do budynków mieszkalnych	Zużycie wody z wodociągów w gospodarstwach domowych	
			W	Na 1 mieszkańca w
Powiat wejherows	1077,3	21735	5330,3	29,3
Gmina Linia	117,4	1084	152,9	26,4

Źródło: Rocznik Statystyczny 2007

Ogólna długość sieci wodociągowej na terenie gminy Linia wynosi 117,4 km. Schemat sieci wodociągowej z ujęciami przedstawiono na Rys.8. Wodociągi

5.3.Odprowadzenie ścieków

System odprowadzania ścieków w gminie Linia to gminna oczyszczalnia ścieków w Tłuczewie wraz ze zbiorczym system kanalizacji, regularnie rozbudowywanym, uzupełnieniem (jak na razie w większości obszaru gminy) jest odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych.
Na terenie gminy Linia powstają głównie ścieki bytowo-gospodarcze.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego (zgodnie z przepisami Prawa Ochrony Środowiska) wyznacza aglomerację dla gminy Linia. Obszarem który pozostaje poza „Aglomeracją Linia" jest teren wsi Smażyno oraz rozproszona zabudowa rolniczej przestrzeni produkcyjnej, dla których należy zrealizować indywidualny system odprowadzania ścieków (np.: budowa przydomowych oczyszczalni ścieków, „mini" oczyszczalnia ścieków, podłączenie do systemu oczyszczania ścieków zlokalizowanych na obszarze sąsiednich gmin).

Odpady płynne wywożone są wozami asenizacyjnymi przez firmy posiadające stosowne koncesje do Punktu zlewnego przy oczyszczalni ścieków w Tłuczewie lub oczyszczalni ścieków w Lęborku oraz sporadycznie do Punktu Zlewnego w Wejherowie dla oczyszczalni ścieków w Dębogórze.

Tabela 11. Sieć kanalizacji na terenie gminy Linia w roku 2006 oraz w powiecie wejherowskim

Wyszczególnienie	Sieć rozdzielcza [km]	Połączenia prowadzące do budynków	Ścieki odprowadzone W dam3
Powiat wejherows	345,2	9345	4607,5
Gmina Linia	18,0	308	39,2

Źródło: Rocznik statystyczny 2007

W roku 2003 oddano do użytku oczyszczalnię ścieków w Tłuczewie, do sieci kanalizacji podłączona jest miejscowość Linia i obejmuje odcinek sieci o długości około 18km.
Oczyszczalnia znajduje się na obrzeżach wsi Tłuczewo, obiekty zlokalizowane są na działce będącej własnością Gminy Linia. Oczyszczalnia umożliwia mechaniczno-biologiczne oczyszczanie ścieków metoda niskoobciążonego osadu czynnego ze zintegrowanym biologicznym usuwaniem związków organicznych, azotu i fosforu, powstające osady są składowane. Oczyszczone Ścieki odprowadzane są do rzeki Łeby.
Wydajność (przepustowość) oczyszczalni:
$Q_{śrd}$= 300m3/dobę
Q_{max}= 367m3/dobę
Q_{maxh}=24m3/godzinę.

Istniejąca oczyszczalnia ma być z najbliższym czasie zmodernizowana, oraz rozbudowana (biorąc pod uwagę konieczność skanalizowania gminy ujętej w dokumencie „Aglomeracja Linia", jest to niezbędne).

Schemat systemu odprowadzania ścieków wraz z aglomeracją przedstawia Rys.9.Odprowadzanie ścieków

5.4. Gospodarka odpadami

W gminie Linia aktualnie nie ma czynnego składowiska odpadów, odpady są segregowane i wywożone na czynne składowiska odpadów zlokalizowane w sąsiednich gminach.

Na terenie gminy istniało wysypisko odpadów w odległości około 2km od Lini na trasie do Zakrzewa, było częściowo eksploatowane, obecnie jest nieczynne i nie planuje się go wykorzystywać, powinno ono zostać formalnie zamknięte.

Gmina posiada „Plan gospodarki odpadami", w którym przewiduje się sposób postępowania dla wszelkich powstających na terenie gminy odpadów. I tak Plan gospodarki odpadami dla gminy Linia przewiduje wywózkę największego strumienia odpadów:

a)odpady z komunalnej oczyszczalni ścieków w Tłuczewie na składowiska odpadów w Łężycach (gmina Wejherowo), Chlewnicy (gmina Potęgowo powiat słupski), Czarnówku (gmina Nowa Wieś Lęborska),

b)odpady komunalno-bytowe na składowisko odpadów zlokalizowane w Gniewinie (gmina Gniewino), Oskowie (gmina Cewice), Rybskiej Karczmie (gmina Gniewino),

c)odpady niebezpieczne (typu akumulatory, baterie, farby, lakiery, farmaceutyki, substancje chemiczne, pestycydy itd.) oraz wielkogabarytowe wywożone są (powinny być wywożone) na składowisko odpadów niebezpiecznych znajdujące się w Łężycach (gmina Wejherowo).

Odpady stałe komunalno-bytowe oraz pozostałe w sposób zorganizowany wywożone są taborem specjalistycznym przez firmy posiadające stosowne koncesje na składowiska odpadów zlokalizowane w sąsiednich gminach powiatu wejherowskiego, lęborskiego, słupskiego. Faktycznie, według danych Urzędu gminy Linia, głównie odpady wywożone są na składowiska odpadów w Czarnówku (ok. 20%), Chlewnicy (50%), Rybskiej Karczmie (30%) przez 7 firm posiadających koncesje (z Sierakowic, Lęborka, Strzepcza, i Wejherowa).

Powstające na terenie gminy Linia odpady podlegają selektywnej zbiórce od 2002 roku, dotyczy to następujących rodzajów odpadów: szkło, tworzywo sztuczne, metale, makulatura, odpady niebezpieczne; właściciele nieruchomości zobowiązani są do zapewnienia odpowiednich miejsc i pojemników oraz przekazywania na składowiska odpadów.

Szczegóły w zakresie gospodarki odpadami i nieczystości oraz ogólnego porządku na terenie nieruchomości zawarte są w uchwale Rady Gminy Linia w sprawie zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Linia. Regulamin ten odnosi się również do zbiórki odpadów z terenów wypoczynkowych i letniskowych.

Docelowo „Plan gospodarki odpadami dla gminy Linia" spójny z „Planem gospodarki odpadami dla powiatu wejherowskiego" przewiduje wywożenie odpadów na składowisko w Czarnówku (gmina Nowa Wieś Lęborska) lub Oskowie (gmina Cewice), ponadto planuje powstanie jednego ponadlokalnego składowiska odpadów – plan ten podlega aktualizacji, i w ten sposób docelowo system gospodarki odpadami na obszarze gminy Linia jest wciąż modyfikowany. „Plan gospodarki odpadami dla powiatu wejherowskiego" przewiduje powstanie na terenie gminy Linia tzw. „stacji przeładunkowej" w zakresie gospodarki odpadami.

Wywóz odpadów z terenu gminy następuje w kilkunastu kierunkach do wszystkich sąsiednich powiatów.

5.5.Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz

Na terenie gminy Linia nie występują linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, nie ma też stacji elektroenergetycznych GPZ, zaopatrywanie w energię elektryczną odbywa się z linii średniego napięcia.

Najbliższa linia elektroenergetyczna 110kV znajduje się na północ od gminy Linia, pokrycie zapotrzebowania na moc i energię elektryczną dla gminy odbywa się poprzez stację GPZ Bożepole w gminie Łęczyce (zarządzane przez ENERGA SA Oddział w Gdańsku, Zakład Energetyczny Wejherowo) oraz stację GPZ Lębork-Krzywoustego w gminie Lębork (ENERGA SA Oddział w Słupsku, Zakład Energetyczny Lębork).

Planuje się budowę nowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110kV relacji Żarnowiec-Sierakowice przebiegającą przez wschodni kraniec gminy Linia, z głównym punktem zasilającym 110/15kV zlokalizowanym na terenie sąsiedniej gminy Szemud, w ramach systemu ogólnokrajowego, ujętej w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego. Jest to trasa przez miejscowości Pobłocie i Lewino. Trasa omija istniejące zabudowania, uwzględnia przejścia przez tereny leśne oraz jest dostosowana do technicznych możliwości wykonania linii i istniejącej infrastruktury technicznej; trasa ta jednak może częściowo kolidować z planowanym rozwojem zabudowy i będzie mieć wpływ na zagospodarowanie terenu wzdłuż linii 110kV.

Na obszarze gminy Linia zlokalizowane są stacje transformatorowe 15/0,4 kV w ilości około 90 sztuk.

Istniejące stacje transformatorowe oraz sieci elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia są modernizowane oraz w zależności od potrzeb rozbudowywane.

Tabela 12. Zestawienie stacji transformatorowych na obszarze gminy Linia

lp	obręb geodezyjny	nr stacji	nazwa stacji	GPZ
1.	Kętrzyno	T-9624	Kętrzyno Wąwóz	GPZ Bożepole;
2.	Kętrzyno	T-9641	Kętrzyno II	
3.	Kętrzyno	T-9642	Kętrzyno I Wieś	
4.	Kętrzyno	T-9971	Kętrzyno Zachód	Zakład Energetyczny Wejherowo
5.	Kętrzyno	T-95557	Kętrzyno Kościół	
6.	Kobylarz	T-9599	Kobylasz	
7.	Kobylarz	T-9990	Kukówka	
8.	Lewino	T-9498	Lewino	
9.	Lewino	T-95182	Lewino wybudowanie	
10.	Lewino	T-95189	Lewinko Działki	
11.	Lewino	T-95194	Lewinko jezioro	
12.	Lewino	T-95198	Lewino staw	
13.	Lewino	T-9521	Lewinko	
14.	Lewino	T-9412	Pobłocie Letnisko	
15.	Linia	A-95196	Linia kruszywo	
16.	Linia	T-95195	Linia kurniki	
17.	Linia	T-95202	Linia Osiedle	
18.	Linia	T-95551	Linia Działki	
19.	Linia	T-95552	Linia Stadion	
20.	Linia	T-95553	Linia pawilon	
21.	Linia	T-95554	Linia hydrofornia	
22.	Linia	T-9633	Linia Wieś	
23.	Linia	T-9634	Linia Wybudowanie	
24.	Linia	T-9635	Linia Szkoła	
25.	Linia	T-9978	Linia Południe	
26.	Linia	T-9979	Linia Wschód	
27.	Linia	T-9989	Linia MBM	

28.	Linia	T-9991	Linia Dąbrówka	
29.	Miłoszewo	T-95190	Miłoszewo Wybudowanie	
30.	Miłoszewo	T-95191	Miłoszewo łąki	
31.	Miłoszewo	T-95192	Miłoszewo Zachód	
32.	Miłoszewo	T-95193	Miłoszewo Szkoła	
33.	Miłoszewo	T-9646	Miłoszewo I	
34.	Miłoszewo	T-9647	Miłoszewo II	
35.	Miłoszewo	T-9648	Miłoszewo Pustki	
36.	Miłoszewo	T-9649	Malinowy Rów	
37.	Miłoszewo	T-9921	Karpaty (Miłoszewo)	
38.	Niepoczołowice	A-9623	Potęgowo Radmor	
39.	Niepoczołowice	T-95183	Niepoczołowice sklep	
40.	Niepoczołowice	T-95184	Niepoczołowice jezioro	
41.	Niepoczołowice	T-95186	Niepoczołowice wybud.I	
42.	Niepoczołowice	T-95187	Niepoczołowice wybud.II	
43.	Niepoczołowice	T-95199	Potęgowo jezioro	
44.	Niepoczołowice	T-9631	Niepoczołowice Folwark	
45.	Niepoczołowice	T-9632	Niepoczołowice Wieś	
46.	Niepoczołowice	T-9636	Potęgowo	
47.	Niepoczołowice	T-9653	Potęgowo Wschód	
48.	Niepoczołowice	T-9992	Niepoczołowice wybudowanie	
49.	Niepoczołowice	T-9993	Niepoczołowice Białe Błota	
50.	Osiek	T-9622	Osiek Wybudowanie	
51.	Osiek	T-9643	Osiek	
52.	Osiek	T-95208	Osiek Las	
53.	Pobłocie	T-9279	Pobłocie	
54.	Pobłocie	T-9682	Pobłocie Pompownia	
55.	Pobłocie	T-9917	Pobłocie II Niedźwiadek	
56.	Pobłocie	T-9918	Pobłocie III Szeperia	
57.	Pobłocie	T-9919	Pobłocie IV Wybudowanie	
58.	Pobłocie	T-9920	Pobłocie V Staromiejski Rów	
59.	Smażyno	T-9496	Smażyno	
60.	Smażyno	T-9589	Smażyno Wybudowanie	
61.	Smażyno	T-9977	Smażyno Las	
62.	Strzepcz	T-9499	Strzepocz	
63.	Strzepcz	T-95197	Strzepcz Letnisko	
64.	Strzepcz	T-95201	Strzepcz wschód	
65.	Strzepcz	T-9598	Strzepcz Wybudowanie	
66.	Strzepcz	T-9600	Kłodnica	
67.	Strzepcz	T-9644	Strzepcz Poligon	
68.	Strzepcz	T-9944	Dargolewo	
69.	Strzepcz	T-9953	Strzepcz Osiedle	
70.	Strzepcz	T-9981	Strzepcz Północ	
71.	Strzepcz	T-9997	Strzepcz hydrofornia	
72.	Strzepcz	T-95205	Strzepcz Tartak	
73.	Strzepcz	T-95206	Strzepcz CPN	
74.	Strzepcz	T-95207	Strzepcz siedlisko	
75.	Tłuczewo	A-95203	Tłuczewo oczyszczalnia	
76.	Tłuczewo	T-95181	Tłuczewo MEW	
77.	Tłuczewo	T-95188	Tłuczewo stawy	
78.	Tłuczewo	T-9601	Tłuczewo wschód	
79.	Tłuczewo	T-9645	Tłuczewo I	
80.	Zakrzewo	T-753	Linia-Zakrzewo	GPZ Lębork Krzywou stego; Zakład Energetycz
81.	Zakrzewo	T-754	Zakrzewo II	
82.	Zakrzewo	T-974	Zakrzewo I	
83.	Zakrzewo	T-976	Linia Folwark I	
84.	Zakrzewo	T-814	Zakrzewo IV	

85.	Zakrzewo	T-202	Linia Folwark II	ny Lębork
86.	Zakrzewo	T-975	Zakrzewo III	
87.	Zakrzewo	T-207	Zakrzewo Jezioro	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych: ENERGA SA Zakład Energetyczny w Lęborku i Zakład Energetyczny w Wejherowie oraz „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną, i paliwa gazowe dla gminy Linia, Gdańsk 2003r."

Przez obszar gminy Linia nie przebiegają sieci gazowe. Najbliższy odcinek gazociągu wysokiego ciśnienia przebiega w kierunku północnym na odcinku Lębork-Wejherowo, w powiązaniu z planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin można określić jedynie kierunki rozwoju sieci gazowej, tj: planowaną budowę nowych odcinków gazociągu przez obszar gmin Łęczyce, Szemud, Luzino, Cewice. Istnieje możliwość zaopatrywania gminy Linia w gaz z sieci, jednak przy uwzględnieniu warunków techniczno- ekonomicznych.

Większość obszaru gminy Linia zaopatrywanych jest dla celów grzewczych z kotłowni na paliwa stałe: węgiel, koks, oraz olej napędowy.

Na obszarze gminy Linia istnieją warunki dla lokalizacji siłowni wiatrowych, elektrowni wodnych. Najdogodniejsze warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych (według studium możliwości rozwoju energetyki wiatrowej w województwie pomorskim) istnieją na pobrzeżu południowobałtyckim (pas wzdłuż wybrzeża morza Bałtyckiego), ponadto należy uwzględniać uwarunkowania prawne, sozologiczne, ekologiczne i własnościowe. Przede wszystkim nie należałoby lokalizować elektrowni wiatrowych, podobnie elektrowni wodnych, na obszarach cennych przyrodniczo.

Ponadto na obszarze gminy Linia istnieją ograniczenia w lokalizacji obiektów wysokich ze względu na strefy związane z lotniskiem w Siemirowicach.

Na obszarze gminy mają zostać wybudowane elektrownie wiatrowe w Lini (na podstawie planu miejscowego) oraz w Strzepczu i Pobłociu, istnieją także dokumenty lokalizujące elektrownie wodne w Smażynie i w Tłuczewie.

Zgodnie z polityką energetyczną Polski należy zwiększyć wykorzystanie źródeł energii odnawialnych w systemie zaopatrywania gminy w energię oraz racjonalnie nią gospodarować (wprowadzanie energooszczędnych technologii). W związku z tym oprócz źródeł tradycyjnych powinno się zwiększyć wykorzystanie odnawialnych źródeł energii: wiatru, słońca, ziemi, wody oraz biopaliw, biomasy.

Zapotrzebowanie na energię w Polsce rośnie, można przyjąć że w gminie Linia również, obok istniejących obiektów zaopatrzenia w energię można budować nowe w zależności od potrzeb oraz warunków terenowych i ekonomicznych.
Docelowo przyjmuje się, że głównymi nośnikami energii cieplnej będą paliwa stałe, biomasa i biopaliwa, uzupełnieniem będą kolektory słoneczne, pompy ciepła, olej opałowy i gaz płynny LPG, itp.

Polityka przestrzenna gminy powinna być zgodna z głównymi kierunkami i zadaniami polityki energetycznej państwa.

Schemat sieci elektroenergetycznej średniego napięcia ze stacjami transformatorowymi przedstawiono na Rys.11.Elektroenergetyka

5.6.Telekomunikacja

System telekomunikacji w gminie Linia oparty jest o sieć przewodową i bezprzewodową, które będą w zależności od potrzeb rozbudowywane. Podstawowy system to linia operatora Telekomunikacji Polskiej SA. W gminie są zlokalizowane wieże telefonii komórkowej, w Lini, Pobłociu, Strzepczu. Dostępność do Internetu jest ograniczona, należałoby ją zwiększyć. Systemy telekomunikacyjne oparte na nowoczesnych technologiach są wprowadzane stosunkowo wolno, jednak będą następowały coraz szybciej. Budowa i rozbudowa obiektów telekomunikacyjnych na obszarze gminy Linia jest niezbędna.

6. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE

6.1.Charakterystyka dotychczasowego zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Przeznaczenie i użytkowanie terenu zostało zdeterminowane przez nieobowiązujący obecnie miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, obowiązujące plany miejscowe oraz pośrednio decyzje o warunkach zabudowy.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy Linia najważniejszymi ośrodkami są wsie Linia i Strzepcz oraz Niepoczołowice, z funkcją mieszkalną, usługową. Rozwinęła się również funkcja turystyczno-wypoczynkowa (ośrodki wypoczynkowe czy budynki letniskowe, rekreacyjne) nad jeziorami, głównie w Potęgowie, Miłoszewie, Lewinku i Strzepczu.

Funkcją wiodącą w gminie jest rolnictwo i leśnictwo. Produkcja nie odgrywa istotniejszej roli, znajdują się tu tylko małe zakłady przetwarzające lokalne surowce i zaopatrujące lokalną społeczność. Wśród zakładów usługowo-produkcyjnych wymienić można: zakład wydobycia i przetwórstwa kruszyw w Lini, zakłady przerobu drewna w Lini i Strzepczu, zakład produkcji styropianu w Zakrzewie, zakład przetwórstwa mięsa w Lini, zakłady produkcyjne głównie materiałów budowlanych w Strzepczu i Lini, zakład produkcji mebli w Strzepczu, różnorodne usługi napraw pojazdów, usługi ogólnobudowlane, usługi stolarskie, gastronomiczne oraz sprzedaż produktów, także stacja paliw w Lini.

Problemem jest użytkowanie istniejącego zakładu wydobycia żwiru w Lini (działający na podstawie przepisów prawa jednak blisko zwartej zabudowy wsi utrudniającej życie mieszkańcom i degradujących krajobraz), drugiego podobnego zakładu w Niepoczołowicach, oraz zabudowy letniskowej nad jeziorami (wymagających uporządkowania i przede wszystkim odpowiedniego zaopatrzenia w infrastrukturę). Można zauważyć, że istniejąca zabudowa jest w miarę zwarta, wkomponowana w krajobraz i należałoby ograniczyć jej chaotyczne rozpraszanie. Wpływ na takie zagospodarowanie terenu ma przede wszystkim położenie gminy, jej walory środowiskowe, przyrodnicze, krajobrazowe.

Na terenie gminy Linia przeważa zabudowa zagrodowa rolnicza, w Lini i Strzepczu zabudowa usługowo-mieszkaniowa, nieliczna produkcyjna, ponadto nad jeziorami występuje zabudowa letniskowa, a także ośrodki wczasowe nad jeziorem Potęgowskim. W miejscowości Linia – położonej w centrum gminy, znajdują się obiekty o różnych funkcjach, dla obsługi mieszkańców całej gminy. Drugą miejscowością o podobnej funkcji jest Strzepcz.

W gminie Linia istnieją rejony, które zostały zagospodarowane chaotycznie, dotyczy to zabudowy letniskowej występującej głównie nad jeziorami: Potęgowskimi, Czarnym, Lewinko, Strzepcz, Miłoszewo, Trepczykowo; częściowo obiekty powstały nielegalnie, częściowo obowiązują już plany miejscowe. Obszary te odznaczają się dużymi walorami krajobrazowymi, powinny być użytkowane zgodnie przeznaczeniem określonym w planach miejscowych.

Na terenie gminy Linia zamierza się wybudować elektrownię wiatrową, opracowano w tym celu plan miejscowy, wiatrak ma być zlokalizowany w Lini, na obrzeżach zwartej zabudowy. Inne projekty zakładają budowę elektrowni wiatrowych w Strzepczu i Pobłociu.

Aktualne jest pozwolenie wodnoprawne na budowę elektrowni wodnej w Tłuczewie (obiekt młyna wodnego) na rzece Łeba (na obszarze Obszaru Chronionego Krajobrazu) oraz elektrowni wodnej w Smażynie na rzece Bolszewka. Na

terenie gminy Linia jest kilka wież telefonii komórkowej: w Lini, Strzepczu, Pobłociu.
W Tłuczewie nad rzeką Łebą znajdują się stawy hodowlane (rybne).
W Kobylaszu znajduje się gospodarstwo hodowlane – ferma kur.

Gmina posiada obecnie trzy czynne cmentarze: w Lini (obowiązujący plan miejscowy), w Strzepczu (obowiązujący plan miejscowy), w Smażynie (brak planu miejscowego).

Tabela 13. Użytki rolne, leśne, zadrzewienia

Użytki rolne w "ha"							Grunty leśne w	
Razem 6325							Razem 4614 ha	
grunty orne	sady	łąki trwałe	pastwiska trwałe	grunty rolne zabudowane	grunty pod stawami	grunty pod rowami	lasy	grunty zadrzewione i zakrzewio
4877	31	707	511	181	0	18	4601	13

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe, stan w dniu 01.01.2007r.

Tabela 14. Tereny zabudowane i zurbanizowane

Grunty zabudowane i zurbanizowane w tym tereny komunikacyjne w "ha"							
Tereny zabudowane i zurbanizowane razem 110ha							
tereny mieszkaniowe	tereny przemysłowe	inne tereny zabudowane	zurbanizowane tereny niezab	tereny rekreacyjno-wypoczy	Drogi	tereny kolejowe	użytki kopalne
51	1	18	34	6	264	38	2

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe, stan w dniu 01.01.2007r.

Tabela 15. Zestawienie użytków

Grunty gminy Linia	"ha"	udział %
użytki rolne	632	52,7
grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia	461	38,4
grunty zabudowane i zurbanizowane, w tym komunikacja i użytki kopalne	414	3,45
grunty pod wodami	26	2,19
użytki ekologiczne	19	0,16
nieużytki	36	3,00
razem	1199	100,0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe, stan w dniu 01.01.2007r.

Tabela 16. Zestawienie gruntów według własności

Nr gr. rej.	Nr pod gr. rej.	Wyszczególnienie gruntów wchodzących w skład grupy lub podgrupy rejestrowej	Powierzchnia ogólna gruntów w "ha"	udział w %
1	2	3	4	5
1	1.1	Grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu	8	0,07
	1.2	Grunty w Zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy	2580	21,51
	1.3	Grunty w trwałym zarządzie państw. jedn. organizacyjnych z wyłączeniem gruntów PGL	91	0,76
	1.4	Grunty wchodzące w skład zas. nier. Skarbu Państwa z wył. gr. przekaz. w trwały zarząd	25	2,12
	1.5	Grunty Skarbu Państwa przekazane do zagosp.	0	0,00
	1.6	Grunty Skarbu Państwa przekazane do zagosp. Wojskowej Agencji	0	0,00
	1.7	Pozostałe grunty SP spośród gruntów	96	0,80
	Razem 1	Grunty SP z wyłącz. gruntów przekazanych w użytkowanie wieczyste	3029	25,25
2	2.1	Grunty SP w użytkowaniu wieczystym osób	3	0,03
	Razem 2	Grunty SP przekazane w użytkowanie wieczys	3	0,03
3		Grunty spółek SP. przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych osób prawnych	0	0,00
4	4.1	Grunty wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości z wyłączeniem gruntów przekazanych w trwały zarząd	92	0,77
	4.2	Grunty gmin i związków międzygminnych przekaz. w trwały zarząd gminnych jedn.	13	0,11
	4.3	Pozostałe grunty spośród gruntów zaliczanych	1	0,01
	Razem 4	Grunty gmin i ich związków międzygminnych z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie	106	0,88
5	5.1	Grunty gmin i ich związków w użytkowaniu wieczystym osób	1	0,01
	5.2	Grunty gmin i ich związków w użytkowaniu wieczystym gminnych	0	0,00
	5.3	Grunty gmin i ich związków w użytkowaniu wieczystym spółdzielni	0	0,00
	5.4	Grunty gmin i ich związków w użytkowaniu wieczystym	0	0,00
	Razem 5	Grunty gmin i związków międzygminnych przekazane w użytkowanie wieczyste	1	0,01
6	Razem 6	Grunty które są własnością samorządowych os. prawnych oraz gr. których wł. są nieznani	0	0,00

Nr gr. rej.	Nr pod gr. rej.	Wyszczególnienie gruntów wchodzących w skład grupy lub podgrupy rejestrowej	Powierzchnia ogólna gruntów w "ha"	udział w %
1	2	3	4	5
7	7.1	Grunty osób fizycznych wchodzące w skład	8437	70,34
	7.2	Grunty osób fizycznych nie wchodzące w skład	32	2,74
	Razem 7	Grunty osób fizycznych	8766	73,08
8	Razem 8	Grunty spółdzielni	1	0,01
9		Grunty kościołów i związków wyznaniowych	32	0,27
10		Wspólnoty gruntowe	0	0,00
11	Razem 11.	Grunty powiatów z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie	2	0,02
12	Razem 12.	Grunty powiatów przekazane w użytkowanie wieczys	0	0,00
13	Razem 13.1	Grunty województw z wyłączeniem gruntów przekazanych w użytkowanie rolnicze	8	0,07
14	Razem 14.	Grunty województw przekazane w użytkowanie wieczys	0	0,00
15	15.1	Grunty spółek prawa handlowego	47	0,39
	15.2	Grunty partii politycznych i stowarzyszeń	0	0,00
	15.3	Pozostałe grunty spośród gruntów zaliczanych	0	0,00
	Razem 15.	Grunty będące przedmiotem własności i władania osób niewymienionych w pkt. 1-14	47	0,39
Razem grupy		POWIERZCHNIA EWIDENCYJNA	11995	100,00
		POWIERZCHNIA WYRÓWNAWCZA	-1	-0,12
		POWIERZCHNIA GEODEZYJNA	11981	99,88

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w Wejherowie, stan na dzień 01.01.2007r.

Największy udział stanowią nieruchomości prywatne (wg ewidencji gruntów i budynków prowadzonej przez Starostwo Powiatowe, stan na 01.01.2007r.): własność nieruchomości osób fizycznych wchodzących w skład gospodarstw rolnych to 8766ha (73% całego obszaru gminy) i osób fizycznych nie wchodzących w skład gospodarstw rolnych 329 ha. Lasy Państwowe (jako zarządca gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa) użytkują 2.580 ha lasów tj. 22 % powierzchni gminy. Grunty stanowiące własność gminy Linia zajmują tylko 92 ha, z tego najwięcej jest użytków rolnych 27 ha oraz dróg 48 ha.

Gmina Linia jest gminą leśno-rolną o obszarze wynoszącym 120 km2. Wg rejestru gruntów prowadzonego przez Starostwo Powiatowe (stan na 01.01.2007r.): użytki rolne ogółem liczą 6.325 ha, tj. 52 % obszaru gminy. Grunty leśne oraz zadrzewienia liczą 4614 ha tj. 38 % całego obszaru gminy (w tym lasy stanowiące własność Skarbu Państwa 2397ha, gminy 9ha, oraz osób prywatnych – 2141ha). Wody stanowią 263 ha, grunty zabudowane i zurbanizowane (w tym drogi) zajmują 263 ha, oraz nieużytki 360 ha.

W okresie ostatnich kilku lat nie następowały gwałtowne zmiany w strukturze użytków i własności gruntów na terenie gminy Linia.

Można zauważyć wzrost terenów dróg będących we własności gminy Linia (powstające nowe tereny pod zabudowę wymagają wydzielenia dróg), ubytek użytków rolnych będących we własności gminy Linia na rzecz osób fizycznych (sprzedaż działek budowlanych), ubytek gruntów gospodarstw rolnych związany z wydzielaniem nowych działek pod zabudowę nierolniczą (głównie budownictwo mieszkaniowe).

Tabela 17. Grunty według własności

Nrg	Wyszczególnienie gruntów wchodzących w skład grupy lub podgrupy	Powierzchnia ogólna gruntów w	udział w %
1	Grunty Skarbu Państwa	302	25,2
4	Grunty	1	0,8
7	Grunty osób fizycznych	876	73,0
	pozostałe	9	0,7
	Raze	1199	10

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ewidencji gruntów prowadzonej przez Starostę Powiatowego w Wejherowie.

6.2.Studium gminy Linia

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia przyjęto uchwałą Nr 23/V/III/99 Rady Gminy Linia z dnia 13 lutego 1999 r. Od tamtej pory dokonano następujących zmian:

- dla terenu T1 na podstawie uchwały nr 84/VIII/IV/2003 Rady Gminy Linia z dnia 10 września 2003r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium, zatwierdzone uchwałą nr 214/XXVI/IV/2005 z dnia 18 października 2005r. (obszar w

miejscowości Linia)
- dla terenu T2 na podstawie uchwały nr 184/XXII/IV/2005 Rady Gminy Linia z dnia 22 lutego 2005r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium, zatwierdzone uchwałą nr 268/XXXV/IV/2006 z dnia 28 września 2006r. (obszar obrębu Niepoczołowice),
- dla terenu T3 na podstawie uchwały nr 150/XVII/IV/2005 Rady Gminy Linia z dnia 16 września 2004r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium, zatwierdzone uchwałą nr 268/XXXV/IV/2006 z dnia 28 września 2006r. (obszar Linia-Zakrzewo),
- dla terenu T4 na podstawie uchwały nr 216/XXVI/IV/2005 Rady Gminy Linia z dnia 18 października 2005r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium, zatwierdzone uchwałą nr 268/XXXV/IV/2006 z dnia 28 września 2006r. (obszar w Lini - elektrownia wiatrowa),
- dla całego obszaru Gminy Linia - uchwała nr 25/IV/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 16 lutego 2007r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium.
- dla całego obszaru Gminy Linia – aktualizacja 2008 rok, zatwierdzona uchwałą nr 166/XXIII/V/2008 Rady Gminy Linia z dnia 30 grudnia 2008 r.
- dla fragmentów w Zakrzewie, Linii, Strzepczu i Pobłociu - zatwierdzone uchwałą nr 42/VI/VI/2011 Rady Gminy Linia z dnia 5 kwietnia 2011 r.
- dla fragmentów w Zakrzewie, Linii, Strzepczu i Pobłociu - zatwierdzone uchwałą nr 159/XVII/VI/2012 Rady Gminy Linia z dnia 31 sierpnia 2012 r.;
- dla terenów działek nr 26/6, 21/2, 22/12, 22/14 w Linii oraz działki nr 126/5 w Tłuczewie, gmina Linia na podstawie uchwały nr 205/XXI/VI/2012 Rady Gminy Linia z dnia 28 grudnia 2012 r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium (zmiana oznaczona Z-2013/1);
- dla terenów działek nr 2/40i 2/41 w Miłoszewie, gmina Linia na podstawie uchwały nr 205/XXI/VI/2012 Rady Gminy Linia z dnia 28 grudnia 2012 r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium (zmiana oznaczona Z-2013/2);
- dla terenu działki nr 473/2 położonej w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice, gmina Linia na podstawie uchwały nr 367/XXXVI/VI/2014 Rady Gminy Linia z dnia 28 grudnia 2012 r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium (zmiana oznaczona na rysunku studium Z-2015).
- dla części działki nr 6 położonej w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice na podstawie Uchwały nr 46/V/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (zmiana oznaczona na rysunku studium Z1-2016);
- dla części działki nr 216 położonej w obrębie geodezyjnym Zakrzewo na podstawie Uchwały nr 73/VII/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 14 sierpnia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (zmiana oznaczona na rysunku studium Z2-2016).

Zmiana fragmentu Studium Gminy Linia została zainicjowana na podstawie następujących uchwał:
- dla terenu działki nr 144/3 położonej w obrębie geodezyjnym Tłuczewo na podstawie Uchwały nr 117/XII/VII/2016 Rady Gminy Linia z

dnia 26 stycznia 2016r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium (zmiana oznaczona na rysunku studium Z3-2016);
- dla terenu działek oraz części terenów działek nr 65/16, 65/17, 63/2, 65/21, 65/9, 350, 52/7, 65/1, 65/2, 63/1, 52/5 w obrębie geodezyjnym Pobłocie na podstawie Uchwały nr 134/XIII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 18 marca 2016r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium (zmiana oznaczona na rysunku studium Z4-2016).

Zmiana fragmentu Studium Gminy Linia została zainicjowana na podstawie następujących uchwał:
- dla terenu działek oraz części działek nr 102, 157/4, 159/4, 136, 138, 141/2, 140/2, na podstawie Uchwały nr 167/XVI/VII/2016 rady Gminy Linia z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (zmiana oznaczona symbolem Z5-2016).
- dla terenu działek nr: 35/57, 178/2, 177/2, 176/2, 175/2, 587/1, 587/3, 587/4, 587/5, 169/53, 37/39 położonych w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice na podstawie Uchwały Nr 22/III/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (zmiana oznaczona na rysunku studium Z1-2016),
- dla terenu działek nr: 65/9 i cz. 65/22 położonych w obrębie geodezyjnym Pobłocie, na podstawie Uchwały Nr 263/XXVI/VII/2017 Rady Gminy Linia z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Zmiana fragmentu Studium Gminy Linia na terenie oznaczonym symbolem Z-2015 związana była z potrzebami rozwoju funkcji produkcyjno-usługowych oraz składowych. Dla tego terenu opracowany będzie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Zmiana fragmentu Studium Gminy Linia na terenie oznaczonym Z-2013/2 związana jest z potrzebami rozwoju funkcji usługowych. Dla tego terenu opracowany będzie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Teren działek 2/40i 2/41 w Miłoszewie, o powierzchni około 1 ha, przeznaczono pod zabudowę usługową.

Zmiany fragmentów Studium Gminy Linia na terenach oznaczonych Z-2013/1 związane były z potrzebami rozwoju funkcji mieszkaniowych, usługowych i produkcyjnych. Dla tych terenów opracowane będą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Teren działek 21/2, 22/12, 22/14 w Linii, o powierzchni około 40 ha, przeznaczono pod zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną i usługową. Teren działki nr 26/6 w Linii, o powierzchni około 1500 ha, przeznaczono pod zabudowę usługowo-produkcyjną. Teren działki nr 126/5 w obrębie geodezyjnym Tłuczewo, o pow. około 4 ha, przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

Zmiany Studium Gminy Linia na terenach oznaczonych T1, T2, T3, T4 związane były z potrzebami rozwoju funkcji mieszkaniowych, usługowych, rekreacyjnych i pozostałych. Dla tych terenów opracowano miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Teren T1, w Linii, o powierzchni około 40 ha,
przeznaczono pod zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną, usług oświaty, usług, produkcji. Teren T2, teren obrębu geodezyjnego Niepoczołowice, o powierzchni około 1500ha, obejmujący wsie Niepoczołowice, Niepoczołowice-Folwark, Potęgowo, przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, letniskową, usługową, turystyczną, oraz tereny rolnicze z zabudową zagrodową w gospodarstwach rolnych i leśną, wyznaczono obszary produkcyjne, w tym wydobycia kruszyw naturalnych. Teren T3, w Lini-Zakrzewie,

o pow. około 15ha, przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową, produkcyjną. Teren T4, w Lini, o pow. około 6ha, przeznaczono pod budowę elektrowni wiatrowej.

Studium gminy Linia (w treści i na rysunkach związanych ze zmianą studium dla terenów T1, T2, T3, T4) wskazało następujące obszary rozwoju miejscowości, tj tereny które mogą być przeznaczone pod zabudowę:
a) mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową (głównie wsie Linia, Strzepcz, Niepoczołowice, Zakrzewo, Potęgowo, Pobłocie, Lewino, Smażyno)
b) usługowo-produkcyjną (głównie Linia, Zakrzewo, Niepoczołowice)
c) tereny rekreacyjne (głównie nad jeziorami Potęgowskimi, Trepczykowo, Morzyc, Strzepcz oraz w rejonie rzeki Bolszewki w Smażynie)
d) obszary o najwyższych predyspozycjach agroturystyki (jeden z obszarów wskazanych w Studium to dosyć szeroki kołnierz w otulinie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz na terenach KPK nad jeziorami Potęgowskimi, część Niepoczołowic, Kobylasza, Miłoszewa, drugi obszar to tereny wsi Kętrzyno, Tłuczewo, Osiek)
e) tereny usług, w tym publicznych (wskaano teren w Niepoczołowicach).

Zmiany Studium Gminy Linia na terenach oznaczonych Z1-2016 i Z2-2016 związane są z potrzebami rozwoju funkcji mieszkaniowych i usługowo-produkcyjnych, wynikających ze złożonych przez właścicieli nieruchomości wniosków. Dla tych terenów zostaną opracowane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Planowane jest następujące przeznaczenie:

a) Teren Z1-2016 o powierzchni około 0,5ha w Niepoczołowicach przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
b) Teren Z2-2016 w Zakrzewie o powierzchni około 4,3ha przeznaczono pod zabudowę usługowo-produkcyjną.

Zmiany Studium Gminy Linia na terenach oznaczonych Z3-2016 i Z4-2016 związane są z potrzebami rozwoju terenów górniczych w celu wydobycia kruszywa naturalnego, oraz terenów elektrowni wiatrowej wraz ze strefą ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Dla tych terenów zostaną opracowane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Planowane jest następujące przeznaczenie:

a) Teren Z3-2016 o powierzchni około 2,1 ha w Tłuczewie przeznaczono pod teren górniczy,
b) Teren Z4-2016 o powierzchni około 13 ha w Pobłociu przeznaczono pod teren elektrowni wiatrowej.

Zmiana Studium Gminy Linia na terenie oznaczonym Z5-2016 związana jest z udokumentowaniem złoża kruszyw naturalnych w sąsiedztwie istniejących terenów górniczych w Lini. Dla tego terenu zostanie opracowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Planowane jest przeznaczenie terenu Z5-2016 o powierzchni około 20 ha w Lini pod teren górniczy.

Zmiana Studium Gminy Linia na terenie oznaczonym Z1-2016 związana jest z potrzebami rozwoju rekreacyjnych, wynikających ze złożonych przez właścicieli nieruchomości wniosków. Dla tego terenu zostanie opracowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Planowane jest przeznaczenie terenu o powierzchni około 8,5ha pod zabudowę rekreacyjną.

Zmiana studium dla terenu działek nr 65/9 i cz. 65/22 położonych w obrębie geodezyjnym Pobłocie dotyczy planowanej lokalizacji farmy fotowoltaicznej.

6.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Obecnie na obszarze gminy prawem miejscowym są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które określają

przeznaczenie terenu oraz sposób zabudowy i zagospodarowania terenu. Decyzje o warunkach zabudowy oraz decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego określają jedynie sposób zabudowy i zagospodarowania terenu.

Tabela 18. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

lp	Obręb	nr działki/teren	nr uchwały Rady Gminy	data uchwały	publikacja w Dz.U. Województwa	przeznaczenie
1.	Lewino	14/29, 14/28, 14/6, 14/5, 14/4, 14/9, 14/22, 14/24, 14/25, 14/14, 14/31, 14/18, 14/13,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
2.	Lewino	199/4, 199/5, 199/7, 199/8 (część),	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkani
3.	Lewino	204/13 (część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa
4.	Lewino	21 (część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkani
5.	Lewino	96/11, 96/12, 96/15, 96/18 i	312/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 275,	zabudowa mieszkani
6.	Lewino	184/46, 184/47, 184/48 (część)	305/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 268,	zabudowa
7.	Lewino	182/1, 182/2, 182/3, 184/4,	304/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 267,	zabudowa mieszkani
8.	Lewino	21/7,	303/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 266,	zabudowa mieszkani
9.	Lewino	14/72, 14/74, 14/75, 14/76,	75/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 123, poz.	zabudowa letniskowa
10	Lewino	174	76/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 123, poz.	zabudowa mieszkaniowa
11	Lewino	23	136/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 68,	zabudowa letniskowa

lp	Obręb	nr działki/teren	nr uchwały Rady Gminy	data uchwały	publikacja w Dz.U. Województwa	przeznaczenie
12	Lewino	181/1	139/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 71,	zabudowa mieszkaniowa
13	Lewino	185/18, 185/22, 185/23, 185/24,	299/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 91,	zabudowa letniskowa
14	Lewino	14/32-39, 14/42-43, 14/45-49,	212/XXI/III/2001.	26.04.2001r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 77, poz. 936,	zabudowa letniskowa
15	Lewino	184/35-37,	211/XXI/III/2001.	26.04.2001r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 77, poz. 935,	zabudowa
16	Lewino	185/8-12, 185/19-21,	298/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 90,	zabudowa letniskowa
17.	Lewino	170/6(część)	144/XVII/IV/2004.	16.09.2004r.	2005r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 3, poz. 38,	zabudowa mieszkaniowa
18	Zakrzewo	172/10, 172/11,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
19	Zakrzewo	216(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	produkcja ogrodnicza i
20	Zakrzewo	261, 260(część)	311/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 274,	zabudowa mieszkaniowa
21	Zakrzewo	218/3.	310/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 273,	zabudowa letniskowa
22.	Zakrzewo	161/3.	73/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 123, poz. 2161,	zabudowa letniskowa
23	Zakrzewo	218/6.	296/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 88,	zabudowa letniskowa
24	Zakrzewo	162/3, 162/4,	297/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 89,	zabudowa mieszkaniowa
25	Zakrzewo	218/5, 159(część)	228/XXIV/III/2001.	28.09.2001r.	2002r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 58, poz. 1381,	zabudowa letniskowa
26	Zakrzewo	159	138/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz.70,	zabudowa letniskowa
27	Pobłocie	299/10,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa

lp	Obręb	nr działki/teren	nr uchwały Rady Gminy	data uchwały	publikacja w Dz.U. Województwa	przeznaczenie
28	Pobłocie	316/3, 316/9,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
29	Pobłocie	317/3-317/113,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa letniskowa
30	Pobłocie	334/3,	71/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 123, poz.	zabudowa letniskowa
31	Pobłocie	85	130/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 62	zabudowa mieszkaniowa
32	Pobłocie	327/11,	129/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 61	zabudowa letniskowa
33	Pobłocie	189/18,	308/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 271,	zabudowa
34	Smażyno	195, 196	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	tereny produkcji rybnej
35	Smażyno	27/3,	309/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 272,	zabudowa mieszkaniowa
36	Smażyno	229, 231/1,	229/XXIV/III/2001.	28.09.2001r.	2002r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 99, poz. 2611,	zabudowa mieszkaniowa
37	Osiek	28	307/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 27, poz. 270,	zabudowa mieszkaniowa
38	Tłuczewo	114(część)	123/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 56,	zabudowa mieszkaniowa
39	Miłoszewo	167/1(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
40	Miłoszewo	9/1,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
41	Miłoszewo	2/21,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa letniskowa
42	Miłoszewo	9/29,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa letniskowa
43	Miłoszewo	124(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	produkcja gospodarki
44	Miłoszewo	12/2(część)	74/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 123, poz.	zabudowa letniskowa

lp	Obręb	nr działki/teren	nr uchwały Rady Gminy	data uchwały	publikacja w Dz.U. Województwa	przeznaczenie
45	Miłoszewo	168(część)	210/XXI/III/2001.	26.04.2001r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 77, poz. 934,	zabudowa mieszkaniowa
46	Miłoszewo	95/11, 95/12	145/XVII/IV/2004.	16.09.2004r.	2005r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 3, poz. 39,	zabudowa letniskowa
47	Niepoczoło-wice	cały obręb geodezyjny	274/XXXVI/IV/2006	20.10.2006r.	2007r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 60, poz. 885.	różne funkcje
48	Strzepcz	61(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa letniskowa
49	Strzepcz	47	126/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 59,	zabudowa mieszkaniowa
50	Strzepcz	256/30,	67/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 121, poz.	zabudowa letniskowa
51	Strzepcz	256/2,	125/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 58,	zabudowa letniskowa
52	Strzepcz	219/36,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa letniskowa
53	Strzepcz	219/30,	301/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 93,	zabudowa letniskowa
54	Strzepcz	219/20, 219/32, 219/34, 219/35,	300/XXXI/III/2002.	12.09.2002r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 92,	zabudowa letniskowa
55	Strzepcz	113/2	127/XV/III/2000.	05.07.2000r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 60,	zabudowa mieszkaniowa
56	Strzepcz	27/39	227/XXIV/III/2001.	28.09.2001r.	2002r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 58, poz. 1380,	zabudowa mieszkaniowa
57	Strzepcz	544/1	209/XXI/III/2001.	26.04.2001r.	2001r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 64, poz. 742,	stacja benzynowa
58	Strzepcz	fragment miejscowości Strzepcz	186/XXII/IV/2005.	22.02.2005r.	2005r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 42, poz. 814.	różne funkcje
59	Linia	31/6(Część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
60	Linia	31/4(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
61	Linia	170/1, 170/2, 171/3,	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa

lp	Obręb	nr działki/teren	nr uchwały Rady Gminy	data uchwały	publikacja w Dz.U. Województwa	przeznaczenie
62	Linia	66(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa usługowa
63	Linia	143/7, 143/8, 143/6, 142/2,	50/VI/IV/2003.	08.05.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 91, poz.1594,	tereny żwirowni
64	Linia	173/1,	63/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 119, poz.	zabudowa mieszkanio
65	Linia	200/18(część)	108/XXV/II/97.	05.06.1997r.	1997r. Dz.U.Woj.Gd. Nr 41, poz. 135,	zabudowa mieszkaniowa
66	Linia	200/35	60/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 119, poz.	zabudowa mieszkani
67	Linia	200/14	59/VII/IV/03.	09.07.2003r.	2003r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 119, poz.	zabudowa mieszkaniowa
68	Linia	fragment miejscowości Linia -	164/XIX/IV/2004.	27.10.2004r.	2005r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 9, poz. 184,	różne funkcje
69	Linia	dla zachodniego fragmentu wsi	215/XXVI/IV/2005.	18.10.2005r.	2006r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 4, poz. 40,	różne funkcje
70	Linia	dla fragmentu wsi Linia	34/VI/V/2007.	13.04.2007r.	2007r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 125, poz.	różne funkcje
71	Linia	208/11,	57/VIII/V/2007.	23.08.2007r.	2008r. Dz.U.Woj.Pom. Nr 19, poz.486	wiatrak

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Urzędu Gminy Linia, stan w dniu 30.03.2008r.

Rozmieszczenie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przedstawiono na Rys.12.Plany miejscowe

W styczniu 2008r. gmina Linia posiadała opracowanych kilkanaście miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym największe to:

1) dla obrębu geodezyjnego Niepoczołowice, o powierzchni około 1500ha
2) dla wsi Linia – około 170ha
3) dla terenu górniczego w Lini – około 50ha
4) dla wsi Strzepcz – około 90ha

oraz pozostałe o powierzchni około 50ha, co stanowi około 15% powierzchni gminy.

6.4.Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu

Tabela 19. Decyzje o warunkach zabudowy wydane przez Wójta Gminy Linia.

lp. na	obręb	nr działki	rok
1.	Kętrzyno	112/1	2006
2.	Kętrzyno	112/2	2006
3.	Kętrzyno	150	2007
4.	Kętrzyno	153/8	2007
5.	Kętrzyno	170/29	2005
6.	Kętrzyno	219	2005
7.	Kętrzyno	219	2006
8.	Kętrzyno	221/9	2007
9.	Kętrzyno	234	2006
10.	Kętrzyno	24/1	2005
11.	Kętrzyno	285	2005
12.	Kętrzyno	345/2	2005
13.	Kętrzyno	345/2	2005
14.	Kobylasz	146	2005
15.	Kobylasz	174/1	2007
16.	Kobylasz	176/2	2007
17.	Kobylasz	179/1	2007
18.	Kobylasz	181	2005
19.	Kobylasz	182	2005
20.	Kobylasz	78/1	2006
21.	Kobylasz	84/15	2006
22.	Kobylasz	93/4	2007
23.	Lewino	100	2006
24.	Lewino	100	2006
25.	Lewino	152/2	2005
26.	Lewino	153/1	2007
27.	Lewino	154	2005
28.	Lewino	170/3	2006
29.	Lewino	177	2005
30.	Lewino	178	2005
31.	Lewino	184/42	2005
32.	Lewino	186/1	2007
33.	Lewino	202/1	2005
34.	Lewino	21/10	2007
35.	Lewino	21/12	2007
36.	Lewino	21/13	2007
37.	Lewino	22/10	2007
38.	Lewino	26	2006
39.	Lewino	27/2	2006
40.	Linia	208/18	2006
41.	Linia	211	2006
42.	Linia	211	2006
43.	Linia	211	2006
44.	Linia	230	2007
45.	Linia	248/61	2005
46.	Linia	309	2006
47.	Linia	673/3	2005
48.	Linia	87/1	2006
49.	Miłoszewo	10	2005
50.	Miłoszewo	12/5	2006

lp. na	obręb	nr działki	rok
51.	Miłoszewo	12/6	2006
52.	Miłoszewo	12/7	2006
53.	Miłoszewo	129	2006
54.	Miłoszewo	13/1	2006
55.	Miłoszewo	13/2	2007
56.	Miłoszewo	2/33	2007
57.	Miłoszewo	2/34	2007
58.	Miłoszewo	2/8	2006
59.	Miłoszewo	212	2007
60.	Miłoszewo	498	2006
61.	Miłoszewo	507/3	2006
62.	Miłoszewo	536	2007
63.	Miłoszewo	539	2006
64.	Miłoszewo	541	2006
65.	Miłoszewo	557	2007
66.	Miłoszewo	558	2005
67.	Miłoszewo	9/14	2007
68.	Miłoszewo	9/8	2007
69.	Miłoszewo	96/11	2007
70.	Niepoczołowi	169/10	2006
71.	Niepoczołowi	240/2	2005
72.	Niepoczołowi	394	2006
73.	Niepoczołowi	448	2006
74.	Niepoczołowi	520/1	2005
75.	Niepoczołowi	520/1	2006
76.	Niepoczołowi	520/3	2006
77.	Niepoczołowi	548/8	2007
78.	Niepoczołowi	87/2	2006
79.	Niepoczołowi	98/6	2005
80.	Pobłocie	115/3	2006
81.	Pobłocie	228	2007
82.	Pobłocie	317/106	2006
83.	Pobłocie	317/147	2007
84.	Pobłocie	317/85	2007
85.	Pobłocie	327/21	2007
86.	Pobłocie	327/8	2007
87.	Pobłocie	329/5	2005
88.	Pobłocie	65/4	2005
89.	Smażyno	256	2005
90.	Smażyno	173	2007
91.	Smażyno	175/1	2005
92.	Smażyno	180/5	2006
93.	Smażyno	180/6	2007
94.	Smażyno	19/11	2006
95.	Smażyno	19/13	2005
96.	Smażyno	234/2	2007
97.	Smażyno	234/2	2007
98.	Smażyno	29/5	2005
99.	Smażyno	29/8	2006
100.	Strzepcz	107	2005
101.	Strzepcz	111/2	2007
102.	Strzepcz	119	2005
103.	Strzepcz	13/1	2005
104.	Strzepcz	13/5	2005
105.	Strzepcz	13/7	2006

lp. na	obręb	nr działki	rok
106.	Strzepcz	132/3	2007
107.	Strzepcz	133/6	2005
108.	Strzepcz	138/2	2005
109.	Strzepcz	139/2	2005
110.	Strzepcz	152	2007
111.	Strzepcz	153	2007
112.	Strzepcz	337	2006
113.	Strzepcz	397	2006
114.	Strzepcz	44	2006
115.	Strzepcz	471/2	2005
116.	Strzepcz	545/6	2005
117.	Strzepcz	545/7	2006
118.	Strzepcz	65	2007
119.	Tłuczewo	114/1	2006
120.	Tłuczewo	114/2	2006
121.	Tłuczewo	114/3	2007
122.	Tłuczewo	119	2006
123.	Tłuczewo	129/4	2006
124.	Tłuczewo	156/6	2005
125.	Tłuczewo	175	2006
126.	Tłuczewo	175	2007
127.	Tłuczewo	191	2005
128.	Zakrzewo	115	2007
129.	Zakrzewo	144/3	2005
130.	Zakrzewo	144/7	2005
131.	Zakrzewo	160/3	2006
132.	Zakrzewo	160/3	2006
133.	Zakrzewo	161/7	2007
134.	Zakrzewo	179/2	2006
135.	Zakrzewo	184/3	2006
136.	Zakrzewo	226/1	2006
137.	Zakrzewo	226/1	2007
138.	Zakrzewo	252	2005
139.	Zakrzewo	255	2006
140.	Zakrzewo	258	2006
141.	Zakrzewo	43	2005
142.	Zakrzewo	43	2006
143.	Zakrzewo	64/4	2006

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Linia.

Decyzje o warunkach zabudowy wydawane są na terenach dla których nie ma obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, i zasadą – dla nowych inwestycji - jest kontynuacja funkcji zabudowy, sposobu zagospodarowania terenu i linii zabudowy.
W okresie trzech lat wydano na obszarze gminy Linia około 150 decyzji o warunkach zabudowy, ruch budowlany można określić w jako niewielki w porównaniu do gmin sąsiadujących z miastami. Dotyczyły one przede wszystkim spraw związanych z istniejącą zabudową zagrodową w gospodarstwach rolnych oraz budowy nowych budynków głównie letniskowych czy mieszkalnych jednorodzinnych.

Rozmieszczenie przestrzenne wydanych warunków zabudowy przedstawia Rys.13.Decyzje o warunkach zabudowy.

6.5.Wnioski do Studium

Tabela 20. Wnioski złożone do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
1.	13.08.2007	Kobylasz	137	Teren pod zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną, ponieważ jest blisko sieci wodociągowej i telefonicznej oraz
2.	14.08.2007	Kobylasz	139	Przekwalifikowanie gruntu rolnego na siedlisko mieszkalne, ponieważ jest blisko wodociągu i gospodarstwa
3.	22.11.2007	Kobylasz	162	5 działek budowlanych pod dom
4.	14.08.2007	Kobylasz	51/4,	Przekształcenie działki rolnej na budowlana celem zabudowy
5.	02.08.2007	Kobylasz	78/1,	Działka rolna na budowlaną, ponieważ
6.	27.09.2007	Kobylasz	96, 94, 90	Części działek, ale nie określono funkcji
7.	16.08.2007	Lewinko	89	Prośba o zmianę MPZP i STUDIUM - na działki budowlane, Jako kontynuacja działek
8.	01.08.2007	Lewinko	182/5, 199/10, 199/1	Grunty części działek pod zabudowę mieszkaniową
9.	07.08.2007	Lewinko	185/1	Grunty rolne pod budownictwo i rekreację, ponieważ sa to użytki klasy VI.
10.	02.08.2007	Lewinko	90/2,	Do MPZP i Studium - Grunty rolne przekwalifikować na działki budowlane, ponieważ jest to niewydajna ziemia kl.V,VI.
11.	10.08.2007	Lewino	160/1, 160/2	Budownictwo mieszkaniowe
12.	16.08.2007	Lewino	96/29	Tereny zabudowy, ale nie ma funkcji
13.	03.08.2007	Lewino	99/18	Część działki pod zabudowę mieszkaniową, działka jest położona w zabudowie istniejącej, jest uzbrojona
14.	14.08.2007	Linia	240/2, 237/2	Tereny zabudowy mieszkaniowej
15.	26.07.2007	Linia	49/10	Zabudowa mieszkaniowa
16.	06.08.2007	Linia	nie okreslono	Prośba o zmianę MPZP wsi Linia w zakresie drogi 15KDD, protest
17.	07.08.2007	Linia	nie okreslono działki	Protest przeciwko opracowanemu dla wsi Linia MPZP który wszedł w życie 28.02.2005r. w zakresie nowych dróg
18.	14.08.2007	Linia	nie okreslono	Protest przeciwko opracowanemu dla wsi Linia MPZP z dnia 27.10.2004r. w zakresie drogi 15KDD

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
19.	14.08.2007	Linia/Zakrzewo	23/4, 23/7, 23/5, 23/3, 169/6	Dz.23/4-żwirownia, Dz.23/7-działki budowlane, Część dz.23/5, 23/3-pod zalesienie, Część dz.169/6-pod działki budowlane i letniskowe
20.	06.08.2007	Miłoszewo	20	Działki budowlane
21.	09.08.2007	Miłoszewo	91	Z działki rolnej na budowlaną
22.	17.08.2007	Miłoszewo	154	Budownictwo mieszkaniowe
23.	14.08.2007	Miłoszewo	160	Przekwalifikowanie pola ornego w siedlisko mieszkalne, ponieważ działka znajduje się blisko innych zabudowań i ciągu komunikacyjnego
24.	03.08.2007	Miłoszewo	166	Część działki pod zabudowę mieszkaniową
25.	14.08.2007	Miłoszewo	430	Pod zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną
26.	14.08.2007	Miłoszewo	150/2	Tereny zabudowy mieszkaniowej
27.	14.08.2007	Miłoszewo	169/2	Pod budownictwo mieszkalne,
28.	14.08.2007	Miłoszewo	2/38	Na działkę budowlaną
29.	14.08.2007	Miłoszewo	2/39?	Na działki rekreacyjno-budowlane
30.	Sierpień2007	Miłoszewo	460, 461	Nie określono we wniosku funkcji
31.	13.08.2007	Miłoszewo	526,527,39	Działki budowlane
32.	30.07.2007	Miłoszewo	86,88, 124/2	Osiedle mieszkaniowe, ponieważ sa to użytki rolne najniższej klasy i
33.	14.08.2007	Miłoszewo	143/2	Na działki budowlane
34.	03.08.2007	Miłoszewo 27	557, 432	Budownictwo mieszkaniowe, podziały pod zabudowę jednorodzinna
35.	Sierpień 2007r.	Miłoszewo ?	164, 140	Nie określono we wniosku funkcji
36.	11.07.2007	Niepoczoło	432	Prośba o zmianę MPZP - na cele budowlane
37.	02.08.2007	Niepoczoło wice	24/8,	Działka rolna na letniskową, ponieważ jest niekorzystna rolniczo i leży pomiędzy działkami już przekwalifikowanymi
38.	14.08.2007	Niepoczoło wice	261/1	Działka o pow. 4,6637ha przeznaczenie pod teren eksploatacji złóż naturalnych – tereny górnicze, ponieważ sąsiednią działka w aktualnym mpzp to teren górniczy (wydobywanie kruszywa)
39.	14.08.2007	Niepoczoło wice	261/1	Prośba o zmianę mpzp dla tej działki o pow. 4,66 pod teren eksploatacji złóż naturalnych pobór kruszywa.
40.	03.08.2007	Niepoczoło wice?	376, 269,	Prośba o zmianę MPZP - działki na cele Mieszkaniowe
41.		Osiek	106	Mała elektrownia wodna

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
42.	02.08.2007	Osiek	179	Na cele budownictwa mieszkaniowego, ponieważ znajduje się przy drodze publicznej, w niedalekim sąsiedztwie zabudowy wiejskiej.
43.	27.11.2007	Osiek	9/3,	siedlisko gospodarcze
44.	06.08.2007	Pobłocie	70	Działki budowlane
45.	13.08.2007	Pobłocie	69, 149/	Nie określono funkcji
46.	14.08.2007	Pobłocie	153/5	Wyodrębnienie jeszcze jednej działki
47.	13.08.2007	Pobłocie	187/4	Przekwalifikowanie gruntów rolnych na grunty pod budownictwo, ponieważ przylegają do innych działek budowlanych
48.	17.08.2007	Pobłocie	189/45	Funkcja mieszkaniowa jako kontynuacja sąsiednich działek budowlanych mieszkaniowych
49.	07.08.2007	Pobłocie	327/10	działki rekreacyjne
50.	09.07.2007	Pobłocie	329/3	Działka letniskowa na działkę budowlana
51.	14.08.2007	Pobłocie	329/3	Prośba o zmianę decyzji o warunkach zabudowy nr 7331/43/2004 z dnia 28.10.2004r., załączonej do wniosku
52.	23.07.2007	Pobłocie	33/2, 33/3, 33/4, 33/10, 33/13, 33/15, 33/16, 33/17, 33/12,	Prośba o zmianę MPZP - Działki rolne na działki budowlane – budownictwo mieszkaniowe z usługami nieuciążliwymi
53.	14.08.2007	Pobłocie	347, 153/6	Przekształcenie pola na działki
54.	30.07.2007	Pobłocie	65/10,	Zabudowa mieszkaniowa
55.	06.08.2007	Pobłocie	71/2, 105/2	Działki budowlane
56.	23.07.2007	Pobłocie	33/5, 33/6, 33/7, 33/8	Prośba o zmianę MPZP - Działki rolne na działki budowlane – budownictwo mieszkaniowe z usługami nieuciążliwymi
57.	14.08.2007	Smażyno	16	Pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną
58.	14.08.2007	Smażyno	173	Na działki budowlane działka o pow. 5,30ha, grunty orne, łąki i lasy,
59.	16.08.2007	Smażyno	176	Zabudowa mieszkaniowa
60.	14.08.2007	Smażyno	235	Pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne
61.	20.08.2007	Smażyno	259	Część działki pod inna funkcję, ale nie określono funkcji

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
62.	14.08.2007	Smażyno	20/2	Wniosek do studium ale nie określono
63.	02.08.2007	Smażyno	241/14, 241/15	Tereny budowlane
64.	30.07.2007	Smażyno	29/4, 29/5	przekształcenie działek rolnych na działki
65.	30.07.2007	Smażyno	29/8,	Prośba o zmianę MPZP - Grunty rolne na działki budowlane, pow.4,5ha łąki i pastwiska, częściowo zalesione, użytki klasy V,VI.
66.	17.12.2007	Smażyno	4/2,	część działki pod zabudowę letniskowo-
67.	13.08.2007	Smażyno	5/2,	Działki budowlane
68.	06.08.2007	Strzepcz	75	Zabudowa mieszkaniowa
69.	13.07.2007	Strzepcz	142	Proszę o zmianę MPZP - nie określono funkcji, dojazd przez działkę 140 i 141 służebność.
70.	10.08.2007	Strzepcz	169	Pod zabudowę w celu otwarcia działalności gospodarczej oraz wybudowania domu mieszkalnego
71.	10.08.2007	Strzepcz	171	Pod zabudowę w celu otwarcia działalności gospodarczej oraz wybudowania domu mieszkalnego
72.	09.08.2007	Strzepcz	503	Prośba o zmianę MPZP - Działka rolna o pow.0,25ha przekwalifikowana na działki budowlane, która jest połączona z działką budowlana nr 504/2.
73.	13.08.2007	Strzepcz	525	Pod tereny budowy mieszkaniowej
74.	14.08.2007	Strzepcz	531	Pod zabudowę mieszkaniowa jednorodzinną
75.	07.08.2007	Strzepcz	108, 205	205-budownictwo mieszkaniowe, 108 część-budownictwo usługowo-mieszkaniowe
76.	30.07.2007	Strzepcz	109, 139/4	Prośba o zmianę MPZP - Grunty rolne o pow. 4ha klasy V, VI na działki budowlane
77.	14.08.2007	Strzepcz	111/2, 141,	Grunty rolne na cele mieszkaniowe
78.	14.08.2007	Strzepcz	120/2?	Nie określono pod jaką funkcję. W uzasadnieniu podano że teren jest górzysty i trudny do obróbki
79.	16.08.2007	Strzepcz	125, 126,	Siedlisko rolnicze, działalność gospodarcza uciążliwa, działki budowlane
80.	14.08.2007	Strzepcz	13/3,	Do MPZP i Studium - Działka o pow. 0,1977ha użytek las prośba
81.	30.07.2007	Strzepcz	139/3	Prośba o zmianę MPZP - Grunty rolne o pow. 0,7410ha klasy VI na działki budowlane

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
82.	07.08.2007	Strzepcz	154, 157, 160,	Dz.154 budownictwo usługowe uciążliwe i budownictwo mieszkaniowe, pozostałe pod budownictwo mieszkaniowe
83.	31.07.2007	Strzepcz	219/37	Na działki rekreacyjne lub budowlane
84.	14.08.2007	Strzepcz	221, 229	Działki budowlane lub rzemieślnicze
85.	26.07.2007	Strzepcz	256/6	Prośba o zmianę MPZP - Działka o pow. 3,8412ha jako działki rekreacyjne
86.	02.08.2007	Strzepcz	265/15, 265/17	Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne nad jeziorem Strzepcz w sąsiedztwie zabudowy siedliskowej
87.	08.08.2007	Strzepcz	265/16	Prośba o zmianę MPZP - Ul.Dargolewska7A, Przekwalifikowanie działki rolnej na dwie działki budowlane
88.	10.08.2007	Strzepcz	277/6	Prośba o zmianę MPZP - Część działki rolnej o pow.0,7271ha przekwalifikować na działkę budowlaną
89.	25.07.2007	Strzepcz	278/1	Usługi stolarskie
90.	23.07.2007	Strzepcz	279/73, 499/3	Prośba o zmianę MPZP - Budownictwo mieszkaniowe i
91.	31.07.2007	Strzepcz	4/2, 2/7	Prośba o zmianę MPZP - Na cele budowlane tj. budowa mieszkaniowa jednorodzinna lub jednorodzinna wraz z działalnością gospodarczą.
92.	14.08.2007	Strzepcz	541, 542, 46/4, 56	Dz.541,542-dz.rzemieślnicze lub budownictwo jednorodzinne; Dz.46/4-działka turystyczna i budownictwo jednorodzinne, Dz.56-budownictwo jednorodzinne, Dz.163-turystyczna
93.	14.08.2007	Strzepcz	91, 87/4	Nie określono pod jaką funkcję. W uzasadnieniu podano że teren jest górzysty i trudny do obróbki
94.	14.08.2007	Strzepcz	KW22404	pod budownictwo mieszkaniowe i usługowe – wycofano wniosek
95.	06.08.2007	Strzepcz	171	Grunt orny na działkę budowlaną
96.	14.08.2007	Strzepcz	99, 100	Działki budownictwo mieszkaniowe
97.	06.08.2007	Tłuczewo	132	pod żwirownię
98.	13.12.2007	Tłuczewo	169/4, 134,	eksploatacja kruszywa
99.	30.07.2007	Tłuczewo	156/8	Prośba o zmianę MPZP - Grunty rolne pow.2,77ha klasy VI na działki budowlane.
100.	02.08.2007	Zakrzewo	159	Na cele budownictwa rekreacyjnego, ponieważ znajduje się obok istniejącego kompleksu rekreacyjnego
101	02.08.2007	Zakrzewo	272	Na cele budownictwa mieszkaniowego
102.	07.08.2007	Zakrzewo	100/4 alb	Działki budowlane ponieważ są to słabe ziemie klasy V,VI i małe

Lp na	Data	Miejscowość	Działka	Treść wniosku
103.	27.07.2007	Zakrzewo	168/2, 169/3, 169/5	Tereny letniskowe
104.	14.08.2007	Zakrzewo	214, 156	Część działek pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne, usługowe i agroturystyczne
105.	16.08.2007	Zakrzewo czy Niepoczołowice?	109, 148	dz. nr 109-Zakład opieki zdrowotnej, dz. nr 148-zabudowa mieszkaniowa
106.	grudzień 2007r.	Niepoczołowice	494/1	wydobycie złoża kruszywa naturalnego pospółki
107	2007r.	Osiek	187	mała elektrownia wodna
108.	grudzień 2007r.	Tłuczewo	144/1	wydobycie złoża piasku

Źródło: opracowanie własne na podstawie złożonych wniosków do *Studium Gminy*.

Większość wniosków dotyczy realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub letniskowej, rekreacyjnej, głównie w miejscowościach Strzepcz, Tłuczewo, Miłoszewo, Lewino, Zakrzewo. Jest również kilka wniosków dotyczących wydobycia złóż żwiru i piasku: w Zakrzewie, Niepoczołowicach (w obrębie obowiązującego planu miejscowego), oraz w Tłuczewie (Lipki i Głodnica).
Są również dwa wnioski z propozycją lokalizacji małej elektrowni wodnej na rzece Łeba w Osieku.
Kilka wniosków związanych jest ze zmianą obowiązujących planów miejscowych w Niepoczołowicach, Lini, Strzepczu.

Rozmieszczenie przestrzenne wniosków złożonych do studium przedstawia Rys.14.Wnioski do studium.

Szczegółowe rozstrzygnięcie wniosków zawiera tabela w dokumentacji planistycznej oraz ostatecznie uchwała Rady Gminy.

7. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY LINIA – KIERUNKI ROZWOJU

CELE ROZWOJU GMINY LINIA wymienione w dokumentach z zakresu planowania przestrzennego i planowania strategicznego powinny być spójne i wykonalne.

Cel główny - wykorzystanie zasobów i walorów gminy umożliwiające poprawę warunków bytowych ludności oraz nie powodujące degradacji środowiska przyrodniczego i kulturowego, w szczególności:
- utrzymanie i zapewnienie harmonijnego rozwoju struktur przestrzennych jednostek osadniczych,
- racjonalizację zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego,
- zapewnienie możliwości rozwojowych poszczególnym jednostkom osadniczym oraz właściwy rozwój przestrzeni wielofunkcyjnej związany z realizacją (wdrożeniem) celów ekonomicznych.

W kategoriach strategicznych oraz regionalnych znaczenie mają wspólne problemy gmin i powiatów, w odniesieniu do polityki państwa i województwa, dotyczące:
- gospodarowania w Kaszubskim Parku Krajobrazowym i Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Łeby", terenów w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych,
-zadań ochronnych obszarów przyrodniczych Natura 2000, i ciągów ekologicznych,
- rozwoju turystyki w rejonie Jezior Potęgowskich,
- gospodarki odpadami, w tym wymogu segregacji odpadów komunalnych i ich ponownego użytkowania (recykling), lokalizacji międzygminnych składowisk odpadów,
- gospodarki wodno-ściekowej, lokalizacji oczyszczalni ścieków i sukcesywnego podłączania nowych odbiorców,
- zwalczania negatywnej tendencji redukowania linii kolejowych, m.in. linii Łeba – Lębork - Kartuzy,
- lokalizacji linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110kV relacji Żarnowiec-Sierakowice, która między innymi będzie przebiegała przez wschodnie tereny gminy Linia,
- sąsiedztwa gazociągu wysokiego ciśnienia Wejherowo – Lębork - Słupsk, i ewentualnego podłączenia się do sieci,
-sieci komunikacji drogowej, kolejowej, połączenia w system krajowy.

Zagospodarowanie terenów wynika z konieczności zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty i należy do zadań własnych gminy.

Gmina mając na uwadze cele rozwoju, swoje potrzeby i możliwości określa politykę przestrzenną zawartą w niniejszym Studium.

7.1.Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;

Na terenie gminy Linia należy utrzymać przede wszystkim funkcję mieszkalną, rolniczą i leśną, rozwijać przede wszystkim funkcje: turystyczną, usługową oraz jako uzupełnienie produkcyjną.

Oprócz istniejącej zabudowy wsi Zakrzewo, Niepoczołowice, Potęgowo, Linia, Kętrzyno, Osiek, Strzepcz, Pobłocie, Lewino, Lewinko, Smażyno, wyznacza się nowe tereny pod zwartą zabudowę wskazane na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*. Nowe tereny o funkcji mieszkaniowo-usługowej wyznacza się w Głodnicy, Miłoszewie, Zakrzewie-Folwarku, Dargolewie, osadzie Staromiejski Rów. W sieci osadniczej gminy najważniejsze znaczenie mają wsie Linia i Strzepcz. Biorąc pod uwagę dotychczasowe zagospodarowanie, planuje się ich wielofunkcyjny rozwój. Przewiduje się realizację funkcji: usług publicznych oraz mieszkaniowej i związanych z działalnością gospodarczą (usługi, produkcja, turystyka itp.). Wsie Potęgowo, Lewinko to tereny rozwoju funkcji głównie rekreacyjnej, wypoczynkowej, letniskowej. Uzupełnieniem są obszary niezbędne dla obsługi turystów głównie w Pobłociu i Niepoczołowicach. Wsie Osiek, Kętrzyno, Lewino, Tłuczewo to koncentracja głównie zabudowy mieszkaniowej z usługami.

Dla potrzeb nowych inwestycji należy przeznaczać głównie nieruchomości w zasięgu zwartej zabudowy wsi w istniejących jednostkach osadniczych. Rozwój gminy i wyznaczone nowe tereny inwestycji powinny spełniać potrzeby mieszkańców i uzupełniać strukturę osadniczą gminy oraz chronić obiekty kulturowe i obszary przyrodnicze, w tym celu wskazano na *Rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* tereny o różnorodnej funkcji zabudowy, a także obszary o głównej funkcji rolniczo-leśnej.

Rozwój nowej zabudowy powinien iść w kierunku kontynuacji wielofunkcyjnej zwartej zabudowy wsi, zabudowy letniskowej nad jeziorami, zabudowy zagrodowej związanej z gospodarstwami rolnymi, pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych związanych m.in. z ochroną przyrody, środowiska, gruntów rolnych i leśnych.

Pomimo znaczących walorów turystycznych: urozmaicona rzeźba terenu, duże zalesienie, jeziora, rzeka Łeba, położenie części gminy w Kaszubskim Parku Krajobrazowym, turystyka na terenie gminy jest dosyć słabo rozwinięta. Walory przyrodnicze sprzyjają wypoczynkowi nie tylko mieszkańców gminy. Szczególnie korzystne warunki wypoczynku występują w rejonie Zespołu Jezior Potęgowskich oraz jezior Strzepcz, Lewinko i Miłoszewo. W tych rejonach należy przewidzieć rozwój obiektów wypoczynku, turystyki.

Należałoby pozostawić jako obszary leśne i rolnicze większość gruntów wokół jezior Potęgowskich, Lewino i Miłoszewskie oraz Morzyc i Trepczykowo, jako naturalny „kołnierz" ochronno-krajobrazowy, z wyjątkiem miejsc wskazanych na *Rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*, pod warunkiem stosowania przepisów z zakresu ochrony przyrody.

W rozwoju gminy ważnym jest zrównoważony rozwój funkcji osiedleńczych i rekreacyjno-wypoczynkowych przy racjonalnym wykorzystaniu zasobów krajobrazu i środowiska przyrodniczego.

Wskazane jest wykorzystanie obiektów publicznych, ogólnodostępnych, m.in. oświaty i sportu, kościołów, dworków, które mogą stać się miejscami integracyjnych spotkań mieszkańców i gości z poza gminy.

Problemem może być niekontrolowany wzrost funkcji letniskowej, przy braku zaopatrzenia w infrastrukturę.

Z kolei zagrożeniem zwłaszcza dla krajobrazu i środowiska mogą być kopalnie surowców.

Ważne w strukturze przestrzennej gminy są kompleksy leśne i obszary rolnicze. Należy utrzymać rolnicze przeznaczenie gruntów organicznych (obszary głównie w pobliżu jezior, rzek i oczek wodnych). Nie należy zmieniać przeznaczenia użytków rolnych klasy III i IV na cele nierolnicze i nieleśne. Dopuszcza się taką możliwość w wyjątkowych sytuacjach, zwłaszcza jeśli nie ma innej możliwości rozwoju przestrzennego istniejącej zabudowy.

W związku z nieczynną linią kolejową istnieją tereny, które gmina będzie mogła zagospodarować dla własnych potrzeb, pod warunkiem przejęcia od PKP. Są to stacje w Kętrzynie, Lini-Zakrzewie, Niepoczołowicach, a także tereny zajęte pod tory kolejowe. Budynki można by przeznaczyć na mieszkania lub różnego rodzaju usługi, składy, magazyny, place pod miejsca postojowe, natomiast tory pozostawić i uruchomić turystyczną kolejkę krajoznawczą lub zdemontować i przeznaczyć pod ścieżkę pieszo-rowerową.

Innymi obszarami, które mogą być wykorzystane przez gminę są wyrobiska po terenach górniczych. Po wydobyciu złóż, obszary będą wymagały rekultywacji i przystosowania do nowych funkcji. Wydaje się, że mogą być one nie tylko zalesione, lecz można je wykorzystać (przede wszystkim te istniejące w Lini i Niepoczołowicach) np. dla potrzeb parków, ogrodów, obiektów sportowych.

Ponieważ tereny gminy są obszarami o wysokich walorach przyrodniczych funkcje agroturystyki mogą być realizowane na obszarze całej gminy. Jest to zgodne z istotą agroturystyki, tzn. wiąże się to z organizowaniem pobytu turystom przez rolnika we własnym gospodarstwie rolniczym.

Dla potrzeb ustalenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy podzielono obszar na jednostki funkcjonalne, powiązane ściśle z systemem ekologicznym, określając podstawowe funkcje terenów, oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego oraz rys.15.Kierunki rozwoju gminy - podział funkcjonalny.* Przedstawione na *Rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* granice poszczególnych obszarów mogą podlegać zmianom ze względu na postępujący rozwój przestrzenny danej jednostki osadniczej, należy jednak funkcje wymienione traktować jako przeważające na danym obszarze.

Studium Gminy Linia określa obszary o różnej funkcji (jednostki funkcjonalne):

I. tereny rolniczo-leśne o określonej funkcji: ZL leśnej, R rolniczej, RM zabudowy zagrodowej.
a) system ekologiczny lasów na południe od Lęborka – część północno-wschodnia gminy – funkcja obszaru leśna, rolnicza,
b) tereny rolnicze Zakrzewo-Linia – część zachodnia gminy – funkcja obszaru rolnicza,
c) kompleksy leśne w otulinie KPK – część zachodnio-środkowa gminy – funkcja leśna i rolnicza,
d) system ekologiczny KPK – część południowa gminy w rejonie jezior Potęgowskich – funkcja obszaru leśna i rolnicza oraz obsługi turystycznej,
e) system ekologiczny lasów Mirachowskich – część południowa gminy w sąsiedztwie jezior Potęgowskich – funkcja obszaru leśna i rolnicza,
f) system ekologiczny Doliny Łeby – część środkowa gminy wzdłuż rzeki Łeby – funkcja obszaru leśna i rolnicza (użytków zielonych), w rejonie tym znajduje się obszar poligonu w Strzepczu,
g) system jezior Lewino i Miłoszewskie – część środkowa gminy – funkcja leśna i rolnicza,
h) kompleksy rolnicze w Pobłociu – część północno-wschodnia gminy – funkcja rolnicza (upraw polowych),
i) kompleks leśny Miłoszewo-Lewino – część południowo-zachodnia gminy – funkcja obszaru leśna i rolnicza,
j) kompleks leśny Rosochy-Niedźwiadek – część środkowo-wschodnia gminy – funkcja obszaru leśna i rolnicza,
k) system ekologiczny doliny Bolszewki – część wschodnia gminy – funkcja leśna i rolnicza.

II. tereny przeznaczone pod istniejącą i projektowaną zwartą zabudowę we wsiach

o określonej funkcji: mieszkaniowej MN, letniskowej ML, usługowej U, usług turystycznych UT, produkcyjnej P.
W zakresie przewidzianej ustaleniami niniejszego Studium funkcji przyjęto, że w ramach określonej funkcji podstawowej (przeważającej na danym obszarze) dopuszcza się funkcje towarzyszące, a dokładne określenie nastąpi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, są to w szczególności:
a) MN – tereny mieszkaniowe jednorodzinne - przewiduje się możliwość realizacji funkcji towarzyszących: mieszkaniową wielorodzinną, usług i handlu, gastronomii, zagospodarowania na potrzeby obsługi ruchu turystycznego oraz rekreacji indywidualnej,
b) MN-U – tereny mieszkaniowo-usługowe, przewiduje się lokalizacje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, usługowej, handlowej, rekreacji indywidualnej (letniskowej) oraz turystyki; usługi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym usługi handlu, gastronomii, rzemiosła i produkcji; usługi kultury, oświaty, sportu i rekreacji; usługi w zakresie ochrony zdrowia, opieki społecznej, administracji, dopuszcza się lokalizacje zabudowy zagrodowej,
c) ML – tereny zabudowy letniskowej, rekreacji indywidualnej, dopuszcza się funkcje mieszkalne, oraz usługi turystyki, sportu, handlu,
d) UT – tereny zainwestowania turystyczno-rekreacyjnego, przeznaczone dla lokalizacji usług turystycznych, dopuszcza się możliwość lokalizacji funkcji mieszkalno-letniskowej, handlowej, urządzeń sportu i rekreacji, przystanie i pomosty z dostępem ogólnopublicznym do jezior. W ramach tej funkcji przewiduje się realizację obiektów typu hotel, ośrodek wypoczynkowy, pensjonat, motel, schronisko, camping, pole namiotowe, itp.
e) P – tereny produkcyjne, dopuszcza się funkcje usług, składy, magazyny; są to wszelkie funkcje związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, także lokalizacja obiektów uciążliwych (dla których przepisy z zakresu ochrony środowiska wymagają przeprowadzenia procedury oddziaływania inwestycji na środowisko),

Przeznaczenie nowych terenów pod zwartą zabudowę powinna odbywać się na podstawie planów miejscowych.

7.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;

W zakresie kierunków zagospodarowywania i użytkowania terenów zasadniczo znaczenie ma system ekologiczny. Tym samym wyznacza się obszary wyłączone spod zabudowy:
-obszary lasów, zadrzewień,
-tereny użytków ekologicznych istniejących i projektowanych,
-tereny rezerwatów przyrody,
-tereny położone w sąsiedztwie pomników przyrody,
-tereny bezpośrednio przyległe do lasów oraz obszary o znacznie ograniczonej możliwości zabudowy, wynikające z przepisów prawa:
-tereny zagrożenia powodziowego (wzdłuż rzeki Łeby), podtapiane,
-obszary gruntów organicznych,
-strefy brzegowe wokół jezior, rzek, zbiorników wodnych,
-tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych,
-obszary obiektów archeologicznych,

Wyznacza się obszar szczególnie chroniony – jest to obszar w dolinie Łeby – teren zespołu przyrodniczo-krajobrazowego dolina Łeby w KPK oraz teren Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. W terenie tym ogranicza się wprowadzanie nowej zabudowy. Dopuszcza się zabudowę zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, z możliwością zmiany funkcji istniejących budynków

dla potrzeb agroturystyki. Dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej. W przypadku istniejących obiektów zabytkowych dopuszcza się ich wykorzystanie dla celów obsługi turystyczno-wypoczynkowej. Inwestycje wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

W zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić obszar ograniczeń związany ze strefą dla lotniska w Siemirowicach (rejony Niepoczołowic, Lini).

Na całym obszarze gminy przewiduje się rozwój agroturystyki, oraz obsługi turystyki, wykorzystując istniejącą zabudowę, historyczne obiekty (zwłaszcza dworki, młyny, obiekty kolejnictwa, szkoły),

Wszelka zabudowa i obszary inwestycji, powinny uwzględniać charakter krajobrazu, tj. należy zachować mozaikę zbiorowisk leśnych, skupisk drzew, użytków zielonych, oczek wodnych i terenów podmokłych, zadrzewień na skarpach oraz gruntów ornych, które pełnią również funkcje ochronne.

Należy uwzględniać w zagospodarowaniu terenów pasy wolne od zabudowy wokół jezior, rzek i zbiorników wodnych, dotyczy to nie tylko zakazów na obszarach chronionych przyrodniczo, na pozostałym obszarze gminy wskazane jest pozostawienie wolnego pasa bez zabudowy oraz pozostawienie zieleni i lasów.

W zagospodarowaniu terenów przede wszystkim nad jeziorami, należy zapewnić publiczny dostęp do brzegów jeziora, w tym wyznaczenie ogólnodostępnych miejsc pomostów, przystani, plaż, oraz odpowiedni dojazd, dojście do nieruchomości (poszerzanie dróg w miejscach nowej zabudowy).

Dla terenów cmentarzy, terenów zamkniętych, obszarów kolejowych, obszarów wokół terenów górniczych, ujęć wód podziemnych, zbiorników wód podziemnych, linii energetycznych, itp. dla których wyznaczono strefy ochronne (ograniczonego użytkowania), zagospodarowanie i użytkowanie zgodne z przepisami prawa, w szczególności zasad ujętych w aktach prawa miejscowego.

Na terenie gminy wyznaczono punkty widokowe, pełnią one funkcję kulturowo-krajobrazową, w zagospodarowaniu nieruchomości obszary są ograniczone dla rozwoju zabudowy. Do najatrakcyjniejszych punktów należy dolina Łeby w Miłoszewie. Bezwzględnej ochronie powinny podlegać osie i punkty widokowe. W szczególności należy dążyć do zachowania otwarć krajobrazowych z drogi w kierunku jeziora.

Wyznacza się kierunek rozwoju osady Głodnica, Miłoszewo, Potęgowo, Strzepcz, Niepoczołowice poza teren Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Ze względu na tradycje kulturowe na terenie gminy Linia nie przewiduje się budynków o wysokości większej niż trzykondygnacyjne, o wysokości do 15m, wyższe obiekty to przede wszystkim wieże widokowe, maszty telefonii komórkowej, różnego rodzaju kominy, instalacje, itp..

Kierunki rozwoju i wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenów, wyznacza się zasady w zależności od funkcji terenów, szczegółowe zasady będą wprowadzone do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Poza terenami skoncentrowanej zabudowy wyznaczonymi na rysunku studium dopuszcza się zachowanie terenów budowlanych na terenach, dla których zostały ustalone warunki zabudowy lub zostały uchwalone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego przed dniem wejścia w życie niniejszego studium.

W Studium Gminy wyznacza się rejony zabudowy i zainwestowania nie związanego z funkcją rolniczą i leśną, rejony te przekraczają obecne potrzeby z zakresie poszczególnych funkcji, a ich zasięg może być korygowany, pod warunkiem zachowania wskazanego zwartego obszaru. Do terenów zabudowy zaliczono również istniejące i projektowane tereny górnicze.

Zasięg obszarów do zabudowy opiera się o jeziora, tzn. wskazuje na możliwość dostępu do jezior, ale nie określa dokładnie w którym miejscu.

W obszarach zwartej zabudowy przewiduje się realizację zorganizowanej

działalności inwestycyjnej, zwłaszcza na zasadach partnerstwa publiczno-prawnego. Obszary o zwartej zabudowie wskazują przewidywane docelowe funkcje, w związku z tym w ich obrębie można pozostawić istniejące siedliska gospodarstw rolnych.

Wydzielono następujące rejony istniejącej i projektowanej zwartej zabudowy (wskazane również na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego)*:

a)tereny zabudowy mieszkaniowej MN, usługowej U

Przewiduje się tereny mieszkaniowo-usługowe jako rozlokowane we wszystkich wsiach i osadach gminy, zgodnie z *rysunkiem Studium – strategią rozwoju przestrzennego*.

Zabudowa mieszkaniowa w formie budownictwa skoncentrowanego realizowana będzie głównie we wsiach Linia, Strzepcz, Niepoczołowice, Pobłocie, Lewino. Dodatkowo zabudowa mieszkaniowa powinna koncentrować się w rejonach już istniejących skupisk zabudowy, w terenach wskazanych jako tereny rozwojowe wsi, co pozwoli uniknąć rozproszenia. W rejonach zabudowy mieszkaniowej przewiduje się ograniczenie lokalizacji obiektów uciążliwych (usługowych, produkcyjnych, infrastruktury technicznej), które powinny znajdować się w rejonach produkcyjnych, dopuszcza się nieuciążliwe obiekty usługowe. Nie należy łączyć na działkach funkcji mieszkalnych z uciążliwymi.

Tradycyjne domy mieszkalne to budynki o wysokości do 2 kondygnacji, z dachami dwuspadowymi o spadku połaci dachu od 35^0 do 45^0 i taka powinna być kontynuacja zabudowy. Obiektami o trochę większych gabarytach są istniejące: pałac, dworki, szkoły – wzorując się na regionalnej architekturze, proponuje się podobne parametry dla nowych obiektów o podobnej funkcji: mieszkalnej (wielorodzinnej), hotelowej, usługowej.

Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej proponuje się przyjęcie następujących standardów – parametrów:
-minimalna powierzchnia działki: 500m2,
-powierzchnia zabudowy na działce nie powinna przekroczyć 30% powierzchni tej działki,
-wysokość zabudowy maksymalnie 2 kondygnacje nadziemne, dachy dwuspadowe lub czterospadowe o spadkach połaci od 20^0 do 45^0.

Dla zabudowy usługowej oraz mieszkaniowej wielorodzinnej proponuje się przyjęcie następujących standardów – parametrów:
-minimalna powierzchnia działki: 1000m2,
-powierzchnia zabudowy na działce nie powinna przekroczyć 40% powierzchni tej działki,
-wysokość zabudowy maksymalnie 3 kondygnacje nadziemne, dachy dwuspadowe, czterospadowe o spadkach połaci od 20^0 do 45^0, w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się inne rodzaje dachów.

b)tereny zabudowy rekreacyjnej, letniskowej ML oraz turystycznej UT

Podstawowym warunkiem lokalizacji inwestycji w dziedzinie rekreacji, wypoczynku i turystyki jest w szczególności przestrzeganie zasad i uwarunkowań wynikających z konieczności ochrony środowiska i przyrody. Główne rejony koncentracji funkcji wyznacza się nad jeziorami w Potęgowie, Niepoczołowicach, Strzepczu, Lewinku i Miłoszewie oraz Zakrzewie. Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby lokalizacja w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora wiąże się z koniecznością zachowania pasa 100m wolnego od zabudowy wzdłuż brzegów. Wyjątek stanowią miejsca plaż, przystani itp. Na pozostałych terenach wokół jezior należałoby zachować pas wolny od zabudowy co najmniej 10m.

Zaleca się lokalizowanie „gniazdowe" różnych zespołów letniskowych, turystycznych i rekreacji.

Należałoby wyeliminować możliwości budowy ogrodzeń aż do brzegów jeziora, co wynika z przepisów Prawa Wodnego oraz prawa miejscowego, zachowując minimalny pas 10m.

Dla budynków letniskowych, okresowo wykorzystywanych przez osoby wypoczywające, przewiduje się budynki jednokondygnacyjne, o powierzchni zabudowy nie większej niż 50m2, powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki nie może przekroczyć 10%, przewiduje się działki o powierzchni nie mniejszej niż 500m2.

Dla obiektów ośrodków wypoczynkowych, hoteli, moteli, pensjonatów, zajazdów turystycznych przewiduje się obiekty o zróżnicowanej architekturze, nawiązywanie stylem do regionalnych tradycji. Dla takich obiektów przewiduje się działki o powierzchni co najmniej 1000m2, zaleca się co najmniej 3000m2, umożliwiające realizację wszelkiej towarzyszącej infrastruktury, np.: parkingów.

Lokalizacja i rozwój obiektów rekreacji, wypoczynku, turystyki na terenie gminy jest silnie powiązana z rozwiązaniem kompleksowym gospodarki wodno-ściekowej, dlatego należy dążyć do budowy zbiorczych systemów kanalizacji.

c) tereny zabudowy produkcyjnej P

Zabudowa produkcyjna skoncentrowana będzie w Lini, Strzepczu, zwłaszcza wzdłuż drogi powiatowej Zakrzewo-Smażyno, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodno-ściekowej. W ramach tej funkcji uwzględnia się m.in. stacje paliw i punkty obsługi samochodów typu mechanika, blacharstwo, lakiernictwo, a także stolarnie, zakłady produkcji mebli, tartaki, zakłady przetwórstwa mięsa, zakłady budowlane, przetwórstwo, magazyny i składy o znacznej skali. Ponadto uwzględnia się istniejący zakład w Zakrzewie w oddaleniu od zwartej zabudowy oraz fermę drobiu w Kobylaszu (bardziej powiązaną z funkcją produkcji rolniczej).

Funkcjonujące już zakłady usługowe i produkcyjne (w obrębie zabudowy mieszkaniowej, letniskowej) zwłaszcza te uciążliwe, nie spełniające wymogów ochrony środowiska powinny być zlikwidowane, albo należy zmienić profil lub technologię produkcji. Zaleca się lokalizację obiektów uciążliwych w oddaleniu od obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi, zwłaszcza od terenów rekreacyjnych, wypoczynkowych, oraz stosowanie pasów zieleni izolacyjnej.

Obiekty produkcyjne powinny być zlokalizowane na stosunkowo dużych działkach, na skraju osiedli, nie zaleca się łączenia z funkcją mieszkaniową, a nie należy z funkcją turystyczną, letniskową, rekreacyjną.

Parametry budynków produkcyjnych ze względów stosowania różnych technologii powinny być wyznaczane w planach miejscowych, mogą to być obiekty o różnej wysokości, kształtach dachów, przy czym udział powierzchni biologicznie czynnej nie może być mniejszy niż 20% powierzchni działki, a działki powinny mieć wielkość co najmniej 2000m2, co umożliwi ograniczenie szkodliwych emisji na sąsiednie nieruchomości.

Funkcje produkcyjne i inne stwarzające uciążliwości nie powinny być lokalizowane na obszarach przyrodniczo chronionych, co wynika z przepisów prawa.

f)tereny rolnicze i leśne, R, RM, ZL,

Pozostałe obszary gminy stanowią rolniczą przestrzeń produkcyjną oraz kompleksy leśne. W zakresie leśnictwa należy pozostawić wszelkie zadrzewienia, lasy państwowe, i prywatne, dopuszcza się wszelkie nowe zalesienia, zwłaszcza terenów zagrożonych erozją.

W zakresie zabudowy znajdują się tu w większości siedliska gospodarstw rolnych, zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i hodowlanych, których funkcje pozostawia się z możliwością ich rozwoju. W planach miejscowych należy wskazywać tereny całkowicie wyłączone z zabudowy jako obszary upraw polowych oraz miejsca zabudowy związanej z gospodarstwem rolnym. W ramach przekształceń siedlisk rolniczych dopuszcza się funkcję agroturystyki.

Preferuje się zmiany przeznaczenia i zagospodarowania siedlisk rolniczych już istniejących w całości na inne cele w miejscach wskazanych pod istniejącą i projektowaną zwartą zabudowę poszczególnych wsi.

Niezależnie od wyżej wymienionych parametrów ustala się, że minimalna wielkość działek budowlanych w granicach zwartych wsi w Kaszubskim Parku Krajobrazowym oraz w Obszarze Chronionego Krajobrazu Dolina Łeby nie powinna

być mniejsza niż 1500 m, w tym powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 15% powierzchni działki.

Dopuszcza się wskaźniki zabudowy inne niż ustalone w „studium" w przypadkach, gdy wynika to z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, bądź odstępstwo od tych ustaleń uzasadnione jest z uwagi na specyfikę planowanej funkcji bądź inwestycji.

7.3.Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;

Obszary ochrony środowiska i przyrody, krajobrazu kulturowego wraz z podstawowymi zasadami ochrony zostały opisane w dziale III i IV. Dla obszarów chronionych i obiektów indywidualnych, wyznaczonych zgodnie z przepisami prawa, obowiązuje nakaz stosowania zakazów i nakazów wynikających z dokumentów ustanawiających. Wszelkie działania inwestycyjne realizowane na obszarach chronionych lub w sąsiedztwie obiektów chronionych, ustanowionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody i ujętych w Rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, powinny być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

Na obszarze gminy Linia występują znaczne walory środowiska przyrodniczego objęte prawnymi formami ochrony przyrody (obiekty te oznaczono na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*):

- ☐ Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- ☐ Obszar Chronionego Krajobrazu (OCHK) Doliny Łeby,
- ☐ Obszar Natura 2000 - Obszar Specjalny Ochrony „Lasy Mirachowskie" PLB220008
- ☐ użytki ekologiczne: „Dargolewski Moczar", „Bór w Betlejem", „Torfowisko w Strzepczu",
- ☐ pomniki przyrody – świerk pospolity w Osieku, grupa jałowców w Pobłociu, oraz wiąz polny w Lini (przewidziany do wykreślenia),
- ☐ Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Potęgowska,
- ☐ Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Łeby w KPK.

Proponuje się objąć ochroną następujące tereny (ich orientacyjna lokalizacja wskazana jest na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*):

1) Białe Błoto – projektowany użytek ekologiczny lub rezerwat przyrody
2) Dolina Łeby Osiek-Paraszyno – projektowany Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy
3) Kętrzyno - projektowany użytek ekologiczny
4) Przełom Łeby poniżej Miłoszewa – projektowany użytek ekologiczny
5) Miłoszewo – projektowany użytek ekologiczny
6)Torfowisko Miłoszewo-Głodnica – projektowany użytek ekologiczny
7) Kobylasz – projektowany użytek ekologiczny (położony również na terenie sąsiedniej gminy Kartuzy),
8) Torfowisko na PN od Jez.Folwarcznego – projektowany użytek ekologiczny
9) Mokradła na PD od Niepoczołowic – projektowany użytek ekologiczny
10) Mokradła na PN od Jez.Junno - (położony również na terenie gminy Sierakowice) – projektowany użytek ekologiczny.

Białe Błoto – torfowisko na powierzchni około 9ha, położone w Zakrzewie przy granicy gminy, znajdują się tu zbiorowiska torfowisk typu przejściowego i wysokiego, stanowisko z rzadkimi gatunkami typu: mszar kępowy i mszar dolinkowy, rosiczka okrągłolistna, rosiczka długolistna, wrzosiec bagienny, bażyna czarna.
Kętrzyno – torfowisko położone około 500m na zachód od Kętrzyna, stanowisko

licznych gatunków rzadkich i chronionych, m.in. wrzośca bagiennego i bardzo dużej populacji bagna.
Miłoszewo – fragment łęgu nad ciekiem uchodzącym do Łeby ok. 1000m na południowy-wschód od Miłoszewa, las łęgowy o dobrze zachowanej strukturze synsocjologicznej i licznych taksonach właściwych dla tego typu zbiorowisk.
Mokradła na południe od Niepoczołowic – o powierzchni około 12 ha, stanowiące dwa śródleśne zagłębienia z oczkami wodnymi, kwaśnymi młakami i turzycowiskami z typowa dobrze zachowaną florą
Torfowisko na północ od Jeziora Folwarcznego o powierzchni około 8ha, niegdyś eksploatowane torfowisko z licznymi potorfiami, w których regeneruje się roślinność torfowiskowa, na groblach utrzymują się zarośla.
Mokradła na północ od Jeziora Junno o powierzchni około 4ha, zagłębienie z oczkami wodnymi, kwaśnymi młakami i turzycowiskami
Torfowisko Miłoszewo-Głodnica o powierzchni około 90ha,

Na obszarze gminy Linia znajdują się trzy projektowane obszary specjalnej ochrony siedlisk, tj.:

- ☐ SOO – Białe Błoto PLH220002 – zlokalizowany niemal w całości w północno-zachodniej części gminy w obrębie Zakrzewo.

Obszar stanowi, otoczone lasem, torfowisko kotłowe położone w krajobrazie sandrowym. W centralnej, wypiętrzającej się części torfowiska, dominuje roślinność wysokotorfowiskowa. Stosunkowo dużą powierzchnię zajmują zbiorowiska dolinkowe. Obszar w całości zajęty jest przez siedliska z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, których zidentyfikowano tu 3 rodzaje. Doskonale zachowało się typowo wykształcone torfowisko kotłowe z cennymi zbiorowiskami roślinnymi i bardzo dużymi populacjami rzadkich i ginących gatunków torfowiskowych. Na obszarze tej Ostoi można obserwować czynny proces torfotwórczy.
Istnieje potencjalne zagrożenie związane z osuszeniem terenu.
Teren torfowiska Białe Błoto jest również wskazany jako projektowany rezerwat przyrody.

- ☐ SOO – Dolina Górnej Łeby – PLH220006 – znajdujący się na terenie gminy w dolinie rzeki Łeby.

Obszar obejmuje dolinę rzeki Łeby, rozcinając silnie sfałdowaną morenę denną, sandry i moreny czołowe. Rzeka płynie tu na dnie rynien subglacjalnych w różnym stopniu przekształconych przez rzekę. W rozcięciach rygli tworzy przełomy, w których przybiera charakter rzeki podgórskiej. Jej spadek na odcinku około 50 km wynosi 96 m. Dno doliny tworzą piaski i gliny akumulacji lodowcowej oraz torfy niskie. Zbocza o wysokości nierzadko przekraczającej 100 m, mają nachylenie od około 15 stopni w odcinkach rynnowych do około 40 stopni w przełomach. Są one porozcinane przez liczne doliny erozyjne, przeważnie suche; u ich podstawy występują liczne wysięki i źródła. Rzeka zaliczana jest do pstrągowo-lipieniowych. Na dnie doliny panują wielogatunkowe wilgotne łąki; zachowały się też lasy łęgowe o cechach podgórskich oraz śródleśne i nieleśne wysięki i źródliska. W dolnych częściach stoków doliny między Stryszą Budą a Strzepczem licznie występują wiszące torfowiska źródłowe. Na zboczach doliny (od Osieka do Paraszyna) dominują lasy. W górnym odcinku są to buczyny, a na dnie doliny grądy i łęgi, a w dolnym - mieszane lasy z dużym udziałem sosny i świerka. Na mniej stromych zboczach w odcinkach rynnowych są pola uprawne. W granicach Ostoi wyróżniono 8 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ponad 90% powierzchni. Są wśród nich bardzo rzadkie na niżu zespoły źródliskowe, dobrze zachowane kompleksy łąk trzęślicowych i torfowisk oraz rozległe kompleksy typowo wykształconych buczyn i grądów. Znajdują się tu stanowiska rzadkich gatunków roślin źródliskowych, łąkowych i leśnych, w tym reliktów borealnych i górskich. Obszar posiada wybitne walory krajobrazowe.
Zagrożenia
Dno doliny w znacznej części odwadniane jest przez system rowów melioracyjnych. Część łąk jest nieużytkowana i zarasta szuwarami.

- ☐ SOO – Kurze Grzędy PLH220014 – który na obszarze gminy zajmuje niewielki fragment przy jeziorze Potęgowskim.

Cała Ostoja obejmuje duży, zwarty kompleks leśny, zlokalizowany w krajobrazie postglacjalnym. Rzeźba terenu jest urozmaicona (efekt zlodowacenia Bałtyckiego). Wzniesienia morenowe zwykle porośnięte są buczynami. W obniżeniach znajduje się część zespołu Jezior Potęgowskich, a także kompleks torfowisk wysokich i przejściowych oraz jeziorka dystroficzne. W Ostoi dobrze zachowały się nieleśne i leśne zbiorowiska torfowiskowe. Stwierdzono 10 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, które zajmują prawie cały obszar. W Ostoi występuje bogata populacja małża Unio crassus z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Obserwowano tu także wydrę. Dość bogata jest flora roślin naczyniowych z licznymi gatunkami rzadkimi, zagrożonymi, reliktowymi i chronionymi prawnie w Polsce. Dobrze zachowały się geomorfologiczne formy postglacjalne, charakterystyczne dla Pomorza.

- ☐ Na terenie gminy Linia występuje również potencjalny SOO Paraszyńskie Buczyny, który znajduje się w niewielkim fragmencie w północnej jej części.

7.3.1.Zasady ochrony zasobów środowiska przyrodniczego gminy Linia

Jednym z założeń gminy jest ochrona i racjonalne kształtowanie środowiska przyrodniczego i kulturowo-krajobrazowego, która powinna być osiągnięta m.in. poprzez:

a) dążenie do harmonijnego współistnienia struktur osadniczych ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowo-krajobrazowym,
b) racjonalne wykorzystanie przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych atutów gminy w celu jej dalszego rozwoju gospodarczego oraz podnoszenia standardów życia mieszkańców,
c) zachowanie i ekspozycja walorów krajobrazu kulturowego i naturalnego gminy;
d) zorganizowanie punktów widokowych, głównie wzdłuż tras komunikacyjnych, oraz ochronę widoków poprzez zachowanie otwartych przedpoli ekspozycyjnych i rysunku panoramy miejscowości lub istniejącego harmonijnego zagospodarowania terenów otwartych,
e) zachowanie różnic zagospodarowania przestrzeni (komponowanie zwartych istniejących wsi oraz rozproszonych osad wśród pól i lasów), otwartego krajobrazu pól, łąk i pastwisk w korytarzach dolin rzek oraz krajobrazu rozległych, niezabudowanych stoków, wzniesień,
f) zachowanie krajobrazu wnętrz wodnych poprzez zakaz zabudowywania brzegów jezior i rzek,
g) realizację ścieżek rekreacyjnych, w tym dydaktycznych, na obszarach chronionych, zwłaszcza na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i OCHK Dolina Łeby,
h) poprawę stanu lokalnej infrastruktury technicznej, w tym budowa, modernizacja i rozbudowa zbiorczych systemów wodociągów komunalnych, szczególnie we wsi Osiek, Smażyno, Linia, Pobłocie,
i) realizację systemów zbiorczej kanalizacji sanitarnej we wszystkich miejscowościach gminy (przede wszystkim w Strzepczu, Niepoczołowicach, Pobłociu, Potęgowie, Lewinku), w tym dostosowanie oczyszczalni ścieków w Tłuczewie do możliwości usuwania związków biogennych ze ścieków,
j) budowę systemów kanalizacji deszczowej na obszarach zwartej zabudowy i na terenach utwardzonych o znacznej powierzchni,
k) systematyczną wymianę tradycyjnych źródeł ciepła na piece grzewcze, opalane paliwami proekologicznymi,
l) organizację selektywnej zbiórki odpadów komunalnych na obszarze gminy,
m) rozwijanie turystyki pobytowej, kwalifikowanej i krajoznawczej, w takim zakresie, aby nie powodowała degradacji środowiska przyrodniczego, kulturowego ani krajobrazu gminy.

7.3.2.Kierunki kształtowania struktur przestrzennych w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego

1. W granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego nie powinny być lokalizowane nowe obiekty produkcyjne oraz uciążliwe obiekty hodowli zwierząt.
2. Dopuszcza się lokalizację produkcji i usług oraz rozwój obsługi komunikacyjnej na wszystkich obszarach przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z *rysunkiem Studium – strategia rozwoju przestrzennego*, pod warunkiem ograniczenia uciążliwości prowadzonej działalności do granic własnej działki.
3. Projektowana zabudowa powinna być lokalizowana na obszarach wyznaczonych na rysunku Studium w ramach zwartej zabudowy wsi.
4. Zaleca się realizację nowych siedlisk rolniczych poza obszarami zabudowanymi w wypadku, kiedy wielkość gospodarstwa przekroczy średni areał gospodarstw rolnych w gminie Linia.
5. W stosunku do ustanowionych i powołanych form ochrony przyrody obowiązuje stosowanie zakazów, nakazów i obowiązków wynikających z przepisów o ochronie przyrody i aktów prawnych je tworzących.
6. Wszelkie działania inwestycyjne realizowane na obszarach chronionych lub w sąsiedztwie obiektów chronionych, ustanowionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody i ujętych w Rejestrze Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, powinny być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.
7. Obejmuje się ochroną zasoby i walory obiektów i obszarów objętych szczególnymi zasadami gospodarowania, wynikającymi z przepisów *Studium – strategia rozwoju przestrzennego*:

a)Lasy ochronne o znaczeniu: wodochronnym, glebochronnym i mające szczególne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa;
Zagospodarowanie lasów ochronnych, wyznaczonych na *rysunku Studium*, powinno być prowadzone pod kątem ciągłego ich utrzymywania w stanie zapewniającym wymogi ochrony środowiska przyrodniczego. Oprócz zabiegów pielęgnacyjnych obowiązuje zakaz wycinki tych lasów.

b)Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 114 wraz z projektowanym obszarem ochronnym oraz Główny Zbiornik Wód Podziemnych 111;
W odniesieniu do projektowanego obszaru ochronnego GZWP nr 114 przyjmuje się następujące zasady gospodarowania w jego obrębie:
-zakaz lokalizowania obiektów powodujących zagrożenie dla środowiska, a zwłaszcza wód podziemnych,
-lokalizacja obiektów potencjalnie niebezpiecznych dla wód podziemnych powinna być poprzedzona oceną oddziaływania na środowisko, a zwłaszcza na wody podziemne,
-na terenach zasilania GZWP, szczególnie nr 114, postuluje się rozwój kanalizacji sanitarnej, dotyczy to zwłaszcza wsi Zakrzewo, i podłączenie do grupowego systemu kanalizacyjnego i oczyszczalni ścieków.

c)Udokumentowane i zarejestrowane złoża kruszywa naturalnego, tj. Linia, Niepoczołowice I, Zakrzewo, Niepoczołowice, w tym ustanowione obszary górnicze dla: Linia i Niepoczołowice oraz projektowane rejony wydobycia złóż,
W odniesieniu do udokumentowanych złóż, a głównie do istniejących obszarów górniczych, należy wprowadzić zasady gospodarowania zgodne z decyzjami ustanawiającymi oraz przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony zasobów geologicznych.

d)Projektowane, w ramach sieci Natura 2000, obszary specjalnej ochrony siedlisk (SOO),
W zakresie do projektowanych obszarów siedliskowych Natura 2000 nie należy pogarszać stanu ich siedlisk, o czym mówią przepisy szczegółowe.
Podstawowe zagrożenia dla przyrody obszaru Natura 2000 stwarza osuszanie terenów podmokłych, eutrofizacja i dystrofizacja jezior.
Zgodnie z Art. 33. Ustawy o ochronie przyrody z 2004 r. na obszarach Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny

sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Przepis stosuje się odpowiednio do projektowanych obszarów Natura 2000, znajdujących się na liście, do czasu zatwierdzenia tej listy przez Komisję Europejską albo odmowy jej zatwierdzenia.

e)Tereny zalewowe wzdłuż rzeki Łeby; Na terenach zalewowych oznaczonych na *rysunku Studium- strategia rozwoju przestrzennego* nie powinny być lokalizowane obiekty przeznaczone na stały pobyt ludzi i zwierząt.

Inne ustalenia związane z ochroną i kształtowaniem środowiska naturalnego gminy:

1. Na obszarze gminy dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą, z wyłączeniem obszarów chronionych, po spełnieniu niezbędnych wymogów ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego.
2. Niezależnie od zasilania z sieci wodociągowej, należy przewidzieć zaopatrzenie ludności z awaryjnych studni publicznych zgodnie z przepisami szczególnymi.
3. Należy zachować pasy dostępności do cieków wodnych należących do Skarbu Państwa, tzn. właściwym byłoby zachować minimalne strefy przybrzeżne, wynikające z przepisów szczególnych, dla realizacji publicznych ciągów pieszych,
4. Należy zachować strefy ochronne czynnych cmentarzy od budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego, obiektów przemysłu spożywczego, obiektów żywienia zbiorowego, magazynów żywności itp. zgodnie z przepisami szczególnymi.
5. Dopuszcza się lokalizację innych rozwiązań infrastruktury technicznej, niż podane w Studium, pod warunkiem spełnienia niezbędnych wymogów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz uzgodnienia ich przebiegu z gestorami sieci i władającymi gruntem.
6. Proponuje się objęcie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obszar Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (KPK) oraz otulinę co będzie kontynuacją już opracowanego planu dla obrębu geodezyjnego Niepoczołowice, w granicach gminy Linia. Plan ten określi m.in.: warunki ochrony przyrodniczej oraz zasady zagospodarowania terenu, w tym określi minimalne powierzchnie nowych siedlisk rolniczych, wskaże tereny objęte zakazem zabudowy, ustali formy, gabaryty i standardy zabudowy na terenach zabudowanych wsi. Powyższy mpzp przyczyni się do racjonalnej ochrony i kształtowania struktury KPK oraz dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego gminy.
7. Nie wyklucza się objęcia ochroną w postaci pomników przyrody cennych drzew, ujętych w opracowaniu dotyczącym waloryzacji przyrodniczej gminy Linia.
8. Istnieje obowiązek sporządzenia planów miejscowych dla terenów górniczych (wskazanych na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*) w rozumieniu ustawy prawo geologiczne i górnicze.
9. Zaleca się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich miejscowości gminy Linia. Realizacja planów dla poszczególnych miejscowości winna odbywać się sukcesywnie, poczynając od miejscowości, w których występuje największy ruch budowlany lub obserwuje się najpoważniejsze konflikty przestrzenne.
10. Zaleca się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych w Studium pod zabudowę letniskową, zwłaszcza w OCHK Dolina Łeby.
11. Na terenie gminy Linia nie ma i nie wyznacza się terenów uzdrowisk.

Elementy środowiska przyrodniczego przedstawione są na rysunkach:

1) *Rysunek Studium – strategia rozwoju przestrzennego*
2) Rys.5.1. Istniejące formy ochrony przyrody: Kaszubski Park Krajobrazowy z otuliną, Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby, Obszar Sieci Natura 2000, OSO Lasy Mirachowskie PLB220008;
3) Rys.5.2. Istniejące formy ochrony przyrody: Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Łeby w KPK, Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna

Potęgowska, użytki ekologiczne, pomniki przyrody;
4) Rys.6. Punkty widokowe;
5) Rys.7. Dobra kultury;
6) Rys.9. Wodociągi;
7) Rys.10. Odprowadzanie ścieków;
8) Rys.11. Elektroenergetyka;
9) Rys.16.Elementy zagrożenia środowiska;
10) Rys.17.Projektowane formy ochrony przyrody.

7.4.Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;

Obiekty objęte ochroną konserwatorską zostały opisane w dziale IV.

Ochronie bezwzględnie podlegają stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków (zaznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*). Zasady ochrony określają przepisy dotyczące ochrony zabytków, w szczególności wszelkie prace ziemne, budowlane wymagają zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Należy objąć ochroną konserwatorską cenne budynki, obiekty, zespoły zabudowy zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

1) poprzez wpis do gminnej lub wojewódzkiej ewidencji zabytków albo,
2) poprzez wpis do rejestru zabytków,
3) poprzez utworzenie parku kulturowego,
4) poprzez ustanowienie stref ochrony konserwatorskiej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Wszelkie inwestycje w otoczeniu obiektów wpisanych do rejestru zabytków, do gminnej, wojewódzkiej ewidencji zabytków itp. wymagają zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ochrona wartości przestrzennych krajobrazu kulturowego odbywać się będzie poprzez:

a) zachowanie wartości krajobrazu kulturowego Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Obszaru Chronionego Krajobrazu, Zespołów Przyrodniczo-Krajobrazowych,
b) zachowanie zasobów dziedzictwa kulturowego obrazujących przebieg najważniejszych procesów historycznych przekształceń osadnictwa, tj: najstarszych śladów osadnictwa, różnorodnych typów rozplanowania wsi, specyficznych dla regionu form osadniczych, układów przestrzennych wsi, folwarków, rozproszonych kolonii i wybudowań silnie kształtujących zagospodarowanie gminy,
c) poszanowanie tradycji w kształtowaniu krajobrazu kulturowego i nawiązywanie do historycznych rozwiązań w rozbudowie wsi i tworzeniu nowych osad,
d) ochrona najbardziej wartościowych obiektów kultury materialnej, m.in. kurhanów i grodzisk, kościołów z cmentarzami, kapliczek przydrożnych, młynów, budowli związanych z funkcjonowaniem linii kolejowej, tradycyjnych obiektów wiejskiego budownictwa, zachowanych założeń dworskich, parkowych,
e) ochrona niematerialnych wartości kultury, tj. nazw miejscowości, nazw punktów topograficznych, utrzymywanie ukształtowanej sieci ośrodków parafialnych.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej (przedstawione na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*) obejmujące następujące wybrane historyczne obiekty i zespoły zabytkowej zabudowy (dokładne granice oraz zasady przekształceń powinny być wyznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego):

- zespół pałacowo-ogrodowy w Smażynie;
- zespół dworsko-ogrodowy w Pobłociu;
- zespół dworsko-ogrodowy w Osieku;
- dwór z otoczeniem w Miłoszewie, obejmujący również punkty widokowe;
- zespół młyński w Smażynie;
- zespół młyński w Tłuczewie;
- zespół zabudowy wiejskiej-przysiółek Zielony Dwór, obejmujący również punkty widokowe;

- szkoła w Głodnicy wraz z otoczeniem;
- Kościół Parafialny z otoczeniem w Strzepczu;
- Kościół Parafialny z otoczeniem w Smażynie;
- historyczny układ ruralistyczny w Niepoczołowicach;
- historyczny układ ruralistyczny w Strzepczu;
- historyczny układ ruralistyczny w Zakrzewie;
- historyczny układ ruralistyczny w Kętrzynie;
- historyczny układ ruralistyczny w Lini.

Historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny – to przestrzenne założenie miejskie lub wiejskie, zawierające zespoły budowlane, pojedyncze budynki i formy zaprojektowanej zieleni, rozmieszczone w układzie historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych, w tym ulic lub sieci dróg. W celu ochrony należy wnikliwie uzupełniać zabudowę, zachować historyczny układ komunikacyjny wsi, zachować czytelność kompozycyjną i podziały siedlisk, chronić pole ekspozycji układu wsi, ograniczać lokalizację dominant wysokościowych, staranie dobierać architekturę nowych obiektów i budynków.

Ponadto na terenie gminy znajduje się kilkanaście obiektów rozproszonych (które wymienione zostały w tabeli pt. Obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków, w rozdziale IV) – głównie historycznych budynków mieszkalnych i gospodarczych – które również wymagają ochrony konserwatorskiej, a w szczególności należy je chronić przed zniszczeniem, dążyć do odtworzenia ich historycznej wartości.

Występujące na terenie gminy stanowiska archeologiczne (wpisane do rejestru zabytków oraz pozostałe) podlegają ochronie. Wszelkie działania na terenie stanowisk wymagają zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Tereny stanowisk mogą być przeznaczone pod zagospodarowanie po wykonaniu inwentaryzacji i prac archeologicznych, dopuszcza się ich częściową zabudowę. Zagrożeniem dla obiektów archeologicznych są prace ziemne i zalesianie.

Zgodnie z wytycznymi planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego na obszarze gminy Linia we wschodniej części powstać ma „Park Kulturowy" w ramach obszaru kartusko-mirachowskiego, zgodnie z przepisami Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Celem powołania Parku Kulturowego jest ochrona potencjału kulturowego i odpowiedniego wykorzystania dla rozwoju turystyki i rekreacji poprzez ochronę form tradycyjnego historycznego krajobrazu osiedleńczego wiejskiego oraz otwartego krajobrazu rolniczego. Zagrożeniem dla celów ochrony w Parkach Kulturowych jest wprowadzanie dominant technicznych, tj. linii elektroenergetycznych, masztów telefonii komórkowej i elektrowni wiatrowych.

Szczegółowy spis obiektów objętych ochroną konserwatorską powinien znaleźć się w gminnej ewidencji zabytków, a zakres ich ochrony (pojedynczych budynków, zespołów zwartej zabudowy wsi itp.) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (w tym wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej).

Obiekty objęte ochroną konserwatorską przedstawione są na rysunkach:
Rys.7.Dobra kultury oraz *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

7.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;

KOMUNIKACJA

System komunikacji należałoby rozpatrywać w kategorii dostępności lokalnej i ponadlokalnej. Lokalnie system dróg gminnych i powiatowych spełnia swoje obecne zadanie. W zakresie ponadlokalnym obok istniejącego sytemu komunikacji drogowej łączącego się z drogami wyższego rzędu (poza obszarem gminy), niezbędne jest włączenie układu kolejowego i rowerowego, czyli proekologicznego

wspomagającego istniejące drogi, a docelowo łączącego się z sąsiednimi gminami, w celu podniesienia rangi turystyki i wypoczynku.

W studium Gminy wskazano obejścia drogowe wsi Linia, Strzepcz, Zakrzewo, ich faktyczny przebieg może ulec korektom, mogą się one również stać drogami obsługującymi powstające osiedla (oznaczone na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego)*.

Układ drogowy jest wystarczający dla obsługi gminy. W zakresie budowy publicznych dróg gminnych (istniejących działek i nowych), przewiduje się konieczność przyjęcia odpowiednich parametrów technicznych, na obszarach nowej zabudowy (wskazanych w Studium) w ramach planów miejscowych należy wyznaczać nowe drogi publiczne oraz drogi wewnętrzne.

Niezbędne byłoby wyznaczenie, oznakowanie i przygotowanie nowych szlaków turystycznych (w tym ścieżek pieszych, rowerowych, konnych itp.), wprowadzenie punktów widokowych i ograniczenie wprowadzania nowej zabudowy w celu ochrony obszarów atrakcyjnych krajobrazowo.

Należałoby wykorzystać linię kolejową, w porozumieniu z sąsiednimi gminami możnaby wykorzystać na cele „kolejki turystycznej" lub docelowo zmienić na funkcję drogową.

Na terenie gminy Linia, jako uzupełnienie i część tras turystycznych o zasięgu ponadlokalnym (Szlak czerwony na terenie parku krajobrazowego) mogą być szlaki wodne. Atrakcyjne mogą być szlaki promujące walory krajobrazowe, np.:
-szlak kajakowy na Łebie i jeziorach Potęgowskich (cechą są miejscami występujące trudne warunki terenowe),
-trasa narciarska – głównie na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Najbardziej efektownymi ciągami widokowymi są ciągi wzdłuż brzegu rzeki Łeby, trasa Nowa Huta-Miłoszewo, trasa Strzepcz-Tłuczewo, trasa Lewino-granica gminy. Punkty widokowe (wytypowane) znajdują się między Kętrzynem a Osiekiem (patrząc w kierunku północno-zachodnim), w Zakrzewie (patrząc w kierunku południowym), w Niepoczołowicach, w Potęgowie (patrząc w kierunku południowym na jezioro), w Tłuczewie (patrząc w kierunku wschodnim na dolinę Łeby), w Miłoszewie (patrząc na dolinę Łeby w kierunku wschodnim), w Lewinie (nad jeziorem Lewinko).

Propozycją jest urządzenie trasy rowerowej obejmującej obszar całej gminy – ze zwiedzaniem obiektów zabytkowych, w tym stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków oraz wypoczynku nad jeziorami - poprzez wsie: Potęgowo, Niepoczołowice-Folwark, Niepoczołowice, Linia, Kętrzyno, Osiek, Tłuczewo, Zielony Dworek, Strzepcz, Pobłocie, Smażyno, Lewino, Miłoszewo, Głodnica, Kobylasz, Linia – Potęgowo.

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Nie ma potrzeby rezerwacji terenu pod gminne, międzygminne, powiatowe składowisko odpadów na terenie gminy Linia. Powstające odpady komunalne są wywożone na składowiska odpadów znajdujące się w innych gminach. Na terenie gminy Linia planowane jest stworzenie tylko punktów przeładunkowych.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego w zakresie gospodarki odpadami, zgodnie z Planem gospodarki odpadami gminy Linia, wskazują zwłaszcza na potrzebę:
-objęcia całej gminy racjonalną gospodarką odpadami,
-wprowadzenia na terenie gminy szeroko rozumianej segregacji odpadów komunalnych u źródła ich powstawania, oraz recyklingu m.in.: szkła, makulatury, plastiku, złomu żelaznego, odpadów zielonych i odpadów niebezpiecznych,
-wyznaczenia we wsiach punktów selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, w tym wielkogabarytowych oraz niebezpiecznych – pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych,
-likwidacji i rekultywacji „dzikich wysypisk".

Istniejąca oczyszczalnia ścieków w Tłuczewie może zostać powiększona wraz z budową systemu kanalizacji zbiorczej, dla obsługi prawie całej gminy Linia w ramach aglomeracji Linia. System nie obejmowałby wsi Smażyno, dla której należy przewidzieć odrębny układ kanalizacji z oczyszczalnią (można by ująć tę część do

systemu sąsiedniej gminy za jej zgodą i w porozumieniu). Poza zasięgiem tego systemu odprowadzanie ścieków objęte jest systemem indywidualnym, tj: zamknięte wybieralne zbiorniki na nieczystości lub przydomowe oczyszczalnie ścieków.

Kanalizacja sanitarna powinna być w pierwszej kolejności wybudowana dla miejscowości Linia, Linia-Zakrzewo, Niepoczołowice, Tłuczewo, Strzepcz, Lewinko.

Sieć wodociągowa wraz z publicznymi ujęciami wody spełnia swoje zadanie, może ona być rozbudowywana w miarę potrzeb, w celu zapewnienia dostępności dla wszystkich mieszkańców gminy. Dopuszcza się jako uzupełnienie dla publicznej sieci wodociągowej indywidualne ujęcia.

Dopuszcza się w porozumieniu z sąsiednimi gminami, wzajemne włączenie różnych obiektów do systemu kanalizacji sanitarnej, wodociągowej.

Tereny lokalizacji masztów telefonii komórkowej – istniejące lokalizacje mogą być uzupełniane o nowe anteny, nowe lokalizacje dopuszczalne są na terenie całej gminy, nie jest wskazana lokalizacja na terenach ochrony przyrody (Kaszubski Park Krajobrazowy, Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby - w tym dla działki nr 46/4 w Strzepczu z uwzględnieniem obowiązujących przepisów odrębnych.

Lokalizacja elektrowni wiatrowych: na terenie gminy Linia nie wyklucza lokalizacji Farm Wiatrakowych, zaleca się pojedyncze wiatraki, powinny się one znajdować poza terenami ochrony przyrody oraz, za wyjątkiem terenu działki nr 53/6 w Pobłociu, w celu ograniczenia negatywnego oddziaływania, w odległości co najmniej 500 m od zabudowań przeznaczonych na stały pobyt ludzi, a dla działek nr 418, 419 w Strzepczu i 336/2 w Pobłociu w odległości co najmniej 400 m od zabudowań przeznaczonych na stały pobyt ludzi (lokalizacja uwarunkowana jest przeprowadzeniem badań). Dla działki nr 53/6 w Pobłociu dopuszcza się lokalizację w odległości od budynków, przeznaczonych na stały pobyt ludzi, zapewniającej przestrzeganie przepisów z zakresu ochrony przed hałasem i wibracjami.

Dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowej na działce nr 65/16 położonej w obrębie geodezyjnym Pobłocie o mocy do 1MW, w odległości mniejszej niż 500 m lecz nie mniejszej niż 200 m od zabudowań przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Warunkiem jest ograniczenie hałasu emitowanego przez ten wiatrak na terenach przeznaczonych na pobyt ludzi do poziomu zgodnego z przepisami odrębnymi. Nie dopuszcza się lokalizacji wiatraka w odległości mniejszej niż 1km od granicy zespołu dworsko-parkowego w Pobłociu.

Odnośnie elektrowni wodnych: oprócz obiektów w Tłuczewie i Smażynie nie przewiduje się nowych, zwłaszcza że teren doliny Łeby jest narażony na powodzie, znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Łeby" oraz Kaszubskim Parku Krajobrazowym oraz objęty jest istniejącym i projektowanym zespołem przyrodniczo-krajobrazowym.

Pozostałe sieci: elektroenergetyczna, gazowa i telekomunikacyjna – realizowana jest przez uprawnione podmioty.

Planowana jest elektroenergetyczna linia wysokiego napięcia 110kV relacji Żarnowiec-Sierakowice (ponadlokalna). Jej dokładny przebieg będzie wskazany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego; jest to obszar wschodni gminy w rejonie Pobłocia i Lewina. Na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* przedstawiono przebieg wskazany przez Zakład Energetyczny oraz propozycję gminy wynikającą z analiz istniejącego i planowanego zagospodarowania wsi Pobłocie, Lewino, Lewinko.

Niezbędne inwestycje infrastruktury technicznej (wodociąg, kanalizacja sanitarna, deszczowa, linie energetyczne, drogi, itp.), które nie mogą być zlokalizowane poza obszarami objętymi ochroną przyrody, winny być prowadzone w sposób najmniej szkodliwy dla środowiska przyrodniczego i najmniej obniżające walory przyrodnicze.

Wszelkie inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, zwłaszcza publiczne, mogą być realizowane na terenie całej gminy.

Infrastruktura techniczna i komunikacja zostały przedstawione na rysunkach:
1) Rys.8.Komunikacja,
2) Rys.9.Wodociągi,
3) rys.10.Odprowadzanie ścieków,
4) Rys.11.Elektroenergetyka
5) oraz *Rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

7.6.Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;

Inwestycją celu publicznego są działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w szczególności:
1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji;
2) budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;
3) budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania;
4) budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego;
5) opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
6) budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, sądów i prokuratur, państwowych szkół wyższych, szkół publicznych, a także publicznych: obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i obiektów sportowych;
7) budowa i utrzymywanie obiektów oraz urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa i ochrony granicy państwowej, a także do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w tym budowa i utrzymywanie aresztów śledczych, zakładów karnych oraz zakładów dla nieletnich;
8) poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie i składowanie kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa oraz węgla brunatnego wydobywanego metodą odkrywkową;
9) zakładanie i utrzymywanie cmentarzy;
10) ustanawianie i ochrona miejsc pamięci narodowej;
11) ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody.

Studium gminy wskazuje tereny istniejącej i projektowanej zabudowy w poszczególnych wsiach (oznaczone na *Rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*), na których mogą być realizowane inwestycje celu publicznego. Na pozostałym terenie gminy dopuszcza się realizację „liniowych" inwestycji celu publicznego (typu sieci infrastruktury technicznej, drogi).

Mieszkańcy muszą zdać sobie sprawę z tego, że rozwój zabudowy zawsze wymaga wyposażenia w obiekty służące ogółowi społeczności, np.: drogi, parkingi, place, parki, szkoły, sieci wodociągowe i kanalizacji, linie energetyczne wraz ze

stacjami transformatorowymi, obiekty sportowe itp.. Szczegółowo tereny będą wskazane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub decyzjach o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Do głównych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym (gminnym) należą:

1) budowa kanalizacji z oczyszczalnią w ramach „aglomeracji Linia"– celem jest uzupełnienie braków w wyposażeniu w urządzenia komunalne jednostek osadniczych, jest to obszar prawie całej gminy, realizacja zadania będzie następowała etapami,
2) rozwój mieszkalnictwa komunalnego i socjalnego, usług administracji, oświaty, sportu, zlokalizowanych w poszczególnych wsiach, w ramach wyznaczonych terenów pod zabudowę,
3) rozwój systemu dróg – poprawa jakości nawierzchni dróg i ulic, uzyskanie właściwych parametrów technicznych, ponadto wydzielenie i budowa nowych dróg (publicznych, wewnętrznych) i ścieżek rowerowych itp.,
4) zagospodarowanie jezior i rzeki Łeby – celem jest zapewnienie publicznego dostępu, lokalizacja kąpielisk nad jeziorami, oraz ochrona przed powodzią wzdłuż rzeki Łeby,
5) rozbudowa istniejących cmentarzy we wsiach Smażyno, Linia, Strzepcz.

Celem publicznym ponadlokalnym (wynikającym z potrzeb i obowiązków samorządów powiatu, województwa oraz władz państwowych) jest ustanowienie nowych form ochrony przyrody: użytków ekologicznych na terenie całej gminy głównie w jej południowej części, rezerwatu przyrody Białe Błoto, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego doliny Łeby oraz ostoi w ramach Sieci NATURA2000.

7.7.Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia przyjmuje za słuszne wyznaczenie następujących obszarów przewidywanych do realizacji postulowanych zadań i programów wynikających z polityki województwa na obszarze województwa pomorskiego (oznaczone na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego*):

- linii elektroenergetycznej 110kV relacji Żarnowiec-Sierakowice na obszarze wsi Pobłocie, Lewinko, Lewino.
- ochrony wód m.in. Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

7.8.Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m2 oraz obszary przestrzeni publicznej;

Na terenie gminy Linia nie wyznacza się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości.

Na terenie gminy nie wyznacza się obszarów na których rozmieszczone będą obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 400m2.

Tereny, które będą tworzyły obszary przestrzeni publicznej w gminie (przez co, w rozumieniu Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, należy rozumieć obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy) nie wyznacza się. Planuje się w gminie realizację celów publicznych poprzez wyznaczanie ogólnodostępnych terenów służących przede wszystkim mieszkańcom, są to m.in. centra wsi, tereny usług, tereny zieleni urządzonej, ogólnodostępne tereny rekreacji, obiekty sportu, kultury, oświaty, zdrowia i opieki społecznej.

Obszary, dla których istnieje obowiązek sporządzenia planu miejscowego, wynikający z przepisów odrębnych nie występują.

Konieczność opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

1) W przypadku ustanowienia terenów górniczych wyznaczonych w Studium – dotyczy złóż udokumentowanych w Lini, Niepoczołowicach oraz Tłuczewie i Niepoczołowicach-Lini, oraz nieudokumentowanych w Głodnicy – podstawa Prawo geologiczne i górnicze,

2) w przypadku rozbudowy cmentarza komunalnego w Smażynie – podstawa Ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych

3) w przypadku przeznaczenia gruntów rolnych, leśnych na cele nierolnicze, nieleśne gruntów rolnych klasy III o powierzchni powyżej 0,5ha lub klasy IV o powierzchni powyżej 1ha - tereny w Pobłociu i Lewinie przeznaczone pod zabudowę – podstawa ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

7.9.Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;

Oprócz obszarów objętych aktualnie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (opisane zostały w dziale 6.Zagospodarowanie przestrzenne) Gmina przystąpiła również do opracowania nowych planów miejscowych:

1)Uchwała nr 87/XII/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 12 grudnia 2007r. w

sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Lewino, Lewinko;
2)Uchwała nr 88/XII/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 12 grudnia 2007r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Pobłocie;

Oprócz podjętych ww uchwał wskazano obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:
1)tereny wskazane na *rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego* pod zabudowę o różnej funkcji dla poszczególnych jednostek osadniczych,
2)tereny górnicze, wraz z niezbędnym otoczeniem,
3)rejon byłego wysypiska odpadów i stacji kolejowej w Lini-Zakrzewie,
4)rejon oczyszczalni ścieków w Tłuczewie,
5)rejon nad jeziorem Strzepcz, jako kontynuacja istniejącej zabudowy wsi Strzepcz,
6)tereny elektrowni wiatrowych.

Dla w/w miejscowych planów nie wyznacza się terminu ich realizacji, dokładnego obszaru, który określony zostanie w uchwale o przystąpieniu do opracowania planu miejscowego.

Zaleca się, aby obszar wskazany do objęcia planem miejscowym obejmował tereny pod nową zabudowę w powiązaniu z istniejącą, co będzie sprzyjało tworzeniu nowej struktury przestrzennej i rozwiązywało kwestie ładu przestrzennego, komunikacji i infrastruktury technicznej.

Zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne posiadają tereny objęte aktualnymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.
Przyjmuje się, że zgody w/w uzyskane przy sporządzaniu miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, zachowują swoją ważność.

Ze względu na występowanie na terenie gminy Linia w większości użytków rolnych niskich klas V,VI, nie powinno się wyłączać z użytkowania rolniczego gruntów klasy III, IV, które to kompleksy należy wykorzystywać dla potrzeb gospodarki rolnej. Nie wyklucza się jednak zmiany sposobu użytkowania tych gruntów.

Lasy podlegają powszechnej ochronie, zakazuje się zmiany użytkowania gruntów leśnych będących własnością Skarbu Państwa, dopuszcza się takie zmiany lasów prywatnych, pod warunkiem przeznaczenia innych użytków pod zalesienie. Ogólną zasadą jest nie zmniejszanie powierzchni leśnej na terenie gminy Linia, i zachowanie wskaźnika lesistości co najmniej na poziomie gminnym, tj. 36%.

Obszary wymagające uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych, leśnych na cele nierolnicze, nieleśne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego znajdują się (wskazane na *rysunku Studium*):
- w rejonach wskazanych w Studium Gminy pod istniejącą i projektowaną zwartą zabudowę o różnej funkcji,
-w miejscach kompleksów gruntów rolnych klasy III, IV, tj: w Pobłociu, Lewinie, Dąbrówce, Dargolewie, Zakrzewie-Folwarku.
-w rejonach planowanego wydobycia kopalin.

7.10.Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;

Rolnictwo nadal pozostaje główną funkcją gminy. Wizją rozwoju gminy jest malejący udział rolnictwa na rzecz różnorodnej działalności gospodarczej pozarolniczej. Oceniając przyszłość rozwoju rolnictwa należy uwzględniać warunki ogólnokrajowe. Kontynuacji funkcji rolniczej należy upatrywać w poprawie jakości produktów rolnych oraz częściowej zmiany kierunków produkcji rolniczej (roślinnej i zwierzęcej), zachowanie użytków zielonych. Znaczenie może mieć agroturystyka, produkcja rzemieślnicza, a także hodowla w gospodarstwach specjalistycznych (np.:

pszczelarstwo, hodowla roślin energetycznych).

Przy zagospodarowaniu obszarów rolniczych przyjmuje się następujące zasady:
- utrzymuje się istniejące przeznaczenie gruntów rolnych, za wyjątkiem obszarów przewidzianych w Studium Gminy (na *rysunku Studium – strategia rozwoju prestrzennego*) pod zmianę dotychczasowego użytkowania,
- postuluje się utrzymanie stosunkowo dużych areałów gruntów rolnych przy zachowaniu zróżnicowanej struktury ich użytkowania,
- przyjmuje się, że podstawowa funkcja zabudowy na terenach wiejskich związana jest z gospodarką rolną i usługami agroturystycznymi,
- postuluje się ochronę i wzmacnianie zróżnicowania krajobrazu rolniczego,
- zaleca się realizację nowych siedlisk rolniczych poza obszarami zabudowanymi w wypadku, kiedy wielkość gospodarstwa przekroczy średni areał gospodarstw rolnych w gminie Linia.

Istniejące gospodarstwa rolne z siedliskami, wszelkie obiekty związane z gospodarką rolną pozostawia się w dotychczasowym użytkowaniu, tzn. zabudowę na obszarach przestrzeni rolniczej i leśnej, a także zagrody w obrębie zwartej zabudowy wsi.

Na terenie Gminy kompleksy rolnicze i leśne tworzą swoistą „szachownicę". Główne tereny występują w rejonie Lewino-Pobłocie, Kętrzyno-Zakrzewo, Kobylasz-Głodnica. Przewiduje się zachowanie kompleksów leśnych oraz mozaiki zadrzewień. Lasy mają pełnić przede wszystkim funkcje ochronne i społeczne, oraz gospodarcze i łowieckie, oraz powinny być jednocześnie dostępne. Zaleca się w porozumieniu z właścicielami gruntów leśnych tworzenie punktów i ścieżek dla obsługi turystów.
Zaleca się utrzymanie bogatej struktury krajobrazu ze znacznym udziałem ekosystemów wodnych, łąkowych i pastwiskowych, lasów, zadrzewień śródpolnych i jezior odznaczających się dużą różnorodnością biologiczną oraz elementów kulturowych z historycznie ukształtowaną zabudową i tradycyjnymi metodami gospodarowania.

Należy co najmniej zachować wskaźniki lesistości gminy. Zasada powiększania zasobów leśnych powinna być realizowana poprzez: zalesianie gruntów, przy czym należy dążyć do zachowania jak najbardziej urozmaiconej (nieregularnej) granicy polno-leśnej dużych kompleksów w celu stworzenia szerokiej strefy przejściowej; poprawę składu gatunkowego, w tym zwłaszcza lasów prywatnych oraz podwyższenie produkcyjności lasu w sposób określony w planie urządzenia lasu.

7.11.Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi na terenie gminy znajdują się wzdłuż rzeki Łeby (teren ten oznaczono na *Rysunku Studium – strategia rozwoju prestrzennego)*. Wyznacza się tereny zagrożone zalaniem wodą 10-letnią i 100-letnią. W zasadzie obszar ten wyłączony jest z wszelkiej działalności inwestycyjnej, pod warunkiem stosowania przepisów Prawa Wodnego. Istniejąca zabudowa mieszkaniowa, zagrodowa, młyn, dwór, w zasięgu wód rzeki Łeby, zwłaszcza w Tłuczewie i Miłoszewie, pozostaje w dotychczasowym użytkowaniu, zaleca się utrzymanie linii zabudowy od strony rzeki. Szczegółowe zasady gospodarowania zostaną uwzględnione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Potencjalne obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych to głównie tereny stoków o nachyleniu większym niż 15 stopni, wynikają one z lokalnych warunków ukształtowania terenu, oraz tereny górnicze. Na terenie gminy Linia tereny stoków o nachyleniu większym niż 15^0 dotyczą zwłaszcza odcinków krawędzi głęboko wciętej doliny rzeki Łeby oraz rynien jeziornych Jezior Potęgowskich (południowej części gminy), a także stromych wzniesień moreny czołowej (występującej w północnym i południowym obszarze gminy) w rejonie miejscowości Strzepcz,

Miłoszewo, Lewinka, Osieka, Smażyna. W opracowywanych planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego należy wyznaczyć na podstawie opracowania ekofizjograficznego obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Dla wyznaczonych obszarów proponuje się ograniczenie nowej zabudowy.

7.12.Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;

Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny występują w miejscowości Linia, Niepoczołowice, ponadto wszędzie gdzie będą wydobywane złoża i dotyczą złóż udokumentowanych jak i nieudokumentowanych, tj. w miejscowości Głodnica, Linia-Zakrzewo i Tłuczewo; zostaną one uwzględnione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W planie miejscowym należy w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr, wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr - dotyczy to np.: zespołów zabudowy mieszkaniowej, rekreacyjnej, wypoczynkowej, innych budynków, terenów zamkniętych, dróg i infrastruktury technicznej, lasów, zbiorników wodnych, zabytków, obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Zasady zagospodarowania i szerokości filarów ochronnych zostaną ustalone na podstawie opracowań ekofizjograficznych, raportów oddziaływania inwestycji na środowisko, dokumentacji geologicznych.

7.13.Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);

Na terenie gminy Linia nie występują obszary objęte ochroną na podstawie w/w przepisów prawa.

7.14.Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;

Przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji, wymagają obszary na których nastąpiły znaczne zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi oraz zniszczone nadmiernym, nieprawidłowym użytkowaniem.

Rekultywacji wymagają głównie tereny górnicze w Niepoczołowicach i Lini, tereny po wyrobiskach, po wysypisku odpadów. Proponuje się kierunek zagospodarowania nie tylko leśny, rolny, ale ze względu na sąsiedztwo wsi wykorzystanie dla potrzeb mieszkańców w postaci obiektów sportowych, rekreacyjnych, zieleni urządzonej itp.

Przekształceń lub likwidacji wymagają obiekty na nieruchomościach nad

jeziorami (zwłaszcza te nielegalne lub usytuowane niezgodnie z przepisami prawa), należy zapewnić przy tym prawidłowy dojazd do nieruchomości, i bezwzględnie zapewnić publiczny dostęp do brzegów jezior.

Rehabilitacji wymagają przede wszystkim zabytkowe dwory w Miłoszewie, Pobłociu i Osieku (obiekty wymagają pilnych remontów i szczególnej dbałości o szczegóły architektoniczne), oraz inne zabytkowe budynki (np.: w przysiółku Zielony Dworek), ze szczególnym zwróceniem uwagi na funkcje w obiektach, dokonywane pod kierunkiem wojewódzkiego konserwatora zabytków. Oprócz swojej funkcji mieszkaniowej, mogą być przeznaczone na funkcję hotelową, konferencyjną, muzealną, kulturalną itp.

7.15.Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;

Tereny zamknięte zostały opisane w punkcie 1.4. niniejszego tekstu Studium Gminy, i obejmują tereny linii kolejowej oraz poligonu w Strzepczu, ich granice znajdują się na *Rysunku studium – strategia rozwoju przestrzennego*.

Potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy uwzględnia się, ustalając w szczególności:

1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym terenów wyłączonych spod zabudowy;
3) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
4) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
5) obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
6) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
7) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
8) inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania, występujące w gminie.

Przyjmuje się możliwość zmiany zagospodarowania terenów związanych z linią kolejową po wyłączeniu z terenów zamkniętych, na potrzeby komunikacji i usługowo-mieszkaniowe, a także związane z publicznymi potrzebami samorządu gminy.
Tereny poligonu w Strzepczu pozostawia się bez zmian jako tereny zamknięte.

7.16.Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Wyróżnionym obszarem problemowym na terenie gminy są istniejące i planowane tereny górnicze. Przyjęto zasadę, że istniejące i nowe tereny górnicze powinny być ujęte w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Uwzględniono wnioski złożone do Studium dotyczące lokalizacji nowych terenów wydobycia surowców. Ujęte one są na *rysunku Studium – strategia rozwoju przestrzennego* symbolem ® w następujących miejscach:

- ☐ jedno miejsce w Linii-Zakrzewie przy linii kolejowej, w zasięgu udokumentowanych złóż w Lini,
- ☐ jedno miejsce w Niepoczołowicach w rejonie udokumentowanego złoża Niepoczołowice,
- ☐ jedno miejsce w Niepoczołowicach na powiększenie istniejącego terenu górniczego, z zakazem lokalizacji na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego,
- ☐ jedno miejsce w Tłuczewie, w rejonie udokumentowanego złoża Tłuczewo,
- ☐ trzy miejsca w Głodnicy, są to nieudokumentowana złoża.

Realizacja powyższych inwestycji może nastąpić pod następującymi warunkami niezbędnymi do zawarcia w planach miejscowych, oprócz ustaleń planu zagospodarowania złoża:
-należy bezwzględnie ustanowić filar ochronny w złożu kopaliny
- należy pozostawić wokół terenu zakładu związanego z wydobywaniem kopaliny pas ochronny od istniejącej i projektowanej zabudowy, także rolniczej,
-określić zasady przejazdu samochodów ciężarowych, oraz budowy dróg z tym związanych.

Pozostałe miejsca wydobywania kopalin dopuszcza się pod warunkiem ich udokumentowania.

Ustala się zakaz lokalizacji terenów górniczych, wydobywania złóż kopalin na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby.

Aneks do Zmiany Studium

dotyczy terenów wskazanych w uchwałach nr:

1) Uchwała nr 177/XII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 26 stycznia 2016r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (dla terenu działki nr 144/3 położonej w obrębie geodezyjnym Tłuczewo),
2) Uchwala nr 134/XIII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (działki oraz części działek nr 65/16, 65/17, 63/2, 65/21, 65/9, 350, 52/7, 65/1, 65/2, 63/1, 52/5 w obrębie geodezyjnym Pobłocie),
3) Uchwała nr 167/XVI/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia,
4) Uchwała Nr 22/III/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia *(w zakresie działek nr:* 35/57, 178/2, 177/2, 176/2, 175/2, 587/1, 587/3, 587/4, 587/5, 169/53, 37/39 *w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice),*
5) Uchwała Nr 263/XXVI/VII/2017 Rady Gminy Linia z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia.

Dnia 18.11.2015r. weszła w życie ustawa z dnia 9.10.2015r. o rewitalizacji, która wprowadziła zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakładając obowiązek poruszenia w opracowywanym „studium" nowych zagadnień. Zagadnienia te, w zakresie terenów objętych zmianą studium, zostały uwzględnione w następujący sposób:

6) REKOMENDACJA I WNIOSKI ZAWARTE W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIE PRZEZ AUDYT KRAJOBRAZOWY GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH

Na dzień sporządzania zmiany studium, dla terenu objętego zmianą studium nie został wykonany audyt krajobrazowy oraz nie zostały wyznaczone granice krajobrazów priorytetowych.

7) POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Tereny objęty zmianą studium dotyczą wyłącznie lokalizacji terenu górniczego (eksploatacja kruszyw naturalnych) oraz elektrowni wiatrowej i fotowoltaicznej.

W związku z powyższym na etapie zmiany studium dotyczącej wyłącznie takich funkcji, nie ma uzasadnienia przeprowadzanie:
- analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych,
- prognoz demograficznych,
- analiz możliwości finansowania przez gminę wykonywania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- bilansów terenów przeznaczonych pod zabudowę.

W przypadku zmiany studium wynikającej z Uchwały Nr 22/III/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia *(w zakresie działek nr:* 35/57, 178/2, 177/2, 176/2, 175/2, 587/1, 587/3, 587/4, 587/5, 169/53, 37/39 *w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice), zmiana polega na nieznacznym powiększeniu terenów o funkcji rekreacji indywidualnej. Uchwała o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium została podjęta przed wejściem w życie ustawy z dnia 9.10.2015r. o rewitalizacji*

8) OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

W granicach zmiany studium nie występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji.

9) OBSZARY ZDEGRADOWANE

W granicach zmiany studium nie występują tereny zdegradowane.

10) OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

W związku z tym, że zmiana studium dotyczy niewielkiego fragmentu gminy, nie wskazuje się w tym terenie obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

SPIS RYSUNKÓW I TABEL

Rys.1. Obręby geodezyjne
Rys.2. Lokalizacja gminy Linia w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Województwa Pomorskiego.
Rys.3. Informacje i wnioski Zarządu Województwa Pomorskiego
Rys.4. Informacje Zarządu Województwa Pomorskiego z operatu przyrodniczego do Ekofizjografii Województwa Pomorskiego
Rys.5.1. Istniejące formy ochrony przyrody: Kaszubski Park Krajobrazowy z otuliną, Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby, Obszar Sieci Natura 2000, OSO Lasy Mirachowskie PLB220008
Rys.5.2. Istniejące formy ochrony przyrody: Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Dolina Łeby w KPK, Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Rynna Potęgowska, użytki ekologiczne, pomniki przyrody
Rys.6. Punkty widokowe
Rys.7. Ochrona dóbr kultury
Rys.8. Komunikacja
Rys.9. Wodociągi
Rys.10. Odprowadzanie ścieków
Rys.11. Elektroenergetyka
Rys.12. Plany miejscowe
Rys.13. Decyzje o warunkach zabudowy
Rys.14. Wnioski do studium
Rys.15. Kierunki rozwoju - podział funkcjonalny
Rys.16. Elementy zagrożeń środowiska
Rys.17. Projektowane formy ochrony przyrody
Tabela 1. Ludność gminy Linia w latach 2000-2006
Tabela 2. Jeziora na terenie gminy Linia powyżej 5 ha
Tabela 3. Urządzenia piętrzące na terenie gminy Linia /stan na 31.12.2002 r./
Tabela 4. Zestawienie powierzchni leśnej według kategorii lasów, głównych (panujących) gatunków drzew w drzewostanach, klas bonitacji oraz grup wiekowych występujących w gminy Linia (obręb Bożepole i Luzino)
Tabela 5. Użytki ekologiczne na terenie gminy Linia
Tabela 6. Charakterystyka udokumentowanych złóż kopalin w gminie Linia
Tabela 7. Obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków
Tabela 8. Obiekty wpisane do rejestru zabytków Województwa Pomorskiego
Tabela 9. Stanowiska archeologiczne na terenie gminy Linia
Tabela 10. Wodociągi na terenie gminy Linia w roku 2006 oraz w powiecie wejherowskim
Tabela 11. Sieć kanalizacji na terenie gminy Linia w roku 2006 oraz w powiecie wejherowskim
Tabela 12. Zestawienie stacji transformatorowych
Tabela 13. Użytki rolne, leśne, zadrzewienia
Tabela 14. Tereny zabudowane i zurbanizowane
Tabela 15. Zestawienie użytków
Tabela 16. Zestawienie gruntów według własności w grupach rejestrowych
Tabela 17. Grunty według własności
Tabela 18. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego
Tabela 19. Decyzje o warunkach zabudowy wydane przez Wójta Gminy Linia
Tabela 20. Wnioski złożone do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

ZAŁĄCZNIKI:

1) *Rysunek Studium – strategia rozwoju przestrzennego* na mapie topograficznej – – załącznik nr 2 do uchwały w sprawie zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia – aktualizacja 2008 rok, zmiana nr 2 w 2013 r. obejmująca działki nr 2/40 I 2/41 w obrębie geodezyjnym Miłoszewo (oznaczona symbolem Z-2013/2).
2) uchwały Rady Gminy.

PRZEPISY PRAWA ORAZ LITERATURA:

1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, uchwała Nr 23/V/III/99 Rady Gminy Linia z dnia 13 lutego 1999 r., ze zmianami: z 2004r. uchwała nr 214/XXVI/IV/2005 z dnia 18 października 2005r., uchwała nr 268/XXXV/IV/2006 z dnia 28 września 2006r., uchwała nr 25/IV/V/2007 z dnia 16 lutego 2007r.
2) uchwała nr 25/IV/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 16 lutego 2007r. o przystąpieniu do opracowania zmiany Studium.
3) Uchwała NR 50/VIII/V/2007 RADY GMINY LINIA z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwoju Gminy Linia do 2015";
4) Uchwała NR 49/VII/V/2007 RADY GMINY LINIA z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie uchwalenia Strategii Integracji i Polityki Społecznej w Gminie Linia na lata 2007 – 2015;
5) Uchwała NR ..../...../2004 RADY GMINY LINIA z dnia ..... 2004 r. w sprawie uchwalenia Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Linia na lata 2004-2013;
6) U C H W A Ł A NR 65/VIII/V/2007 RADY GMINY LINIA z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Gminy Linia do porozumienia o wzajemnej współpracy w celu utworzenia Lokalnej Grupy Działania i opracowania Strategii Rozwoju Lokalnego do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich ,,Oś 4 LEADER" oraz na współfinansowanie kosztów realizacji Strategii Rozwoju Lokalnego;
7) Uchwała nr 87/XII/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 12 grudnia 2007r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Lewino, Lewinko;
8) Uchwała nr 88/XII/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 12 grudnia 2007r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Pobłocie;
9) Uchwała nr 57/VII/IV/2003 Rady Gminy Linia z dnia 9 lipca 2003 r. w sprawie przyjęcia projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe;
10) Uchwała Nr 154/XVII/IV/2004 Rady Gminy Linia z dnia 16 września 2004 r. w sprawie uchwalenia Programu Ochrony Środowiska Gminy na lata 2004–2011 obejmującego Plan Gospodarki Odpadami Gminy Linia na lata 2004–2011;
11) Uchwała nr 58/VIII/V/2007 Rady Gminy Linia z dnia 23 sierpnia 2007r. w sprawie szczegółowych zasad utrzymania porządku i czystości na terenie gminy Linia;
12) Uchwała nr229/XXVII/IV/2005 Rady Gminy Linia z dnia 29.11.2005r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody w miejscowości Osiek gmina Linia (Dz.U.Woj.Pom. nr 17, poz. 334);
13) Uchwała Nr 93/XIII/V/07 Rady Gminy Linia z dnia 28.12.2007r. w sprawie uchwalenia budżetu gminy Linia na rok 2008;
14) Plan zapewnienia funkcjonowania publicznych urządzeń zaopatrzenia w wodę w warunkach specjalnych na terenie Gminy Linia na dzień 31.12.2007r. – materiały Urzędu Gminy Linia;
15) Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Linia, Gdańsk 1994 rok, opracował zespół: W.Mieńko, J.Depta, J.Jarosik, W.Maślanka, D.Siemion (materiał dostępny w siedzibie Urzędu Gminy Linia);
16) Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego nr 80/06 z dnia 4 sierpnia 2006r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Linia (Dz.U.Woj.Pom. nr 91, poz. 1901);
17) Uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. (Dz.U.Woj.Pom. nr 66, poz.1462);
18) Plan Ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego uchwalony Rozporządzeniem nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59, poz. 295 z dnia 14.09.1998r.) – nieobowiązujący;
19) Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 5/05 z dnia 24.03.2005r. w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu w województwie pomorskim; (Dz.U.Woj.Pom. Nr 29 poz. 585 z dnia 29.03.2005r.), zmiana: Rozporządzenie nr 23/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2007r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz.U. Woj.Pom. Nr 117 poz. 2036);

20) Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 z dnia 03.09.1998r. w sprawie Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego (Dz.U.Woj.Gd. nr 59 poz. 295);
21) Zarządzenie nr 163/99 Wojewody Pomorskiego z dnia 16 listopada 1999r. w sprawie uznania niektórych obszarów za użytki ekologiczne (Dz.U.Woj.Pom. nr 121 poz. 1073);
22) Zarządzenie nr 11/89 Wojewody Gdańskiego z dnia 29.03.1989r. w sprawie uznania za pomniki przyrody niektórych drzew i głazów w woj.gdańskim. (Dz.U.Woj.Gd. nr 13 poz. 97 z dnia 12.06.1989r.);
23) Obwieszczenie wojewody gdańskiego z dnia 13.12.1984r. w sprawie wykazów aktów prawa miejscowego wydanych przez b.Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku i Wojewodę gdańskiego przed dniem 17.06.1984r. obowiązujących nadal w woj.gdańskim. (Dz.U.Woj.Gd. nr 11 poz. 90 z dnia 17.12.1984r.);
24) Karty ewidencyjne użytków ekologicznych: „Dargolewski Moczar" nr rej. 220, „Bór w Betlejem" nr rej.221, „Torfowisko w Strzepczu" nr rej.222, materiały z Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku;
25) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313), zmiana: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. nr ..., poz. 1275);
26) Plan urządzenia lasu na lata 2002-2011 dla Nadleśnictwa Strzebielino (wybrane materiały z Nadleśnictwa Strzebielino), w tym „Decyzja Ministra Środowiska znak BOA-lp-118/1142/2001 z dnia 05.07.2001r. w sprawie uznania za ochronne lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, o powierzchni łącznej 7288ha chodzące w skład Nadleśnictwa Strzebielino w Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku położone we stanu na dzień 31.12.1991r.;
27) Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce wg stanu na 31.12.2006r., Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2007;
28) Rocznik statystyczny Województwa Pomorskiego 2007, Urząd Statystyczny w Gdańsku, Gdańsk 2007;
29) Województwo Pomorskie 2007, Podregiony, Powiaty, Gminy, Urząd Statystyczny w Gdańsku, Gdańsk 2007;
30) Katalog miejscowości Województwa Pomorskiego, Urząd Statystyczny w Gdańsku, Gdańsk 1999;
31) Pismo znak OS.AN-7512/9/2007 z dnia 3 lipca 2007r. Starosty Wejherowskiego zawiadamiające o przyjęciu bez zastrzeżeń „Dokumentacji geologicznej złoża piasku „Tłuczewo" w kategorii C1 w miejscowości Tłuczewo, na części działki nr 144/1, obręb Tłuczewo, gmina Linia;
32) Pismo znak OS.AN-7512/8/2007 z dnia 3 lipca 2007r. Starosty Wejherowskiego, o przyjęciu dokumentacji geologicznej Pn „Dokumentacja geologiczna złoża kruszywa naturalnego pospółki Niepoczołowice I w kategorii C1 w miejscowości Niepoczołowice, na części działki nr 494/1 z obrębu Niepoczołowice, gmina Linia;
33) Zawiadomienie Ministerstwa Środowiska do Wojewody Pomorskiego o przyjęciu dokumentacji geologicznej (pismo znak DG/kdh/BJ/489-6057/99 z dnia 24.06.1999r., w urzędzie wojewódzkim znak OŚ-IV-7535/11977/99) pN: „Dokumentacja hydrologiczna GZWP nr 111 Subniecka Gdańska" opracowana przez POLGEOL w 1996r.;
34) Zawiadomienie Ministerstwa Środowiska do Wojewody Pomorskiego o przyjęciu dokumentacji geologicznej (pismo znak DK/kdh/ED/489-6355b/2002 z dnia 03.04.2002r., w urzędzie wojewódzkim znak ŚR-Ś-IV-74411/12270/03) pN: „Dokumentacja hydrologiczna GZWP nr 114 Maszewo" opracowana przez POLGEOL w 2001r.;
35) Pismo Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Gdańsk znak EHmj-536/364/2004 z dnia 25.01.2005r. do Gminy Linia w sprawie opracowania dla rzeki Łeby Studium ochrony przeciwpowodziowej PN: „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych";
36) Mapy glebowo-rolnicze gminy Linia; Starostwo Powiatowe w Wejherowie;
37) Mapa syt-wys dla części obszaru obrębu Kobylasz w celu określenia granicy gminy Linia, Starostwo Powiatowe w Wejherowie;

38) Zestawienie gruntów gminy Linia według użytków i własności, stan w dniu 01.01.2008r., ewidencja gruntów Starostwo Powiatowe w Wejherowie;
39) Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50000, arkusz Kartuzy, wraz z objaśnieniami, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2002;
40) Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50000, arkusz Sierakowice, wraz z objaśnieniami, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2004;
41) Barbara Radwanek-Bąk, Podstawy waloryzacji złóż kopalin skalnych dla ich ochrony, w: „Przegląd Geologiczny", vol.53, nr 5, 2005;
42) Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Warszawa 1880-1890, pod redakcją Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego, Władysława Walewskiego (przedruk);
43) Słownik geograficzny Państwa Polskiego i ziem historycznie z Polską związanych pod red. dr Stanisława Arnolda, Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, Warszawa 1936-1939;
44) Z dziejów wsi i parafii Linia, ks. Bazyli Olęcki, Wydawnictwo Rost, Gdańsk 1998;
45) Przewodnik po województwie pomorskim, dr Mieczysław Orłowicz, Książnica Polska Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych, Lwów-Warszawa MCMXXIV;
46) Bedeker Kaszubski, Róża Ostrowska, Izabela Trojanowska, wydawnictwo Morskie, Gdańsk 1974;
47) Karty cmentarzy, archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Gdańsku;
48) Studium konserwatorsko-ruralistyczne wsi Linia, opracowane na zlecenie Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Gdańsku, Gdańsk 1988r., maszynopis w archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Gdańsku;
49) Uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002r. w sprawie przyjęcia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego;
50) Uchwała Nr 374/XXV/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego;
51) uchwała nr 587/XXXV/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lipca 2005 roku w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego;
52) uchwała nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004 roku w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Turystyki Województwa Pomorskiego;
53) Uchwała Nr 191/XII/07 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2007 r. w sprawie uchwalenia "Programu Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2007 - 2010 z uwzględnieniem perspektywy 2011 - 2014, wraz z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2010"
54) aktualizacja opracowania ekofizjograficznego do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, praca pod redakcją Jarosława Czochańskiego i Joanny Lemańczyk, Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego w Słupsku, Gdańsk-Słupsk 2007 (publikacja na stronie internetowej www.woj-pomorskie.pl);
55) Studium możliwości rozwoju energetyki wiatrowej w województwie pomorskim, Biuro Planowania Przestrzennego w Słupsku, Słupsk 2003 (publikacja na stronie internetowej www.woj-pomorskie.pl);
56) Studium ochrony krajobrazu województwa pomorskiego, Gdańsk 2005 (publikacja na stronie internetowej www.woj-pomorskie.pl);
57) Uchwała Nr II/XVI/168/04 Rady Powiatu Wejherowskiego z dnia 26 marca 2004r. w sprawie uchwalenia Planu Ochrony Środowiska dla Powiatu Wejherowskiego na lata 2004 – 2011 wraz z Programem Gospodarki Odpadami dla Powiatu Wejherowskiego na lata 2004 – 2011;
58) Uchwała Nr II/XXI/233/04 Rady Powiatu Wejherowskiego z dnia 14 września 2004 r. w sprawie uchwalenia Planu Rozwoju Lokalnego Powiatu Wejherowskiego na lata 2004 – 2006;
59) Uchwała Nr II/XII/128/03 Rady Powiatu Wejherowskiego z dnia 31

października 2003 r. o zmianie uchwały w sprawie przyjęcia programu rozwoju powiatu wejherowskiego zawartego w dokumencie „Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Powiatu Wejherowskiego";
60) Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2005 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Gdańsk 2007;
61) Decyzja nr 62 Ministra Infrastruktury z dnia 26.09.2005r. w sprawie ustalenia terenów przez które przebiegają linie kolejowe jako tereny zamknięte, (Dz.U. Min.Infr. z dnia 14.10.2005r. Nr 11 poz. 72. ze zmianami);
62) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 (Dz. U. Nr 149, poz. 1567, Zmiany: Dz. U. z 2005 r. Nr 265, poz. 2214);
63) ..www.geoportal.gov.pl..
64) ..www.woj-pomorskie.pl..
65) ..www.ug-linia.pl..
66) ..www.bip.ug-linia.pl..
67) Andrzejewski R., Weigle A. (red.), Różnorodność biologiczna Polski. Drugi polski raport – 10 lat po Rio, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska, Warszawa 2003;
68) Buliński M., Markowski R., Ginące i zagrożone rośliny naczyniowe Pomorza Gdańskiego, Acta Botanica Cassubica Monographiae, Katedra Taksonomii Roślin i Ochrony Przyrody, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2004;
69) Dokumentacja hydrogeologiczna GZWP nr 111 – Subniecka Gdańska, 1996, Przedsiębiorstwo „POLGEOL" w Warszawie, Zakład w Gdańsku (maszynopis);
70) Dokumentacja hydrogeologiczna GZWP nr 114 – Maszewo, 2002, Przedsiębiorstwo „POLGEOL" w Warszawie, Zakład w Gdańsku (maszynopis);
71) Drwal J., Stosunki wodne, [w:] Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk 2001;
72) Europejska Ekologiczna Sieć Natura 2000, mapa Ministerstwa Środowiska, Warszawa 2006;
73) Gradziuk P. i in., Biopaliwa, Akademia Rolnicza w Lublinie – Instytut Nauk Rolniczych w Zamościu, Wieś Jutra Sp. z o.o., Warszawa 2003;
74) Jędrzejewski W., Nowak S. i in., Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Opracowanie wykonane dla Ministerstwa Środowiska w ramach realizacji programu Phare PL0105.02 „Wdrażanie Europejskiej Sieci Ekologicznej na terenie Polski", Zakład Badania Ssaków, Polska Akademia Nauk, Białowieża 2005;
75) Katalog osuwisk województwa gdańskiego, IG, Zak. Geol. Inż., Warszawa 1971;
76) Kodeks Dobrej Praktyki Rolniczej, www.mos.gov.pl/materialy/raporty/kodeks/_spis.pdf;
77) Kraska. M., Piotrowicz R., Roślinność wybranych jezior lobeliowych na tle warunków fizyko-chemicznych ich wód, [w:] Kraska M.(red.) Jeziora lobeliowe, charakterystyka, funkcjonowanie i ochrona. Cz. I. Idee Ekol. 6, ser. Szkice 4, Poznań1994;
78) Kraska M, Piotrowicz R., Klimaszyk P., Występowanie i charakterystyka jezior lobeliowych w obszarze węzłowym 9M Econet-Polska, Zakład Ochrony Wód UAM, Wydział Biologii UAM, Poznań1996;
79) Ocena roczna jakości powietrza w województwie pomorskim za 2005 rok, WIOŚ Gdańsk 2006;
80) Ocena zasobów i możliwości pozyskania surowców dla energetyki odnawialnej w województwie pomorskim, 2004, BPP w Słupsku;
81) Ochrona środowiska w województwie pomorskim 2005, US w Gdańsku, Gdańsk 2005;
82) Opracowanie ekofizjograficzne do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk 2005;
83) Ostoje ptaków o znaczeniu europejskim w Polsce, OTOP Warszawa 2004;
84) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, 2002, praca pod red. F.Pankau, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski

Województwa Pomorskiego, Gdańsk;
85) Podstawowe informacje ze spisów powszechnych. Województwo Pomorskie 2002, Urząd Statystyczny w Gdańsku, Gdańsk 2003;
86) Potrzeby wapnowania gleb w województwie pomorskim, Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Gdańsku, Gdańsk 2005;
87) Program małej retencji województwa pomorskiego do roku 2015, Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych Województwa Pomorskiego w Gdańsku, Gdańsk 2004;
88) Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2003-2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk2005;
89) Program ochrony środowiska powiatu wejherowskiego, BPP w Słupsku 2003;
90) Raport o stanie środowiska powiatu wejherowskiego, Stan na 2002 rok, Wejherowo 2003;
91) Standardowe formularze danych dla obszarów specjalnej ochrony (OSO) dla obszarów spełniających kryteria obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) i dla specjalnych obszarów ochrony (SOO) w ramach Natura 2000 http://natura2000.mos.gov.pl/natura2000/dane/pdf/pl.;
92) Raporty o stanie środowiska województwa pomorskiego w latach 1999-2005, Inspekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku;
93) Rejestracja i inwentaryzacja naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych). Projekt badawczy zrealizowany na zamówienie Ministerstwa Środowiska przez AGH, Kraków, 2005;
94) Rolnictwo ekologiczne w Polsce w 2004r, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, www.ijhar-s.gov.pl;
95) Szmeja J., 1996, Rejestr polskich jezior lobeliowych, Fragm. Flor. Geobot. Ser. Polonica 3: ss. 347-367 Gdańsk.
96) Trapp J. A., Warunki klimatyczne, [w:] Opracowanie ekofizjograficzne do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk 2001;
97) Uggla H., Gleboznawstwo rolnicze, PWN 1979, Warszawa;
98) Warunki przyrodnicze produkcji rolnej - woj. gdańskie, IUNiG w Puławach, Puławy1982;
99) Wojewódzki plan gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego, Pomorskie Studia Regionalne, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, Gdańsk 2005;
100) Ustawa o nawozach i nawożeniu z dnia 26 lipca 2000 r., Dz.U. Nr 89, poz. 991.
101) Ustawa o ochronie przyrody z 16 kwietnia 2004 r., Dz.U. 2004 r. Nr 92, poz. 880 ze zmianami;
102) Ustawa o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r., Dz.U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, ze zmianami;
103) Ustawa o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r., Dz.U. Nr 62, poz.628, ze zmianami;
104) Ustawa prawo wodne z 18 lipca 2001 r. Dz.U. 2001 r. Nr 115, poz. 1229, ze zmianami;
105) uchwała sejmiku województwa pomorskiego Nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim.

DLA ZMIANY Z-2013/1, Z-2013/2, Z-2015, Z-2016 DODATKOWO UWZGLĘDNIONO NASTĘPUJĄCE PRZEPISY PRAWA I LITERATURĘ:

1) Uchwała Nr 238/XXIV/VI/2013 Rady Gminy Linia z dnia 6 maja 2013 r., w sprawie przystąpienia do zmiany fragmentów Studium Uwarunkowań I Kierunkow Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Linia; zmiana obejmuje działki nr 2/40 I 2/41 w obrębie geodezyjnym Miłoszewo w Gminie Linia,
2) Uchwała Nr 367/XXXVI/VI/2014 Rady Gminy Linia z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia **(w zakresie dz. nr 473/2 w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice)**
3) Uchwała nr 46/V/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia **(część terenu działki nr 6, w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice, gmina Linia),**
4) Uchwała nr 73/VII/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 14 sierpnia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia **(część terenu działki nr 216, w obrębie geodezyjnym Zakrzewo, gmina Linia),**
5) Uchwała nr 177/XII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 26 stycznia 2016r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (dla terenu działki nr 144/3 położonej w obrębie geodezyjnym Tłuczewo),
6) Uchwala nr 134/XIII/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia (działki oraz części działek nr 65/16, 65/17, 63/2, 65/21, 65/9, 350, 52/7, 65/1, 65/2, 63/1, 52/5 w obrębie geodezyjnym Pobłocie),
7) Uchwała nr 167/XVI/VII/2016 Rady Gminy Linia z dnia 22 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia.
8) Uchwała Nr 22/III/VII/2015 Rady Gminy Linia z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia *(w zakresie działek nr:* 35/57, 178/2, 177/2, 176/2, 175/2, 587/1, 587/3, 587/4, 587/5, 169/53, 37/39 *w obrębie geodezyjnym Niepoczołowice),*
9) Uchwała Nr 263/XXVI/VII/2017 Rady Gminy Linia z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany fragmentu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia,
10) Ustalenia Strategii rozwoju województwa pomorskiego (Uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.);
11) Ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego – uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, poz.193) zmieniona uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r. w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) wraz z załącznikiem;
12) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528?XXV/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.);
13) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2011-2014 (Uchwała Nr 91/V/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lutego 2011r.);
14) Regionalny Program Strategiczny w zakresie aktywności zawodowej i społecznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 910/272/13 z dnia 01 sierpnia 2013 r.);
15) Regionalny Program Strategiczny w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 1080/286/13 z dnia 24 września 2013 r.);
16) Regionalny Program Strategiczny w zakresie ochrony zdrowia (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 930/274/13 z dnia 08 sierpnia 2013 r.);

17) Regionalny Program Strategiczny w zakresie energetyki i środowiska (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 931/274/13 z dnia 08 sierpnia 2013 r.);
18) Regionalny Program Strategiczny w zakresie transportu (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 951/275/13 z dnia 13 sierpnia 2013 r.);
19) Regionalny Program Strategiczny w zakresie rozwoju gospodarczego (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 967/277/13 z dnia 22 sierpnia 2013 r.);
20) Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r.);
21) Uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie parków krajobrazowych – Uchwała Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
22) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018 (Uchwała Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 r.)
23) Uchwała Nr 416/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskeigo z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania "Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" ze zmianami);
24) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528/XXV/12 Sejmiku Wojewodztwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.).
25) Ustalenia Strategii rozwoju województwa pomorskiego (Uchwała nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.);
26) Ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego – uchwała nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, poz.193) zmieniona uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r. w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) wraz z załącznikiem;
27) Strategia rozwoju turystyki województwa pomorskiego na lata 2004-2013 (uchwała Nr 327/XXIII/04 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 17 maja 2004 r.)
28) Regionalna strategia energetyki ze szczególnym uwzględnieniem źródeł odnawialnych (Uchwała Nr 1098/LII/06 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 23 października 2006 r.);
29) Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w województwie pomorskim do roku 2025 (Uchwała Nr 1155/350/10 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 31 sierpnia 2010 r.);
30) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2007-2010 (Uchwała Nr 72/Vi/07 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 lutego 2007 r.);
31) Program ochrony powietrza przyjęty przez Sejmik Województwa Pomorskiego - Program ochrony powietrza dla strefy pucko-wejherowskiej (Uchwała Nr 831/XXXV/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 maja 2009 r.);
32) Regionalna Strategia Rozwoju Transportu w Województwie Pomorskim na lata 2007 – 2020 (Uchwała Nr 604/XXVI/08 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 września 2008 r.);
33) Regionalny program operacyjny województwa pomorskiego na lata 2007-2013 (przyjęty przez zarząd Województwa Pomorskiego w dniu 2 października 2007 r.);
34) Program rozwoju produktów Turystycznych Województwa Pomorsiego na lata 2008-2013 (Uchwała Nr 65/179/09 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 27 stycznia 2009 r.);
35) Uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie parków krajobrazowych – Uchwała Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
36) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018 (Uchwała Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 r.)
37) Uchwała Nr 416/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskeigo z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania "Planu Gospodarki Odpadami dla województwa Pomorskiego 2018");
38) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020 (Uchwała Nr 528/XXV/12 Sejmiku Wojewodztwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2012 r.).

SPIS TREŚCI

WSTĘP – PODSTAWY PRAWNE I PROBLEMATYKA STUDIUM 1
1.UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE 4
1.1. Położenie administracyjne i geograficzne, powiązania Gminy Linia z otoczeniem 4
1.2.Informacje i wnioski samorządu województwa do 6
Studium Gminy Linia 6
1.3.Tereny specjalne – tereny zamknięte i strefy 14
2. UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO – GOSPODARCZE 15
3. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE I OCHRONA 17
3.1. Uwarunkowania przyrodnicze mające wpływ na kształtowanie kierunków polityki przestrzennej gminy 17
3.2.stan i zagrożenia środowiska naturalnego Gminy 33
PODSUMOWANIE 37
4. UWARUNKOWANIA KULTUROWO-KRAJOBRAZOWE 39
4.1.Rys historyczny 39
4.2.Dobra kultury 51
5.UWARUNKOWANIA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ 57
5.1. Komunikacja 57
5.2. Zaopatrzenie w wodę 58
5.3.Odprowadzenie ścieków 59
5.4. Gospodarka odpadami 60
5.5.Zaopatrzenie w energię elektryczną, ciepło i gaz 61
5.6.Telekomunikacja 63
6. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE 64
6.1.Charakterystyka dotychczasowego zagospodarowania przestrzennego gminy Linia 64
6.2.Studium gminy Linia 68
6.3.Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego 72
6.4.Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu 78
6.5.Wnioski do Studium 81
7. POLITYKA PRZESTRZENNA GMINY LINIA – KIERUNKI ROZWOJU 87
7.1.Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy 87
oraz w przeznaczeniu terenów; 87
7.2.Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy; 90
7.3.Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk; 94

7.4.Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego..... 100
i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej; 100
7.5.Kierunki rozwoju systemów komunikacji i..... 101
infrastruktury technicznej;..... 101
7.6.Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje 104
celu publicznego o znaczeniu lokalnym;..... 104
7.7.Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje 105
celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;..... 105
7.8.Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m2 oraz obszary przestrzeni publicznej; 106
7.9.Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne; 106
7.10.Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej..... 107
przestrzeni produkcyjnej; 107
7.11.Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i..... 108
osuwania się mas ziemnych;..... 108
7.12.Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny; 109
7.13.Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271); . 109
7.14.Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji 109
lub rekultywacji; 109
7.15.Granice terenów zamkniętych i ich stref 110
ochronnych; 110
7.16.Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie..... 110
Aneks do zmiany studium 109
SPIS RYSUNKÓW I TABEL..... 113
ZAŁĄCZNIKI:..... 113
PRZEPISY PRAWA ORAZ LITERATURA: 114

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Linia
Czesław Hinz

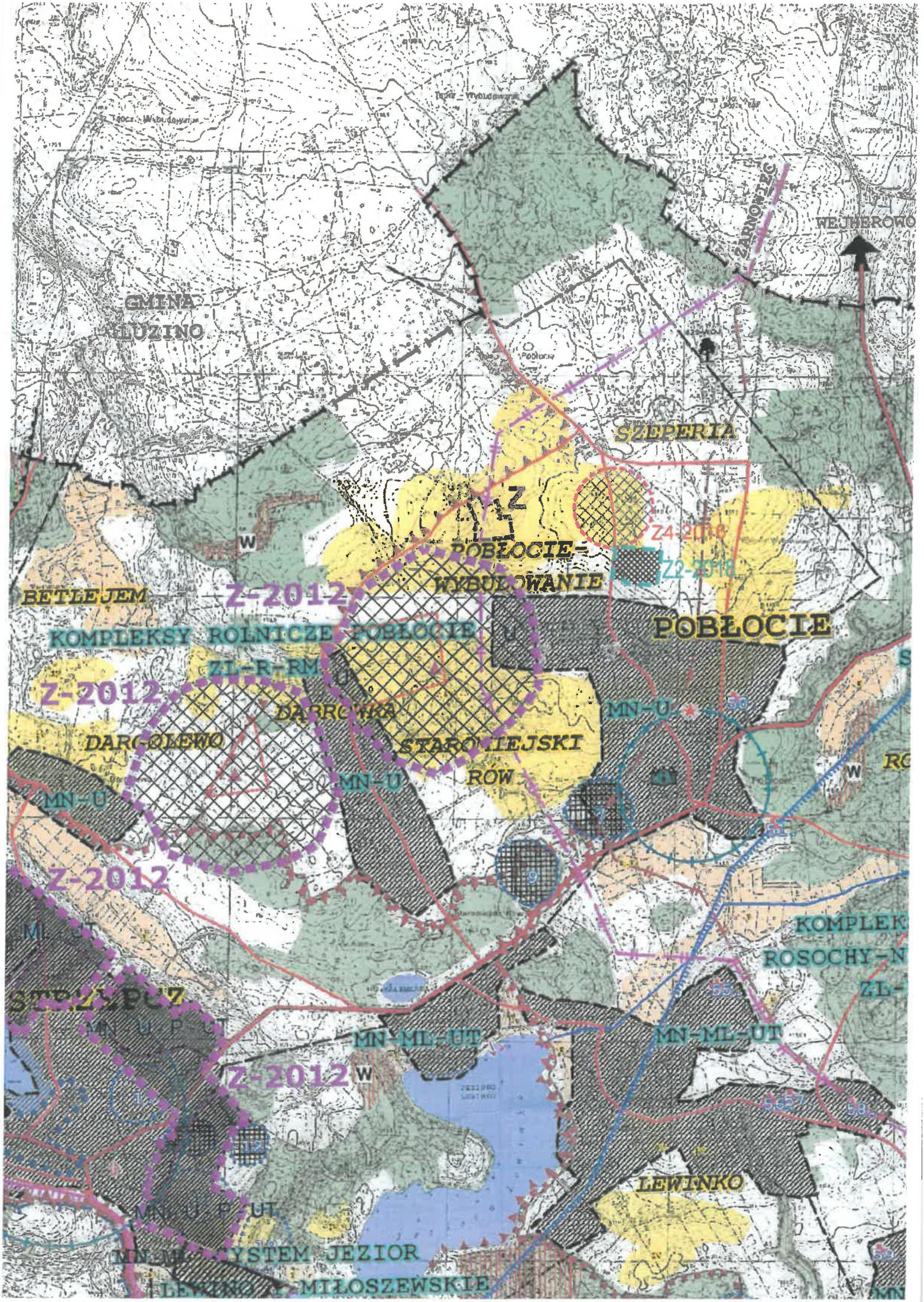
GMINA
LUZINO
WEJHEROWO
ŻARNOWIEC
SZEPERIA
Z
Z4-2018
Z2-2018
POBŁOCIE-
WYBUDOWANIE
BETLEJEM
Z-2012
POBŁOCIE
KOMPLEKSY ROLNICZE POBŁOCIE
ZL-R-RM
Z-2012
DARŁÓWKO
DARŁÓWKO
STAROMIEJSKI
RÓW
MN-U
MN-U
Z-2012
KOMPLEK
ROSOCHY-N
ZL-
MN-ML-UT
MN-ML-UT
Z-2012
LEWINKO
MN-U-P-UT
MN-ML-SYSTEM JEZIOR
MIŁOSZEWSKIE

RADA GMINY
L I N I A

Załącznik nr 3

do Uchwały Nr 386/XXXV/VII/2018
Rady Gminy Linia z dnia 29 sierpnia 2018 roku
w sprawie uchwalenia zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia.

ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE ROZPATRZENIA UWAG ZŁOŻONYCH DO ZMIANY FRAGMENTÓW STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na podstawie art. 11 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.) projekt zmiany fragmentów studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od **25.05.2018 r.** do **15.06.2018 r.** Dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie w/w studium rozwiązaniami odbyła się w dniu **08.06.2018 r.**, uwagi składać można było w terminie do **06.07.2018 r.**

Na podstawie art. 11 pkt 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.) każdy kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie zmiany studium może wnieść uwagi w terminie nie krótszym niż 21 dni od daty zakończenia wyłożenia projektu zmiany studium do publicznego wglądu.

W ustawowym terminie nie zgłoszono żadnych uwag do projektu zmiany fragmentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Linia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Linia
Czesław Hinz